

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN JEE SUKSEN KRISTUKSEN KIRKKO • HELMIKUU 2017

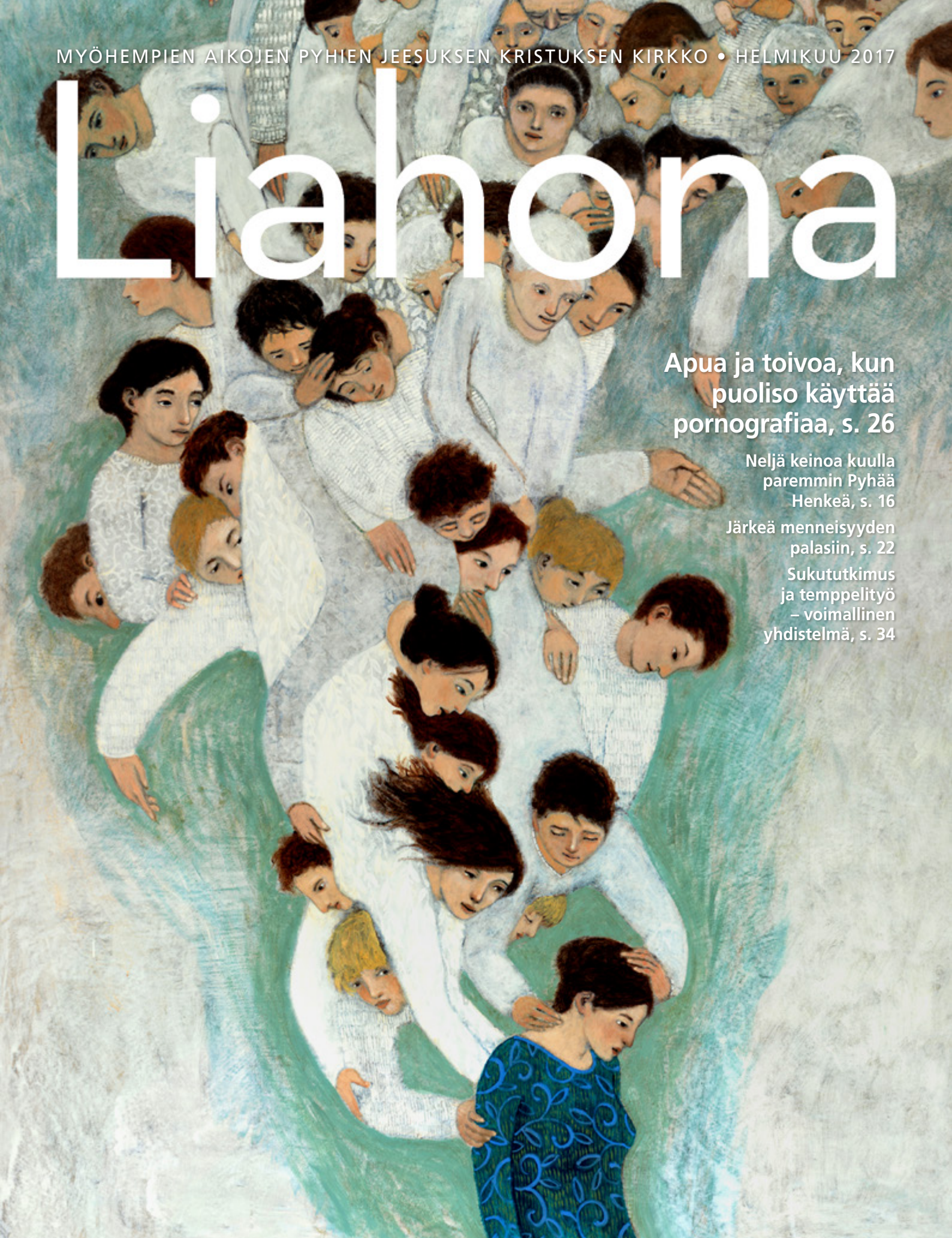
Liahona

Apua ja toivoa, kun puoliso käyttää pornografiaa, s. 26

Neljä keinoa kuulla paremmin Pyhää Henkeä, s. 16

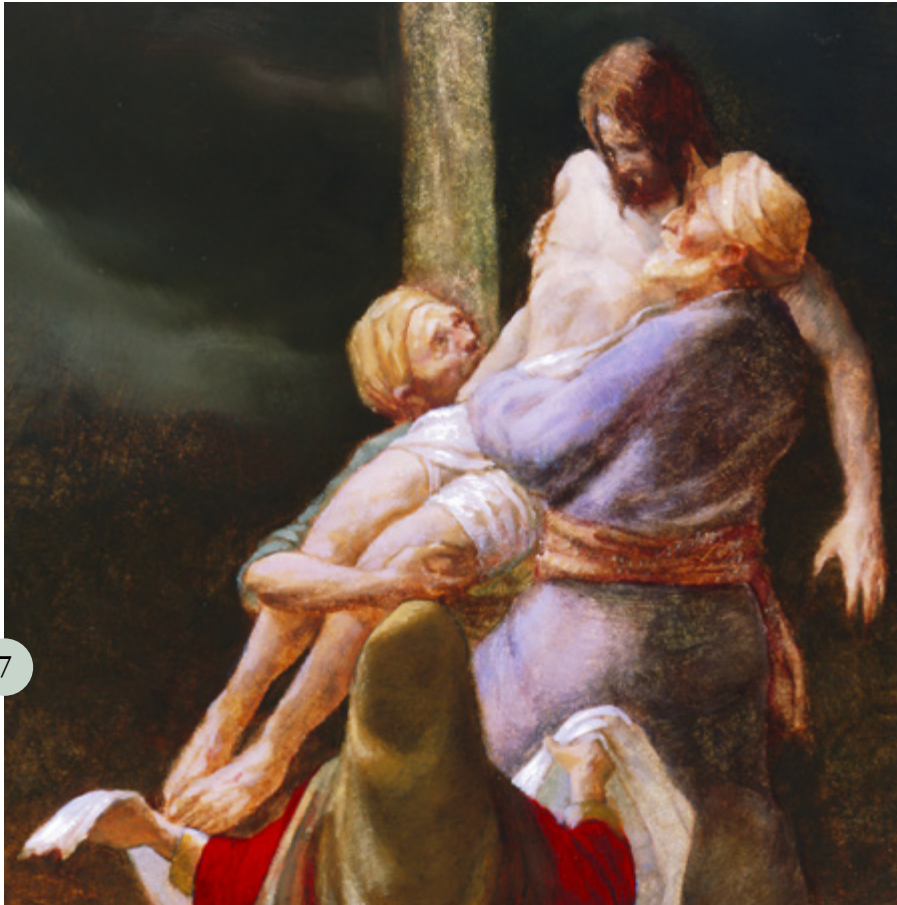
Järkeä menneisyyden palasiin, s. 22

Sukututkimus ja tempelityö – voimallinen yhdistelmä, s. 34

Nämä vanhimmat palvelivat Tanskassa vuonna 1913. Vuosikymmeniä aiemmin Herra oli ilmoittanut profeetta Joseph Smithille, että vainio oli "jo vaalennut korjattavaksi" (OL 4:4) ja "että suuriarvoisinta sinulle on julistaa parannusta tälle kansalle" (OL 15:6). Niinpä profeetta ja häntä seuranneet kirkon presidentit kutsuivat monia varhaisia jäseniä palvelemaan lähetyksentilillä eri puolilla maailmaa.

7

OSASTOT

- 8** Lokakuun 2016 konferenssin muistikirja
- 10** Me puhumme Kristuksesta: Parantumisen todellinen ihme
Jonathan Taylor
- 12** Kotimme, perheemme: Kuolenko minä?
Gregory Hamblin
- 20** Henkilökuvia uskosta: Adriana González
- 40** Myöhempien aikojen pyhien kertomaa
- 80** Kunnes taas kohdataan: Vertaus tyhmästä mehiläisestä
Vanhin James E. Talmage

KANNESSA
Yksityiskohta Brian Kershishnikin teoksesta *Hän löytää sen, mikä on kadonnut*.

SANOMAT

- 4** Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: "Niin kuin minä olen rakastanut teitä"
Presidentti Thomas S. Monson
- 7** Kotikäyntiopetussanoma: Kristuksen sovitus on todiste Jumalan rakkaudesta

ERIKOISARTIKKELIT

- 14** Elämä on näytelmä: Pelastussuunnitelma kolmessa näytöksessä
Margaret Willden
Iankaikkinen olemassaolomme on kuin kolminäytöksinen näytelmä, ja Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on käsikirjoituksemme.
- 16** Hengen ääni
Vanhin Eduardo Gavarret
Henki voi varoittaa meitä sekä ohjata ja puhua meille, kun kuuntelemme tarkoin Hänen ääntään.
- 22** Ymmärrystä kirkon historiasta tutkimalla ja uskon kautta
Keith A. Erekson
Kuinka tutkimme parhaiten historian vaillinaisia palasia?
- 26** Syvää surua ja toivoa
Seitsemän keinoa, joilla pornografian käyttäjän puoliso voi saada toivoa ja voimaa kestää.
- 32** Ryhdyin etsimään temppeleitä
Mireille Rouffet
Etsin pyhää paikkaa ja päädyin löytämään iankaikkisen perheeni.
- 34** Sukututkimus ja temppelein siunaukset
Vanhin Dale G. Renlund, Ruth L. Renlund ja Ashley R. Renlund
Todellista voimaa saa yhdistämällä sukututkimuksen temppelein siunauksiin.

44

44 Koe rauhaa epätäydellisyydessä

Elizabeth Lloyd Lund

Henkilökohtaiset heikkoudet voivat olla lannistavia, mutta epätäydellisyys suo mahdollisuuden henkilökohtaiseen kasvuun.

48 Heikkouksien työstämistä, uskon vahvistamista

E. Tracy Williams

Ennen lähetystyötäni ja sen aikana minun oli opittava turvaamaan Vapahtajaan – ja siinä samalla löysin itseni.

50 Tienhaarassa ystäväieni kanssa

Stephen W. Owen

Yksinäisen tien kulkeminen voi olla rankkaa, mutta juuri sellaiset päätökset ratkaisevat kohtalomme.

53 Juliste: Lähestykää muita

54 Etsi, vie, opeta – tartu temppelehaasteeseen

Carlisa Cramer

Kuinka voit auttaa Herran työtä menemään eteenpäin? Se on yksinkertaista – kunhan etsit, viet ja opetat!

56 Kolme tapaa olla mukana sukututkimustyössä

Sally Johnson Odekirk

Mitä sukututkimukseen tulee, niin joskus on vaikea tietää, mistä aloittaa. Kolme nuorta kertoo, mitä he tekivät.

59 Rivi rivin päälle: 1. kirje korinttilaisille 10:13

60 Vastauksia kirkon johtajilta: Kuinka voi muuttua

Vanhin Jeffrey R. Holland

61 Meidän palstamme

62 Kysymys ja vastaus

Kuinka löydän aikaa viikoittaisille kirkon toiminnoille, perheillalle sekä pyhien kirjoitusten tutkimiselle, kun kotitehtävät vievät niin paljon aikaa?

64 Kun suunnitelmasta tuli todellinen

Alissa Holm

Kun Nuorten Naisten johtajani kuoli, pelastussuunnitelmasta tuli äkkiä enemmän kuin vain kaaviokuva.

Hei!
Minun nimeni on Rentalyn.

68

66 Minäkö muka kiusasin?

Merillee Booren

Jeff halusi leikkiä vain Benin kanssa. Mutta entä Sam?

68 Ystävällisiä lapsia: Osoitan rakkautta ystäville

Devan Jensen

70 Kertotaulumestari

Jessica Larsen

Lucan piti vain osata kertotaulu. Voisiko rukous auttaa?

72 Vastauksia apostolilta: Mitä ovat pappeuden avaimet?

Vanhin Gary E. Stevenson

74 Pyhien kirjoitusten leikekuvia: Kaste ja palautettu pappuus

75 Konferenssin lainauksia -kortit

76 Kertomuksia Jeesuksesta: Kun Jeesus oli lapsi

Kim Webb Reid

79 Väriyssivu: Minä voin osoittaa rakkautta muita kohtaan

Minne Liahona on piilotettu tässä lehdessä? Vihje: Kuinka osoitat ystävällisyyttä leikkikentällä?

50

HELMIKUU 2017, 69. VUOSIKERTA, NUMERO 2
LIAHONA 14442 130

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Vastaava päätoimittaja: Joseph W. Sitati
Vastaavat apulaispäätoimittajat: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie

Neuvojat: Brian K. Ashton, Jean B. Bingham, LeGrand R. Curtis jr., Christoffel Golden, Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke, Larry R. Lawrence, Carole M. Stephens

Toiminnanjohtaja: Peter F. Evans
Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg
Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: Adam C. Olson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr
Julkaisuavustaja: Cremilda Amaral

Toimittajat: Bethany Bartholomew, Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Rachel Smith, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Glen Adair, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty, Derek Richardson

Painatuksen valmistelu: Joshua Dennis, Ammon Harris

Painatusjohtaja: Steven T. Lewis

Levikkijohtaja: Troy K. Vellinga

Kotimaansivut: Timo Lehto

Sähköposti: timppe.lehto@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilaukset:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuositilauksinta: 9,20 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa "kompassia" tai "suunnannäyttäjää") ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistettu kirjoitusmerkein), kiribatn, korean, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, malagasin, marshallin, mongolin, norjan, portugalin, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, suahilin, tagalogin, tahitn, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urduun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2017 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään. Printed in the United States of America.

Tekijänoikeustiedot: Ellei toisin ole mainittu, voit kopioida aineistoa *Liahonasta* henkilökohtaiseen epäkaupalliseen käyttöön (kuten kirkon tehtäviin). Tämä oikeus voidaan kumota milloin tahansa. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA, tai sähköpostiosoitteeseen cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: February 2017 Vol. 69 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Perheiltaidoita

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillä. Seuraavana on kaksi esimerkkiä.

"Kuolenko minä?", s. 12: Ymmärrys pelastussuunnitelmasta on olennaista iankaikkiselle edistymisellemme. Voisitte tutkia suunnitelmaa lukemalla pyhien kirjoitusten kohtia, kuten 2. Nefi 2:22–25; 9:10–11; Alma 34:32–33; 40:11–14; 42:5–15; OL 76:30–113. Voisitte laatia kaavion piirtämällä vuorotellen kunkin osan pelastussuunnitelmasta siten kuin se liittyy kuhunkin pyhien kirjoitusten kohtaan (ks. esimerkkiä kaaviosta julkaisun *Saarnatkaa minun evankeliumiani* sivulta 54). Voisitte myös harjoitella näiden periaatteiden opettamista toisillenne, jotta osaatte selittää yksinkertaisesti pelastussuunnitelman sellaiselle, jolla on sitä koskevia kysymyksiä.

"Etsi, vie, opeta – tartu tempellihaasteeseen", s. 54: Oletteko ottaneet vastaan tämän haasteen? Herran apostolit ovat kehottaneet meitä jokaista valmistamaan tempeliin yhtä monta nimeä kuin suoritamme kasteita tempelissä ja auttamaan jotakuta muuta tekemään samoin, ja te voitte tehdä sen perheenä! Lisää tietoa haasteesta on sivustolla templechallenge.lds.org, jossa on myös vinkejä sukututkimustyöhön vaihe vaiheelta. Voisitte käyttää tulevat perheiltä valmistamalla nimiä tempeliin ja opettamalla ystäville, kuinka he voivat laatia omaa sukhistoriaansa ja tehdä sukututkimustyötä.

LISÄÄ INTERNETISSÄ

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa languages.lds.org. Käy katsomassa osoitteessa [facebook.com/liahona.magazine](https://www.facebook.com/liahona.magazine) (englanniksi, espanjaksi ja portugaliksi) innoittavia sanomia, perheiltaidoita sekä aineistoa, jota voit jakaa ystävien ja perheen kanssa.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Avioero, 26, 43

Heikkoudet, 44, 48

Iankaikkiset perheet, 4, 32, 34

Jeesus Kristus, 7, 10, 12, 42, 48, 76

Kaste, 74

Kirkon historia, 22, 74

Kiusaus, 59, 61

Kymmenykset, 61

Lähetystyö, 32, 40, 42, 48, 68

Pappeus, 72, 74

Paraneminen, 10, 26

Parannus, 60

Pelastussuunnitelma, 12, 14, 64

Pornografia, 26

Pyhä Henki, 16, 42

Rakkaus, 4, 7, 64, 79

Rauha, 12, 41, 42, 44

Riippuvuus, 26

Rukous, 42, 70, 72

Sakramentti, 41

Sovitus, 7, 10, 14, 44, 48

Sukututkimus, 32, 34, 54, 56

Temppeli, 32, 34, 54, 56, 61, 76

Toivo, 26

Tärkeysjärjestys, 64

Usko, 22, 40, 48, 70

Vastoinkäymiset, 64, 80

Ystävät, 50, 66

Presidentti
Thomas S.
Monson

”NIIN KUIN MINÄ OLEN RAKASTANUT TEITÄ”

Monia vuosia sitten ystäväni nimeltään Louis kertoi minulle koskettavan tarinan hellästä, lempeä-äänisestä äidistään. Kuollessaan tämä äiti ei jättänyt pojilleen ja tyttärilleen rahallista omaisuutta vaan sen sijaan esimerkin, uhrauksen ja kuuliaisuuden rikkaan perinnön.

Kun muistopuheet hautajaisissa oli pidetty ja surullinen matka hautausmaalle oli tehty, aikuiseksi kasvaneet lapset kävivät läpi äidiltään jääneitä vähäisiä tavaroita. Niiden joukosta Louis löysi viestin ja avaimen. Viestissä neuvottiin: ”Kulmamakuuhuoneessa lipastoni alimmassa laatikossa on pieni rasia. Sen sisällä on sydämeni aarre. Rasia aukeaa tällä avaimella.”

Kaikki miettivät, mitä niin arvokasta heidän äidillään oli, että se oli pantu lukkojen taakse.

Rasia haettiin säilytyspaikaltaan ja avattiin varovasti avaimella. Kun Louis ja muut tutkivat rasian sisältöä, he löysivät kuvan jokaisesta lapsesta, ja kuvissa oli lapsen nimi ja syntymäaika. Sitten Louis veti esiin omatekoisen ystävänpäiväkortin. Hän tunnisti tottumattoman lapsen käsialan omakseen ja luki 60 vuotta aiemmin kirjoittamansa sanat: ”Äiti-kulta, minä rakastan sinua.”

Jokaisen sydän liikuttui, ääni hiljeni ja silmät kyyneltyivät. Äidin aarre oli hänen iankaikkinen perheensä. Sen voima lepäsi kallionlujalla ”Minä rakastan sinua”-perustuksella.

Nykyajan maailmassa tuota kallionlujaa rakkauden perustusta tarvitaan eniten juuri kotona. Ja parhaana esimerkkinä maailmalle tuosta perustuksesta tulisi olla

myöhempien aikojen pyhien koti, jossa perheenjäsenet ovat tehneet rakkaudesta perhe-elämänsä sydämen.

Niille meistä, jotka tunnustavat olevansa Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen opetuslapsia, Hän antoi tämän kauaskantoisen ohjeen:

”Minä annan teille uuden käskyn: rakastakaa toisianne! Niin kuin minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toinen toistanne.

Kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos te rakastatte toisianne.”¹

Jos haluamme pitää käskyn rakastaa toisiamme, meidän on kohdeltava toisiamme myötätuntoisesti ja kunnioittaen osoittamalla rakkautemme jokapäiväisessä kanssakäymisessä. Rakkaus puhuu ystävällisesti, vastaa kärsivällisesti, toimii epäitsekkäästi, kuuntelee ymmärtävästi, antaa anteeksi sydämestään. Kaikissa ihmissuhteissamme nämä ja muut vastaavat teot ilmentävät osaltaan sitä rakkautta, joka on sydämessämme.

Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) huomautti: ”Rakkaus – on ruukku kultaa sateenkaaren päässä. Se on kuitenkin enemmän kuin sateenkaaren pää. Rakkaus on myös alussa, ja siitä on peräisin kauneus, joka kaartuu yli taivaan myrskyisenä päivänä. Rakkaus on turvallisuutta, jota lapset kaivaten itkevät, kaipuuta, jota nuoret tuntevat, liisteriä, joka sitoo avioliiton yhteen, sekä voidetta, joka ehkäisee tuhoisaa kitkaa kodissa. Se on vanhuuden rauhaa, kuoleman yli loistavaa toivon auringonpaistetta. Kuinka rikkaita ovatkaan ne, jotka saavat kokea sitä kanssakäymisessään perheen, ystävien, kirkon jäsenten ja naapurien kesken.”²

Rakkaus on evankeliumin ydin, ihmissielun jaloin ominaisuus. Rakkaus on lääkettä heikoille perheille, sairaille yhteisöille ja kansakunnille. Rakkautta on hymy, vilkutus, ystävällinen sana ja kohteliaisuus. Rakkautta on uhraus, palvelus ja epäitsekkyyys.

Aviomiehet, rakastakaa vaimoanne. Kohdelkaa häntä arvostaen ja kiitollisina. Sisaret, rakastakaa aviomiestänne. Kohdelkaa häntä kunnioittaen ja rohkaisten.

Vanhemmat, rakastakaa lapsianne. Rukoilkaa heidän puolestaan, opettakaa heitä ja todistakaa heille. Lapset, rakastakaa vanhempianne. Osoittakaa heille arvonantoa, kiitollisuutta ja kuuliaisuutta.

Ilman Kristuksen puhdasta rakkautta me emme Mormonin mukaan ”ole mitään”³. Rukoukseni on, että me

noudattaisimme Mormonin neuvoa rukoilla ”Isää koko sydämen voimalla, että [täytyisimme] tällä rakkaudella, jonka hän on suonut kaikille Poikansa Jeesuksen Kristuksen tosi seuraajille; että [meistä] tulisi Jumalan lapsia; että

me hänen ilmestyessään olisimme hänen kaltaisiaan”⁴. ■

VIITTEET

1. Joh. 13:34–35.
2. Ks. Gordon B. Hinckley, ”Ja suurin niistä on rakkaus”, *Valkeus*, elokuva 1984, s. 1.
3. Moroni 7:46; ks. myös jae 44.
4. Moroni 7:48.

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Presidentti Monson opettaa meille, kuinka tärkeää on osoittaa Kristuksen kaltaista rakkautta etenkin kotona. Pohdi, mitä voit tehdä osoittaaksesi rakkautta niitä kohtaan, joita opetat. Voit myös pyytää heitä keskustelemaan tavoista, joilla he voivat osoittaa enemmän rakkautta toinen toistaan kohtaan. Voit kannustaa heitä valitsemaan yhden noista ideoista ja suunnittelemaan, kuinka he toteuttavat sen perheenä. Perheenjäsenet voisivat esimerkiksi tarjoutua tekemään salaisen palveluksen jollekulle toiselle perheenjäsenelle joka viikko. Voit pyytää heitä myöhemmin pohtimaan, kuinka pyrkiminen heidän tavoitteeseensa on lisännyt rakkautta heidän kodissaan.

Rukoilin rauhaa

Sarah T.

Vanhemmillani oli usein kokouksia kirkon jälkeen, joten minä vahdin kolmea pikkuveljeäni ja autoin heitä valmistamaan välipalaa – vaikka he olivat usein ärtyisiä ja nälkäisiä. Jos he alkoivat tapella, pystyin yleensä ratkaisemaan pienen ongelman nopeasti. Mutta joskus oli vaikeaa saada aikaan rauhaa tappelun alettua, koska hermostuin itse.

Yhtenä iltapäivänä veljeni oli ollut erityisen vaikeaa tulla toimeen keskenään. Huomasin, että yritykseni rakentaa rauhaa vain pahensivat tilannetta, koska olin itse harmistunut. Niinpä minä vain valmistin välipalan itselleni ja lakkasin puhumasta. Viimein ilmoitin: ”Minä aion pitää rukouksen. Voisitteko olla hetken hiljaa?” Kun he rauhoituivat, pidin ruokarukouksen. Ennen

kuin lopetin rukouksen, lisäsin: ”Ja autathan meitä olemaan rauhantekijöitä.”

Alkuun veljeni eivät tuntuneet kuulleen ja alkoivat taas tapella. Minua ärsytti mutta tiesin, että minun piti olla mahdollisimman rakastava ja rauhallinen, koska olin juuri rukoillut rauhaa. Hetken kuluttua tunsin itseni hyvin rauhalliseksi. Söin sanomatta mitään, ja pojat lakkasivat lopulta tappelemasta. Tajusin, että rauha, jota tunsin, oli vastaus yksinkertaiseen rukoukseen. Olin rukoillut, että olisin rauhantekijä, ja taivaallinen Isäni oli auttanut minua pysymään rauhallisena, vaikka kiusaus huutaa oli ollut suuri. Tiedän, että Hän voi todella antaa meille rauhaa.

Kirjoittaja asuu Arizonassa Yhdysvalloissa.

LAPSILLE

Todellinen aarre

Presidentti Monson kertoo äidistä, jolla oli erityinen aarresasia. Kun hänen lapsensa avasivat rasiaa, he löysivät kuvia itsestään. Äidin aarre oli hänen perheensä!

Todellinen aarre ei ole kultaa tai jalokiviä – se on ihmiset, joita rakastat. Keitä sinä rakastat? Piirrä heistä kuva tai kirjoita heidän nimensä aarresasiaan.

Kristuksen sovitus on todiste Jumalan rakkaudesta

Tutki tätä aineistoa rukoillen ja etsi innoitusta saadaksesi selville, mitä sinun tulisi kertoa siitä muille. Kuinka Apuyhdistyksen taroituksen ymmärtäminen valmistaa Jumalan tyttäriä iankaikkisen elämän siunauksiin?

Usko,
perhe,
auttaminen

Ymmärrys siitä, että taivaallinen Isämme antoi ainosyntyisen Poikansa, että me voisimme saada kuolemattomuuden ja mahdollisuuden iankaikkiseen elämään, auttaa meitä tuntemaan Jumalan ääretöntä ja käsittämätöntä rakkautta meitä kohtaan. Myös Vapahtajamme rakastaa meitä.

”Mikä voi erottaa meidät Kristuksen rakkaudesta? – –

Olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit, eivät henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva eivätkä mitkään voimat, ei korkeus eikä syvyys, ei mikään luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on tullut ilmi Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrasamme.” (Room. 8:35, 38–39.)

Vanhin D. Todd Christofferson kahdentoista

apostolin koorumista on sanonut Jeesuksen Kristuksen sovitukselta: ”Vapahtajan kärsimys Getsemanessa ja Hänen tuskansa ristillä lunastavat meidät synnistä täyttämällä ne vaatimukset, jotka oikeudenmukaisuus asettaa päällemme. Hän suo armon ja anteeksiannon niille, jotka tekevät parannuksen. Jeesuksen Kristuksen sovitus suorittaa myös velan, jonka oikeudenmukaisuus on velkaa meille – parantamalla meidät mahdollisista kärsimyksistä, jotka kärsimme viattomina, ja hyvittämällä ne meille. ’Sillä katso, hän kärsii kaikkien ihmisten tuskat, niin, jokaisen elävän olennon tuskat, niin miesten, naisten kuin lastenkin, jotka kuuluvat Aadamin sukuun’ (2. Nefi 9:21; ks. myös Alma 7:11–12).”¹

Kristus on piirtänyt meidät käsiensä ihoon (ks. Jes. 49:16).

Linda K. Burton, Apuyhdistyksen ylijohtaja, on sanonut: ”Tuon äärimmäisen rakkaudenteon pitäisi saada meidät jokaisen polvillemme nöyrään rukoukseen kiittämään taivaallista Isäämme, että Hän rakasti meitä niin paljon, että Hän lähetti ainosyntyisen, täydellisen Poikansa kärsimään meidän syntiemme, murheidemme ja kaiken sen vuoksi, mikä on epäoikeudenmukaista meidän kunkin elämässä.”²

Lisää pyhien kirjoitusten kohtia ja tietoa

Joh. 3:16; 2. Nefi 2:6–7, 9; reliefsociety.lds.org

VIITTEET

1. Ks. D. Todd Christofferson, ”Lunastus”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 110.
2. Linda K. Burton, ”Onko usko Jeesuksen Kristuksen sovitukseseen kirjoitettu sydämeemme?”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 114.

Mieti tätä

Kuinka me voimme ilmaista kiitollisuutemme ja rakkautemme Jumalalle ja Jeesukselle Kristukselle Vapahtajamme sovitukselta?

LOKAKUUN 2016 KONFERENSSIN MUISTIKIRJA

”Minkä minä, Herra, olen puhunut, sen olen puhunut, – – olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama” (OL 1:38).

Kun käyt läpi lokakuun 2016 yleiskonferenssin puheita, voit käyttää näitä sivuja (sekä tulevien numeroiden konferenssin muistikirjoja) apuna tutkiessasi ja soveltaessasi käytäntöön elävien profeettojen ja apostolien sekä kirkon muiden johtohenkilöiden viimeaikaisia opetuksia.

OPILLINEN KOHOKOHTA

Viisauden sana

Vuonna 1833 Herra ilmoitti profeetta Joseph Smithille suunnitelman terveellistä elämää varten. Tuo suunnitelma on Opin ja liittojen luvussa 89, ja se tunnetaan viisauden sanana. Se antaa erityistä ohjausta siitä, mil-laista ruokaa meidän tulee syödä, ja kieltää sellaisten aineiden käytön, jotka ovat vahingollisia ruumiillemme.

Niille, jotka ovat kuuliaisia Herran käskyille ja noudattavat uskollisesti viisauden sanaa, luvataan erityisiä siunauksia, joita ovat hyvä terveys ja lisääntynyt fyysinen kestävyys [ks. OL 89:18–21]. – –

Pitäkäämme huoli ruumiistamme ja mielestämme noudattamalla periaatteita, jotka on esitetty viisauden sanassa, Jumalan antamassa suunnitelmassa. Koko sydämeistäni ja sielustani minä todistan niistä loistavista siunauksista, jotka meitä odottavat, kun teemme niin.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Periaatteita ja lupauksia”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 78–79.

PROFEETALLINEN LUPAUS

OLKAA KIITOLLISIA LEPOPÄIVÄSTÄ

”Meillä on joka viikko mahdollisuus nauttia sakramentti – – sen valmistaavat, siunaavat ja jakavat Jumalan valtuuttamat palvelijat. Voimme tuntea kiitollisuutta Pyhän Hengen vahvistaessa meille, että meidän taivaallinen Isämme kunnioittaa niiden valtuutettujen pappoudenhaltijoiden lausumia sakramenttirukousten sanoja.

– – Tuntemme suurempaa rakkautta ja kiitollisuutta Vapahtajaa kohtaan, jonka ääretön uhri teki mahdolliseksi sen, että meidät puhdistetaan synnistä. Kun nautimme leivän ja veden, me muistellemme, että Hän kärsi meidän puolestamme. Ja kun tuntemme kiitollisuutta siitä, mitä Hän on tehnyt meidän puolestamme, niin me tuntemme Hänen rakkautensa meitä kohtaan ja oman rakkautemme Häntä kohtaan.

Saamamme rakkauten lahja tekee meille helpommaksi pitää käskyn ’[muistaa] hänet aina’ [Moroni 4:3; 5:2; OL 20:77, 79]. Voitte minun laillani tuntea rakkautta ja kiitollisuutta myös Pyhästä Hengestä, jonka taivaallinen Isä on luvannut olemaan meidän kanssamme aina, kun pysymme uskollisina tekemillemme liitoille. Voimme luetella kaikki nämä siunaukset joka sunnuntai ja tuntea kiitollisuutta.”

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Kiitollisuus lepopäivänä”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 100.

Nouskaa voimassa näinä vaikeina aikoina

”Uskon koko sydämeistäni, että meillä sisarilla on sitä luontaista voimaa ja uskoa, joka sallii meidän kohdata viimeisinä aikoina elämisen haasteet. – –

Meidän tulee tutkia ja ymmärtää [Jeesuksen Kristuksen sovitus]. – –

Meidän tulee ymmärtää, että näinä myöhempinä aikoina tarvittiin opin,

organisaation ja valtuuden avaimien palautus [profeetta Joseph Smithin kautta]. – –

Meidän tulee tutkia ja ymmärtää temppeletoimituksia ja -liittoja. – –

Todistan, että Herra on siunannut meitä naisia, jotka elämme näinä vaikeina aikoina, kaikella sillä voimalla, kaikilla niillä lahjoilla ja lujudella, joita tarvitaan, jotta maailmaa valmistetaan Herran Jeesuksen Kristuksen toista tulemistä varten.”

Bonnie L. Oscarson, Nuorten Naisten ylläjohtaja, ”Nouskaa voimassa, sisaret Siionin”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 13, 15.

KUINKA ME OPIMME TUNTEMAAN HERRAN?

”Kuolevaisuuden yhtenä suurena tavoitteena ei ole pelkästään se, että saamme tietoa Isän Ainosyn-tyisestä, vaan myös että pyrimme tuntemaan Hänet. Neljä keskeistä askelta, joiden avulla voimme oppia tuntemaan Herran, ovat nämä: osoitamme uskoa Häneen, seuraamme Häntä, palvelemme Häntä ja uskomme Häntä. – – Jonakin päivänä tulevaisuudessa ’jokainen polvi on notkistuva ja jokainen kieli tunnustava’ [Moosia 27:31], että Jeesus on Kristus. Sinä siunattuna päivänä me tulemme tietämään, että Hän tuntee meidät jokaisen nimeltä. Ja minä todistan ja lupaan, että me voimme paitsi saada tietoa Herrasta myös tulla tuntemaan Hänet, kun me osoitamme uskoa Häneen sekä seuraamme, palvelemme ja uskomme Häntä.”

Vanhin David A. Bednar kahdenoista apostolin koorumista, ”Jos te tunnette minut”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 103, 105.

RINNAKKAISIA OPETUKSIA

Ankkuroikaamme todistuksemme Kristukseen ja Hänen oppiinsa

Useat puhujat esittivät sanomansa niille, joilla on vaikeuksia todistuksensa kanssa. Lue marraskuun 2016 numerosta tai sivustolta conference.lds.org, mitä he sanoivat.

- Ks. Dieter F. Uchtdorf, ”Oppikaa Almalta ja Amulekilta”, s. 71.
- Ks. M. Russell Ballard, ”Kenen luo me menisimme”, s. 90.
- Ks. Quentin L. Cook, ”Rohkeita todistuksessa Jeesuksesta”, s. 40.
- Ks. Ronald A. Rasband, ”Ettette unohda”, s. 113.

Voit lukea, katsella tai kuunnella yleiskonferenssi puheita osoitteessa conference.lds.org.

PARANTUMISEN TODELLINEN IHME

Jonathan Taylor

Onnettomuuteni jälkeen opin, ettei fyysinen halvaantuminen ole parannettavissa – mutta Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta hengellinen halvaantuminen on.

Vuosi 2000 oli täynnä merkittäviä tapahtumia perheelleni ja minulle. Vaimoni ja minä juhlimme ensimmäistä hääpäiväämme. Meistä tuli ensimmäistä kertaa isä ja äiti. Se oli myös vuosi, jolloin minä halvaannuin, vain viisi viikkoa tyttären syntymän jälkeen.

Olin sinä kesänä auttanut säännöllisesti seurakuntamme erästä vanhempaa sisarta pyörittämällä muutaman korttelin matkan asunnoltamme hänen luokseen leikkaamaan hänen nurmikonsa, mutta yhtenä aamuna olin hyvin väsynyt enkä niin valpas kuin minun olisi pitänyt olla – ja törmäsin onnettomuudessa yhteen auton kanssa. Vaikka onkin ihme, että jäin eloon, en valitettavasti säästynyt vammoilta. Viikko onnettomuuden jälkeen tulin tajuihini ja käsitin, että olin halvaantunut enkä pystynyt liikuttamaan yhtään lihasta rintani alaosaan alaspäin.

Halvaantuminen on pysyvä vamma. Sitä ei voi parantaa huolimatta kaikista tämän ajan suurista edistysaskelista nykypäivän lääketieteessä ja muissa tieteissä. Ja tietenkin olin alkuun peloissani – huolissani siitä, kuinka voisin olla aviomies ja isä. Sitten pelko vaihtui suuttumukseksi itselleni, koska olin ollut typerä – en ollut pysähtynyt siinä

risteyksessä enkä ollut käyttänyt kypärää.

Tunsin olevani taakka. Vasta monet kuukaudet kuntoutussairaalassa opettivat minulle, kuinka voin elää lopun elämäni vammani kanssa ja tulla jälleen riippumattomaksi. Elämä halvaantuneena on samalla auttanut minua ymmärtämään paremmin pyhiä kirjoituksia ja Vapahtajamme sovitususta.

Yhden erityisen oivalluksen sain, kun pohdin ihmeitä, joita Vapahtaja teki. Luvussa Mark. 2 Jeesus antaa halvaantuneelle anteeksi tämän synnit ja sitten parantaa hänet. Kun lainopettajat kyseenalaistivat Jeesuksen tarjoaman anteeksiannon, Hän sanoi: ”Kumpi on helpompaa, sanoa

halvaantuneelle: ’Sinun syntisi annetaan anteeksi’, vai sanoa: ’Nouse, ota vuoteesi ja kävele?’” (Jae 9.)

Olin lukenut tuon pyhien kirjoitusten kohdan aiemmin monta kertaa mutta ymmärsin sen vasta onnettomuuteni jälkeen. Lukiessamme tuota lukua meitä muistutetaan siitä, kuinka todella ihmeellinen se parantuminen oli. Vielä nykyäänkin, 2 000 vuotta ja monia lääketieteen edistysaskelia myöhemmin, sellaista parantamista ei ihminen voi saada aikaan yksin, ja minä elän tämän todellisuuden kanssa joka päivä. Monet ajattelevat, että se on tuon pyhien kirjoitusten kohdan opetus – että Kristuksella on voima parantaa jopa parantumaton. Mutta tässä pyhien

SUURIN IHME

”Minulle suurimpia ihmeitä elämässä eivät ole Kaislameren jakaminen, vuorten siirtäminen tai edes ruumiin parantaminen. Suurin ihme tapahtuu, kun me lähestymme nöyrästi taivaallista Isäämme rukouksessa, anomme hartaasti anteeksiannon, ja sitten meidät puhdistetaan niistä synneistä Vapahtajamme sovitusuhrin ansiosta.”

Linda S. Reeves, toinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, ”Suuri lunastussuunnitelma”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 90.

kirjoitusten kohdassa on hyvin paljon enemmän, etenkin kun katsomme ohii fyysisen ihmeen ja keskitymme sen sijaan hengelliseen ihmeeseen.

Aivan kuten ihmisen, joka on halvaantunut fyysisesti, on mahdotonta nousta ja kävellä, yhtä mahdotonta on ihmisen yksinään voittaa synnin aiheuttama hengellinen halvaantumisen. Olen oppinut, että se todellinen ihme tässä pyhien kirjoitusten kohdassa on Vapahtajan sovitus. En maanpäällisessä elämässäni ehkä koskaan koe sitä ihmettä, että pystyisin jälleen fyysisesti nousemaan ja kävelemään, mutta olen saanut suuremman ihmeen saamalla syntini anteeksi Herrani ja Vapahtajani Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta. Tämän ihmeen todellisuus vahvistetaan jakeissa 10 ja 11:

”Mutta jotta te tietäisitte, että Ihmisen Pojalla on valta antaa maan päällä syntejä anteeksi – hän puhui nyt halvaantuneelle –

’nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi.’”

Se, että parantuu synnin vaikutuksista, on suurin ihme, minkä me kukin saamme omassa elämässämme – täysin Jeesuksen Kristuksen ansiosta. Sovittaessaan syntimme Kristus otti päälleen vaivamme ja syntimme. Hän tietää, mitä me koemme elämässä. Hän ymmärtää henkilökohtaiset vammamme, heikkoutemme ja haasteemme, ovatpa ne kuinka suuria tai pieniä hyvänsä. Maailmassa ei ole ketään toista, joka voi parantaa synnin aiheuttaman hengellisen halvaantumisen.

Minä olen kiitollinen oivalluksesta, jolla minua on siunattu. Se antaa kaivattua näkökulmaa, kun elän vammaani kanssa ja pyrin käyttämään sitä niin, että se auttaa minua oppimaan ja kehittymään. Olen pystynyt lopettamaan itseni säälimisen ja jatkamaan niiden samojen asioiden tekemistä, joita rakastin ennen onnettomuutta, ja minua on myös siunattu kyvyllä palvella tilanteestani huolimatta. Joidenkuiden mielestä saattaa olla vaikeaa olla kiitollinen, kun elää vammaisena, mutta Jumala siunaa meitä jatkuvasti – myös tällaisina aikoina. Olen kiitollinen Vapahtajastani, Hänen sovituksestaan ja tästä ällistytävästä ihmeestä elämässäni. ■

Kirjoittaja asuu Wyomingissa Yhdysvalloissa.

KUOLENKO MINÄ?

Gregory Hamblin

En tiennyt, miksi ajatukset kuolemasta olivat yllättäen pelästyttäneet poikani, mutta hänen kaipaamansa tyynnyttely sisältyy evankeliumin totuuksiin.

Seitsenvuotias poikani polki kii-
vaasti mutta ei päässyt mihinkään. Ketjut olivat irronneet hänen pyöräs-
tään. Menin auttamaan häntä selviyty-
mään ahdingostaan ja käänsin pyörän
ylösalaisin, jotta pääsisin käsiksi ket-
juihin. Minun työskennellessäni hän
kysyi: ”Isä? Kun minä kuolen, olenko
minä ihan veren peitossa?”

Hieman järkyttyneenä kohotin kat-
seeni häneen. Hän oli kyynelissä.

”Mitä? Et!” sanoin. ”Et sinä kuole.”
Istahdin jalkakäytävän reunalle, ja
hän istahti syliini. Hän itki itkemis-
tään. Mistä hän oli tällaista saanut
mieleensä?

”Pursuavatko minun sisukseni
ulos?” hän kysyi.

Oliko pikku poikani katsonut
kauhuelokuvia vai mitä? ”Ei!” sanoin.
Kerroin hänelle uudelleen, ettei hän
kuolisi.

”Ei, isä. Eivätkö kaikki ihmiset
kuole?”

Vedin syvään henkeä. Tätä keskus-
telua en ollut otaksunut käyväni niin
pienen lapsen kanssa.

Kun minusta tuli isä, lupasin itsel-
leni, etten koskaan salaisi totuutta
lapsiltani, mutta ajatus, että kertoisin
kenellekään heistä, että he kuolisivat
jonakin päivänä, oli painajaismainen.
Yritin sivuuttaa hänen kysymyksensä.

”Sinun ei tarvitse surra sitä vielä nyt”,
sanoin. ”Ole vain onnellinen poika
ja pidä hauskaa äläkä sure. Sinä tulet
elämään pitkän, pitkän aikaa.”

”Minä en halua kuolla”, hän sanoi.

”Mitä minä nyt teen?” mietin itsek-
seni. Päässäni pyörivät ajatukset siitä,
että sanoisin jotakin väärää ja järkyt-
täisin hänen mieltään ainaiseksi. ”Mitä
minä teen?” Lausuin hiljaisen rukouk-
sen ja pyysin apua.

Aloin kertoa hänelle pelastussuun-
nitelmasta. Kerroin hänelle, että me
kaikki olemme tässä maailmassa vain
käymässä. Kerroin hänelle, kuinka
jokainen meistä koostuu kahdesta
osasta: ruumiista ja hengestä. Kerroin
hänelle, että kun ihmiset kuolevat –
ja on totta, että meidän kaikkien on
joskus kuoltava – kyse on vain siitä,
että fyysinen ruumiimme lakkaa toimi-
masta. Henkemme on iankaikkinen,
eikä se kuole koskaan (ks. Alma 40:11).

Kerroin hänelle, että Jeesus Kristus
on meidän Vapahtajamme, koska
Hänen ansiostaan meidän kaikkien
on mahdollista olla yhdessä, vaikka
meidän täytyykin joskus olla jonkin
aikaa erossa. Opetin hänelle, että
Vapahtaja kuoli vuoksemme ja nousi
kuolleista ja että koska Hän elää, mei-
dän henkemme palaa jonakin päivänä
ruumiiseemme, eikä meidän enää

koskaan tarvitse kohdata kuolemaa
(ks. Alma 11:43–45).

Hän kysyi, oliko koskaan nähnyt
kuollutta ihmistä. Kerroin hänelle,
että olin voinut hyvästellä isovan-
hempani heidän hautajaisissaan.
Kerroin hänelle, että vaikka hei-
dän ruumiinsa onkin kuollut,
heidän henkensä on yhä elossa, ja
me voimme toisinaan tuntea heidän
olevan lähellä.

Poikani pelot laantuivat, ja nyyhky-
tykset vaihtuivat hänen tavanomaisiksi
kikatuksikseen. Ajatus siitä, että suku-
laiset käyvät luonamme, vaikka emme
voisikaan nähdä heitä, sai hänet
hymyilemään.

Kävelimme yhdessä takaisin kotiin
ja työnsimme korjatun pyörän auto-
talliin. Ajattelin sitä, mitä olin sano-
nut. Ajattelin haluani kertoa totuus
lapsilleni ja vastauksia, jotka olin
antanut pojalleni.

Sillä hetkellä tunsin valtavaa
kiitollisuutta siitä, että minulla on
todistus Jeesuksen Kristuksen evan-
keliumista. Koska minä jo tiesin, että
pelastussuunnitelma on todellinen,
pystyin puhumaan pojalleni varmasti
ja rehellisesti ja antamaan hänelle
voimaa voittaa pelkonsa.

Valmistautumiseni tähän het-
keen alkoi paljon ennen poikani

syntymää. Kun valmistauduin lähetytyöhön, tavoitteenani oli hankkia todistus kaikista niistä evankeliumin asioista, joita saattaisin joutua opettamaan. Asia, joka tuotti minulle eniten vaikeuksia, oli kuolleiden ylösnousemus.

Tutkin, pohdin ja rukoilin. Paastosin ja pyysin todistusta. Jonkin ajan kuluttua Pyhä Henki todisti minulle, että ylösnousemus on todellinen, että kuoleman jälkeen todella on elämää ja että pelastussuunnitelman lupaukset ovat todellisia. (Ks. 1. Nefi 10:19.)

Tuosta todistuksesta tuli tärkeä lähetystyössäni, mutta siitä tuli yksi kallisarvoisimpia lahjojani, kun poikani kaipasi mielenrauhaa.

Olen hyvin kiitollinen tuosta todistuksesta, ja todistan, että pelastussuunnitelma on todellinen. Todistan siitä, miten tärkeää on vahvistaa todistustamme, jotta kun me tai rakkaamme tunnemme pelkoa, me voimme saada rauhaa todistuksestamme ja ymmärryksestä, joka meillä on Jeesuksen Kristuksen evankeliumista. ■

*Kirjoittaja asuu Nevadassa
Yhdysvalloissa.*

ELÄMÄ ON NÄYTELMÄ

PELASTUSSUUNNITELMA
KOLMESSA NÄYTÖKSESSÄ

*Olemme keskellä
kolminäytöksistä näytelmää,
jota emme täysin ymmärrä,
mutta Kristukseen
keskittyminen auttaa meitä
löytämään iankaikkisesti
onnellisen lopun.*

Margaret Willden

Valot himmenevät. Punainen samettiesirippu kohoaa. Rooliasuihinsa pukeutuneet hahmot ympärilläsi heräävät toimimaan. Kuka on sankari? Kuka on konna? Sitä on vaikea sanoa.

Seisot keskellä näyttämöä, etkä pysty käsittämään sitä kaikkea. Jokainen näyttää ymmärtävän, mitä tapahtuu, paitsi sinä. ”Tämä on toinen näytös”, yksi näyttelijöistä kuiskaa. ”Vilkaise tätä käsikirjoitusta.”

Me kaikki emme ehkä ole näyttelijöitä, mutta ajatus sellaisesta näytelmästä ei ole kovinkaan kaukana todellisuudesta. Kuvittele pelastussuunnitelma, jota kutsutaan myös ”suureksi onnensuunnitelmaksi” (ks. Alma 42:8), kolminäytöksisenä näytelmänä. Ensimmäinen näytös on se, mistä tulimme, toinen näytös on elämämme maan päällä ja kolmas näytös on se, minne olemme menossa. Toisen näytöksen aikana meillä ei ole muistoa menneisyydestämme eikä juurikaan tietoa tulevaisuudestamme, mutta onneksi Jeesuksen Kristuksen evankeliumi – näytelmän käsikirjoitus – asettaa elämämme kuolevaisuudessa oikeaan yhteyteen.

Ensimmäinen näytös: Ymmärrys meidän alustamme

Pyhissä kirjoituksissa ja elävien profeettojen sanoissa puhutaan kuolevaisuutta edeltävästä olemassaolostamme (ks. Abr. 3:22–24). Ennen kuin tulimme maan päälle, me osallistuimme neuvostoon taivaallisen Isämme kanssa. Me saimme tietää, että tulisimme maan päälle saamaan ruumiin ja jälkeläisiä, kohtaamaan vastustusta ja saamaan lisää valoa ja totuutta. Jos olisimme kuuliaisia ja meistä tulisi enemmän Kristuksen kaltaisia, me voisimme jonakin päivänä asua jälleen Isämme luona.

Koska me tekisimme virheitä matkan varrella, Jeesus Kristus valittiin Vapahtajaksemme maksamaan synnin hinta. Hän kärsi meidän jokaisen puolesta, ja Hänen uhrinsa ansiosta me voimme tulla puhtaiksi tekemällä parannuksen.

Mutta Saatana (tai Lusifer, kuten häntä kutsuttiin kuolevaisuutta edeltävässä olemassaolossa) kapinoi ja pyrki poistamaan kykymme valita oikein tai väärin. Taivaassa alkoi sota. Saatanan koettua tappion hänet karkotettiin taivaasta yhdessä niiden henkien kanssa, jotka päättivät seurata häntä (ks. Moos. 4:1–4).

Vaikka emme muistakaan tätä kuolevaisuutta edeltävää olemassaoloa, me tiedämme, että me lupasimme tehdä maan päällä ollessamme kaiken voitavamme palataksemme Jumalan luo. Ja Hän lupasi meille tahdonvapauden antaen meidän tehdä valinnan seurata Häntä.

Toinen näytös: Tahdonvapautemme käyttö

Nyt olemme täällä toisessa näytöksessä, ja Jumala on antanut käsikirjoituksen – Jeesuksen Kristuksen evankeliumin – ohjaamaan meitä takaisin luokseen. Haasteemme on käyttää tahdonvapauttamme tuon käsikirjoituksen noudattamiseen, jotta voimme valmistautua palaamaan taivaallisen Isämme luokse (ks. Abr. 3:25). Niin kuin monitahoinen

näytelmä on täynnä sivujuonia, elämämme kuolevaisuudessa voi olla monimutkaista. Se on täynnä kaikenlaisia kiusauksia, koettelemuksia ja tragedioita. Mutta totuus on, että toisessa näytöksessä kyse on nimenomaan siitä, päättämekö me seurata Kristuksen opetuksia, jotta meistä voi tulla enemmän Hänen kaltaisiaan.

Pyhissä kirjoituksissa annetaan täydellinen onnen kaava ja meitä kannustetaan ponnistelemaan eteenpäin kestiten itseämme Kristuksen sanalla ja kestäämään loppuun asti (ks. 2. Nefi 31:20). Me kehitymme, kun teemme liittoja ja pidämme ne, noudatamme käskyjä ja syntiin langettuamme teemme parannuksen. Kun uppoudumme pyhiin kirjoituksiin ja profeettojemme opetuksiin, me pysymme keskittyneinä suunnitelmaan, jota me riemuiten suostuimme noudattamaan ensimmäisessä näytöksessä.

Kolmas näytös: Iankaikkisuuden syleily

Vaikka fyysinen ruumiimme kuolee toisen näytöksen lopussa, näytelmä ei pääty siihen. Itse asiassa esirippu ei laskeudu kolmannen näytöksen jälkeen – näytös jatkuu iankaikkisesti (ks. Abr. 3:26).

Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta kaikki Jumalan lapset, jotka tulevat maan päälle, kokevat ylösnousemuksen. Mikä voisi olla riemullisempää kuin ylösnousemus? (Ks. OL 93:33.)

Lähes kaikki saavat myös jonkin kirkkauden asteen tekojensa perusteella: tähtien kaltaisen kirkkauden telestisessä valtakunnassa, kuun kaltaisen kirkkauden terrestrisessä valtakunnassa tai auringon kaltaisen korkeimman kirkkauden selestisessä valtakunnassa (ks. OL 76:50–113). Selestisessä valtakunnassa me asumme Isän ja Pojan kanssa. Suhteellisen harvat jäävät edelleenkin saastaisiksi (ks. 2. Nefi 9:16), ja heidät karkotetaan ulkoiseen pimeyteen, missä he eivät voi koskaan edistyä.

Millainen on sinun kertomuksesi?

Jos noudatamme Jeesuksen Kristuksen evankeliumia toisessa näytöksessä, niin näytelmämme kolmas näytös on uskomattoman ihmeellinen. Esirippu on ylhäällä. Näytelmä on käynnissä. Mitä sinä aiot tehdä näyttämöllä? ■

Kirjoittaja asuu New Yorkin osavaltiossa Yhdysvalloissa.

Tämän artikkelin idea perustuu kahdentoista apostolin koorumin presidentin, presidentti Boyd K. Packerin (1924–2015) puheeseen ”The Play and the Plan”, jonka hän piti kirkon koululaitoksen takkavalkeaillassa nuorille aikuisille 7. toukokuuta 1995.

Hengen ääni

Vanhin Eduardo Gavarret
seitsemänkymmenen koorumista

Pyhän Hengen kuunteleminen tarkasti auttaa minua ratkaisemaan, olenko kulkemassa oikeaa tietä vai pitääkö minun muuttaa suuntaani.

Kun olin nuori, isälläni oli liike, jossa hän myi ja korjasi kelloja. Perheemme koti sijaitsi liikkeen takaosassa, joten vartuin kellojen äänten keskellä.

Jokaisen päivän lopussa isä otti muutamia seinäkelloja, joiden parissa hän oli sinä päivänä työskennellyt, ja ripusti ne kotimme seinille lähelle makuuhuoneitamme. En ymmärtänyt, miksi hän teki niin ja miksi meidän piti nukkua kaiken tuon melun keskellä. Mutta ajan kuluessa eri kellojen äänestä tuli tuttu osa muutoin hiljaisia öitä.

Muutamia vuosia myöhemmin aloin työskennellä liikkeessä isäni kanssa ja opin häneltä, kuinka rannekelloja korjataan. Yhtenä aamuna hän sanoi jotakin sellaista, mikä avasi mieleni ja auttoi minua ymmärtämään, miksi hän ripusti seinäkelloja makuuhuoneidemme ulkopuolelle eikä pitänyt niitä liikkeessä.

”Voisitko tuoda minulle sen seinäkellon, joka oli makuuhuoneesi luona viime yönä?” hän pyysi. ”Minä kuuntelin sen ääntä yöllä ja tajusin, ettei se toimi kunnolla. Minun pitää katsoa sitä uudelleen.”

Siinä se oli! Yön hiljaisuudessa hän oli kuunnellut kellon ääntä samalla tavoin kuin lääkäri kuuntelee potilaan sydämen ääntä. Korjatessaan erityyppisiä kelloja elämänsä aikana hän oli kouluttanut korvansa päättelemään kellon äänen perusteella, toimiko se täydellisesti vai ei.

Tuon kokemuksen jälkeen minä aloin kiinnittää yöllä huomiota kellojen ääneen aivan kuten isäni. Niin tekemällä opin tunnistamaan, toimiko kello oikein vai tarvitsiko se säätämistä.

Kun tulin vanhemmaksi ja opin ymmärtämään evankeliumin periaatteita, aloin verrata tätä kokemusta siihen myönteiseen vaikutukseen, joka Pyhällä Hengellä voi olla elämässämme. Aloin verrata hengellisen pohdiskelun ja tutkistelun aikoja lapsuuteni öiden hiljaisiin hetkiin ja kellojen ääntä Hengen ääneen, joka varoitti minua, ohjasi minua ja puhui minulle aika ajoin.

Tärkeitä hengellisiä ominaisuuksia

Tämä kokemus auttoi minua ymmärtämään, että ne kokemukset, joita Nefillä oli Pyhän Hengen kuiskauksista, olivat todellisia. Mormonin kirjassa kerrotaan, että Nefi ilmaisi veljelleen Samille ”sen, mitä Herra oli ilmoittanut *[hänelle] Pyhän Henkensä kautta*” (1. Nefi 2:17, kursivointi lisätty).

Nefille Pyhän Hengen vaikutus oli erittäin tuttua. Hänen elämänsä oli täynnä Isän ja Pojan osoittaman rakkauden tunteita, joita Pyhä Henki hänelle ilmaisi. Kun tarkastelemme Nefin elämää, näemme selviä esimerkkejä Jumalan rakkaudesta, joka ilmeni vastauksina rukouksiin ja hengellisenä johdatuksena. Näitä esimerkkejä ovat

- Nefin näky elämän puusta (ks. 1. Nefi 11–15)
- Liahona, joka toimi uskon mukaan (ks. 1. Nefi 16:10, 16, 26–30)
- Nefin vapautuminen sen jälkeen kun hänet oli sidottu köysillä (ks. 1. Nefi 7:17–18)
- Herran antama ohjaus Nefin perheen ylittäessä valtameren (ks. 1. Nefi 18:21–23)
- Herran antama varoitus paeta erämaahan (ks. 2. Nefi 5:5).

Varhaisina vuosinaan ja todennäköisesti vanhempiansa esimerkin avulla Nefi kehitti herkkyyden Hengen äänelle. Hän vaali tätä kykyä vahvistamalla seuraavia tärkeitä hengellisiä ominaisuuksia:

- *Halu*: ”Ja tapahtui, että minä, Nefi, olin – – sangen halukas tuntemaan Jumalan salaisuuksia; niinpä minä huusin Herran puoleen” (1. Nefi 2:16). ”[Minä halusin] tietää sen, mitä isäni oli nähnyt” (1. Nefi 11:1; ks. myös jae 3).
- *Usko*: ”Uskoin joka sanan, jonka isäni oli puhunut” (1. Nefi 2:16).
- *Alttius rukoilla*: ”Ja minä, Nefi, menin usein vuorelle, ja minä rukoilin usein Herraa; sen vuoksi Herra näytti minulle suuria asioita” (1. Nefi 18:3).
- *Kuuliaisuus*: ”Ja tapahtui, että minä, Nefi, sanoin isälleni: Minä menen ja teen sen, mitä Herra on käskenyt, sillä minä tiedän, ettei Herra anna ihmislapsille mitään käskyjä valmistamatta heille keinoa toteuttaa sitä, mitä hän käskää heidän tehdä” (1. Nefi 3:7).

Pyhän Hengen työ

Nefi oli hyvin pätevä puhumaan jumaluuden kolmanesta jäsenestä. Hän oli oppinut kuuntelemaan Hengen ääntä – olipa se sitten tynnyssä vesissä tai kuohuvalla merellä. Hänen kokemuksensa johdattivat hänet kirjoittamaan ”Pyhän Hengen työstä”¹ (ks. 2. Nefi 31–32). Nefi ja muut profeetat opettavat, että

Pyhä Henki *ilmoittaa*: ”Kukaan ei voi saada Pyhää Henkeä saamatta ilmoituksia. Pyhä Henki on ilmoitukse-
nantaja.”² (Ks. 1. Nefi 10:17–19; 2. Nefi 32:5; Moroni 10:5.)

Pyhä Henki *innoittaa*: Hän antaa meille ajatuksia, tun-
teita ja sanoja, valaisee ymmärryksemme ja ohjaa ajatuk-
siamme (ks. 1. Nefi 4:6).

Pyhä Henki *todistaa*: Hän todistaa Isästä ja Pojasta
(ks. 2. Nefi 31:18; 3. Nefi 28:11; Et. 12:41).

Pyhä Henki *opettaa*: Hän lisää tietoaamme
(ks. 2. Nefi 32:5).

Pyhä Henki *pyhittää*: Kasteen jälkeen meidät voi-
daan pyhittää, kun otamme vastaan Pyhän Hengen
(ks. 3. Nefi 27:20).

Pyhä Henki *muistuttaa*: Hän tuo mieleemme asioita,
kun tarvitsemme niitä eniten (ks. Joh. 14:26).

Pyhä Henki *lohduttaa*: Vaikeuksien ja epätoivon aikoina
Pyhä Henki voi kohottaa mielialaamme, antaa meille toivoa
(ks. Moroni 8:26), opettaa meille ”rauhaa tuovia valtakun-
nan asioita” (OL 36:2) ja auttaa meitä tuntemaan ”Jumalan
[rauhaa], joka ylittää kaiken ymmärryksen” (Fil. 4:7).³

PYHÄ HENKI JA HENKILÖKOHTAINEN ILMOITUS

”Pyhä Henki antaa henkilökohtaista ilmoitusta auttaakseen meitä tekemään tärkeitä päätöksiä elämässä sellaisista asioista kuten koulutus, lähetystyö, ura, avioliitto, lapset, missä asumme perheemme kanssa ja niin edelleen. Näissä asioissa taivaallinen Isä odottaa meidän käyttävän tahdonvapauttamme, tarkastelevan tilannetta mielessämme evankeliumin periaatteiden valossa ja tuovan päätöksen Hänen eteensä rukouksessa.”

Vanhin Robert D. Hales kahdenoista apostolin koorumista, ”Pyhä Henki”, *Liahona*, toukokuu 2016, s. 105.

Pyhän Hengen vaikutus

Mormonin kirjan ensimmäisessä luvussa kerrotaan, että Lehi ”täyttyi Herran Hengellä” (1. Nefi 1:12). Mormonin kirjan viimeisessä luvussa Moroni lupaa meille, että Jumala ”ilmoittaa [Mormonin kirjasta meille] totuuden Pyhän Hengen voimalla” (Moroni 10:4).

Pyhä Henki osallistuu aktiivisesti Jumalan kansan elämään tämän innoitetun pyhän kirjan alusta loppuun asti. Tämä voimallinen vaikutus ulottuu kaikkiin niihin Mormonin kirjan lukijoihin, jotka rukoilevat, osoittavat uskoa ja joilla on vilpittön halu tietää totuus, ja se koskettaa heitä (ks. Moroni 10:4–5).

Kuinka voimme tunnistaa Pyhän Hengen ja käyttää meillä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenillä olevaa oikeutta vastaanottaa Pyhän Hengen vaikutus elämäämme? Vanhin Craig C. Christensen seitsemänkymmenen johtokunnasta on opettanut: ”Meillä kaikilla on kokemuksia Pyhästä Hengestä, vaikka emme aina tunnistaisikaan niitä. Kun mieleemme tulee innoitettuja ajatuksia, tiedämme niiden totuudellisuuden *sydämeemme tulevien hengellisten tunteiden* kautta.”⁴

Lisätäksemme kykyämme ottaa elämäsämme vastaan Pyhän Hengen vaikutusta ja ohjausta meidän pitää Nefin tavoin kehittää halua ottaa vastaan, osoittaa uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen, rukoilla ”aina ja uupumatta” (2. Nefi 32:9) ja pitää käskyt.

Presidentti Thomas S. Monson on pyytänyt, että teemme vielä yhden asian: ”Avatkaa sydämenne, koko sielunne, tuolle erityiselle äänelle, joka todistaa totuudesta. – Olkaamme aina samalla aaltopituudella, niin että voisimme kuulla

tämän lohduttavan, opastavan äänen, joka pitää meidät turvassa.”⁵

Sain isältäni käytännöllisellä tavalla opetuksen kuuntelemisesta – työskentelemällä kellojen parissa. Nykyään minä arvostan tätä opetusta, jonka hän antoi minulle. Pyhä Henki tuo tämän opetuksen itse asiassa edelleen mieleeni ja sydämeeni ja antaa minulle

lupauksen meitä odottavasta hyvästä.

Tämä kokemus on auttanut minua etsimään hiljaisia hetkiä, jolloin voin kuunnella Hengen ääntä. Pyhän Hengen kuunteleminen tarkasti auttaa minua ratkaisemaan, olenko kulkemassa oikeaa tietä vai pitääkö minun muuttaa suuntaani, jotta voin olla samalla aaltopituudella sen kanssa, mitä taivaallinen Isä haluaa. ■

VIITTEET

1. Ks. Robert D. Hales, ”Pyhä Henki”, *Liahona*, toukokuu 2016, s. 105.
2. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 137.
3. Lisää ymmärrystä Pyhän Hengen rooleista saa puheista David A. Bednar, ”Säilyttäkää aina syntienne anteeksianto”, *Liahona*, toukokuu 2016, s. 59–62; Robert D. Hales, ”Pyhä Henki”, s. 105–107.
4. Craig C. Christensen, ”Jumalan sanomattoman suuri lahja”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 14, kursivointi lisätty.
5. Thomas S. Monson, ”Pitäkää käskyt”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 84.

SAAT PYHÄN HENGEN VAIKUTUSTA JA OHJAUSTA, KUN

- vaalit halua olla vastaanottavainen
- osoitat uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen
- rukoilet alati
- pidät käskyt.

Kysellessäni Adrianan keittiön keskellä olevasta kirrkaansinisestä pöydästä sain kuulla, ettei hänellä yhteen aikaan ollut minkäänlaista pöytää. Kun rahaa oli vaikea saada riittämään, hän osallistui yhteen kirkon omavaraisuuskursseista ja päätti, että hän voisi leipoa ja myydä leipää – jos hänellä vain olisi pöytä. Hän rukoili apua ja rakensi pöydän laudankappaleista.

CODY BELL, VALOKUVAAJA

Adriana González

Departamento Central, Paraguay

Kaikessa, mitä olen sydämes-täni pyytänyt, Herra on kuullut minua. Hän on kuullut minua, koska Hän on tiennyt, että se olisi hyväkseni. Nyt meillä on kaksi pöytää. Tämä pöytä on keskeisellä sijalla perhees-sämme. Me istumme tässä kertomassa päivästä. Me työskentelemme tässä. Me opetamme tässä muille, mitä olemme oppineet. Omavarai-suuden myötä olen oppinut arvostamaan itseäni. Olen havainnut kykyjä, joita Jumala on antanut minulle auttaakseen minua ja perhettäni. Yritän välittää sisarilleni Apuyhdistyk-sessä sitä, mitä olen oppinut, auttaakseni heitä arvostamaan itseään Jumalan tyttärinä. Olen kiitollinen siitä, että kykenen siunaamaan lähelläni olevia.

Katso lisää valokuvia ja asiaa Adrianasta sivulla lds.org/go/21721.

Ota selvälle, kuinka kirkon omavaraisuusohjelma voi auttaa sinua, käymällä sivustolla srs.lds.org.

YMMÄRRYSTÄ KIRKON HISTORIASTA

tutkimalla JA uskon kautta

Nykyään me saamme tietoa menneisyydestä historian vaillinaisten palasten avulla. Kun tutkimme näitä asiakirjoja, meidän täytyy muistaa, että ne eivät edusta koko menneisyyttä.

Keith A. Erikson

kirkon historian kirjaston johtaja

Historia on paljon muutakin kuin päivämäärien ja tosiasioiden ulkoa opettelemista johonkin kokeeseen. Joka päivä kirkon historian kirjastossa arkistojat, kirjastonhoitajat ja historioitsijat kokoavat, säilyttävät ja antavat yleisön käyttöön vanhoja asiakirjoja, jotka auttavat meitä huomaamaan Jumalan käden vaikutuksen kirkon historiassa ja omassa elämässämme. Historiamme ymmärtäminen on oppimisen ja löytämisen prosessi, joka voi vahvistaa todistustamme, auttaa meitä välttämään epäilystä, kertoa parhaat tarinat, erottaa tosi opin ja kehittää ajatteluumme. Kun hankimme tietoa historiasta, me myös autamme Siionin pelastuksen toteuttamisessa (ks. OL 93:53).

Koska olen historioitsija, olen oppinut arvostamaan ajatusta, että me saamme tietoa historiasta ”tutkimalla sekä uskon kautta” (OL 88:118). Usko ja tutkiminen yhdistyvät, kun me rukoillen kestitsemme itseämme pyhillä kirjoituksilla, luemme ja pohdimme monia historiallisia lähteitä, näemme yhteyksiä pyhien kirjoitusten kohtien ja historiallisten lähteiden välillä, tarkastelemme tietoja oikeassa asiayhteydessä, etsimme kaavoja ja teemoja sekä ammennamme niistä merkityksellisiä opetuksia. Nämä käytännöt auttavat meitä ymmärtämään historiallisia faktoja ja löytämään vastauksia kysymyksiimme. Muutamat periaatteet voivat auttaa meitä ajattelemaan historiaa niin, että se avaa mielemmme syvällisemmälle ymmärrykselle.

Mennyt on mennyttä – jäljellä on vain palasia

Meidän nykyisyyden näkökulmastamme katsottuna mennyt on suurimmaksi osaksi mennyttä. Ihmiset ovat kuolleet. Heidän kokemuksensa ovat päättyneet. Jäljellä on kuitenkin palasia menneisyydestä – kirjeitä, päiväkirjoja, organisaatioiden asiakirjoja, esineitä. Nykyään me voimme oppia menneisyydestä vain epäsuorasti, jäljellä olevien palasten avulla. Menneisyyden ja nykyisyyden välillä hukkaantuu aina tietoa. Meidän täytyy tutkia jäljellä olevia asiakirjoja muistaen, että ne eivät edusta koko menneisyyttä.

Mietitään yhtä esimerkkiä: Kun Joseph Smith saarnasi pyhille, hänellä ei yleensä ollut valmisteltua tekstiä, eikä tilanteesta tehty ääni- tai videotallennetta. Vaikka muutamat paikalla olleet ovatkin saattaneet kirjoittaa muistiinpanoja tai pohdintoja, niin harvat niistä muistiinpanoista ovat säilyneet. Emme siis voi väittää tietävämmekä kaikkea, mitä Joseph Smith on joskus sanonut, vaikka voimme esimerkiksi käyttää Wilford Woodruffin muistiinpanoja Josephin saarnasta.

Toisissa tapauksissa tärkeitä kirkon historian palasia ei ole vielä edes löydetty. Meillä ei esimerkiksi ole Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen käynnistä asiakirjoja, jotka olisivat yhtä yksityiskohtaisia kuin selonteot Johannes Kastajan käynnistä (ks. JS–H 66–75). Ja vaikka meillä onkin asiakirjoja siitä, että pappeutta ei annettu mustille afrikkalaista syntyperää oleville miehille, niin ei ole säilynyt asiakirjoja, joissa virallisesti selitettäisiin, miksi sellainen käytäntö sai alkunsa. Historian tutkimisessa todisteiden puute ei ole pätevä syy epäilykseen. Menneisyyteen liittyvien asioiden oppimisessa pyrkimyksenä on kerätä mahdollisimman paljon luotettavaa ja – milloin mahdollista – varmistettavissa

olevaa tietoa samalla kun pidättäydymme tekemästä lopullisia johtopäätöksiä sellaisista historiallisista asioista, joita emme tiedonpuutteen vuoksi kykene täysin ymmärtämään.

Faktat eivät puhu – toisin kuin tarinoitsijat

Koska säilyneet palaset menneisyydestä ovat vaillinaisia, jotkut ihmiset yrittävät yhdistellä palasia voidakseen kertoa tarinan. Varhaisimpia tarinoita kertoivat paikalla olleet, ja he kuvailivat tyypillisesti, mitä he kokivat ja miksi se oli heille tärkeää. Jotkut paikalla olleet kertoivat tarinansa useissa tilanteissa eri kuulijakunnille. Jotkin tapahtumat saivat monia paikalla olijoita kertomaan omia kokemuksiaan. Toiset tapahtumat unohdettiin, kunnes jokin myöhempi kokemus toi ne mieleen.

Muut ovat koonneet ja kertoneet tarinoita uudelleen monista syistä – viihdyttääkseen kuulijakuntaa, myydäkseen jotakin tuotetta, muovatakseen yleistä mielipidettä tai edistääkseen muutosta. Jokaisesta tarinasta muodostuu menneisyyden tulkinta, joka rakentuu todenperäisille palasille ja johon vaikuttavat kertojan muisti, kiinnostuksen kohteet ja tavoitteet. Sen johdosta menneisyyttä koskevat kertomukset ovat vaillinaisia ja toisinaan ristiriitaisia. Meidän täytyy aina ottaa huomioon, kuka tarinaa kertoo, kuinka hän sitä kertoo ja miksi hän sitä kertoo.

Joseph Smith tarjosi esimerkin siitä, kuinka tarinan kertojia ja faktoja voi arvioida. Vuonna 1838 hän havaitsi, että oli jo olemassa monia huhuja, ”joita pahansuovat ja vehkeilevät henkilöt ovat panneet liikkeelle Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon synnystä ja kehityksestä”. Sen johdosta hän kirjoitti historian aikomuksenaan ”[saattaa] kaikkien totuutta etsivien tietoon tosiasiat, sellaisina kuin ne ovat tapahtuneet, mitä tulee sekä minuun itseeni että kirkkoon, sikäli kuin minulla on tällaisia tosiasioita tiedossani”. (JS–H 1.) Kaikki kertomukset, joita Joseph Smithistä on kerrottu, eivät ole yhtä hyödyllisiä tai paikkansapitäviä. Niiden kertomukset, jotka olivat läheisimmin yhteydessä menneisiin tapahtumiin, saattavat olla

Kun eteemme tulee historiaa, joka on vaillinaista, altista tulkinnalle ja erilaista kuin olimme otaksuneet, meidän täytyy ”[turvata] siihen Henkeen, joka johdattaa – vaeltaamaan nöyryästi” (OL 11:12). Tarvitsemme nöyryyttä, ettemme tuomitse menneisyydessä eläneitä ihmisiä omien mittapuidemme mukaan.

luotettavimpia. Parhaissa kertomuksissa otetaan huomioon kaikki saatavilla olevat menneisyyden palaset ja tunnustetaan lähteiden näkökulmat.

Menneisyys on erilainen kuin nykyisyys (eikä se haittaa)

Kun pyrimme ymmärtämään menneisyyden palasia ja siitä kerrottuja tarinoita, huomaamme ihmisten, paikkojen, kokemusten ja perinteiden olevan erilaisia kuin omamme. Muutokset tieteessä, tekniikassa ja kulttuurissa tuottavat erilaisia kokemuksia syntymästä, syömisestä, matkustamisesta, lomista, hygieniasta, seurustelusta, lääketieteestä ja kuolemasta. Erilaiset poliittiset ja taloudelliset järjestelmät luovat erilaisia koulutukseen, valintoihin, vapauteen ja mahdollisuuksiin liittyviä kokemuksia. Aiemmat näkemykset työstä, perheestä, julkisista palveluista sekä naisten ja vähemmistöjen roolista ja asemasta eroavat meidän näkemyksistämme. Jokainen inhimillisen kokemuksen ajallinen puoli muuttuu ajan kuluessa sekä vähäisin että merkittävin tavoin.

Esimerkiksi meidän nykyisyyden näkökulmastamme se, että Joseph Smith käytti näkijänkiveä Mormonin kirjan kääntämiseen, tuntuu hyvin omalaatuiselta. Hänen aikanaan kuitenkin monet ihmiset uskoivat, että fyysisiä esineitä voitiin käyttää jumalallisten viestien vastaanottamiseen. Nämä uskomukset perustuivat osaltaan Raamatun kertomuksiin, joissa esineitä käytettiin jumalallisiin tarkoituksiin (ks. 4. Moos. 17:1–10; 2. Kun. 5; Joh. 9:6). Ilmoituksessa, jonka Joseph sai kirkon perustamisesta, selitettiin, että Jumala ”antoi hänelle korkeudesta voiman kääntää ennalta

valmistetuilla välikappaleilla Mormonin kirjan” (OL 20:8). Vaikka näihin ”välikappaleisiin” sisältyivät sekä näkijänkivi että urim ja tummim, me voimme silti huomata opillisen sanoman, ”että Jumala innoittaa ihmisiä ja kutsuu heitä pyhään työhönsä tänä aikana – osoittaen siten, että hän on sama Jumala eilen, tänään ja ikuisesti” (OL 20:11–12).

Nykyiset oletukset vääristävät menneisyyttä

Koska menneisyys oli erilainen kuin meidän aikamme, meidän täytyy pitää erityisesti huolta siitä, ettemme esitä menneisyydestä oletuksia, jotka perustuvat nykyisiin ajatuksiimme ja arvoihimme. Me emme voi olettaa, että ihmiset menneisyydessä olivat aivan samanlaisia kuin me tai että he arvostaisivat meidän kulttuuriamme tai käsityksiämme. Me emme voi olettaa, että me tiedämme nyt kaiken, että olemme lukeneet jokaisen lähteen tai että nykyinen ymmärryksemme menneisyydestä ei koskaan muutu. Usein niin kutsutut menneisyyttä koskevat ongelmat ovat itse asiassa vain nykyisyydessä tehtyjä keinoja oletuksia.

Esimerkiksi Joseph Smith julisti: ”En ole koskaan väittänyt teille olevani täydellinen.”¹ Jos olettaisimme, etteivät profeetat ole koskaan tehneet virheitä, niin saattaisimme hätkähtää huomattamamme tilanteita, jolloin Joseph erehtyi. Tämän ongelman ”korjaamiseksi” meidän ei tule itsepäisesti pitää kiinni siitä, että Joseph oli täydellinen, eikä syyttää kirkkoa huijauksesta. Sen sijaan me voimme tunnustaa Josephin inhimillisyyden ja nähdä hänet profeettoja koskevien muiden pyhien kirjoitusten kertomusten yhteydessä. Niinpä me voimme mukauttaa oletuksiamme ja myöntää, että

kaikki profeetat ovat kuolevaisia ja sen vuoksi heillä on vajavaisuuksia. Me voimme tuntee kiitollisuutta siitä, että Jumala tekee kärsivällisesti työtä meidän itse kunkin kanssa. Oma ajatteluumme koskevien virheiden myöntäminen on joskus vaikein osa historian ymmärtämistä.

Tiedon hankkiminen historiasta vaatii nöyryyttä

Kun eteemme tulee historiaa, joka on vaillinaista, avointa tulkinnalle ja erilaista kuin olimme otaksuneet, meidän täytyy ”[turvata] siihen Henkeen, joka johdattaa – vaeltaamaan nöyrästi” (OL 11:12). Nykyisestä näkökulmastamme katsottuna me tiedämme ilmiselvästi enemmän kuin paikalla olleet tiesivät siitä, mitä menneisyydestä on seurannut, mutta toisaalta tiedämme paljon vähemmän siitä, kuinka he kokivat sen eläessään sitä. Ihmiset, jotka elivät menneisyydessä, kuuluivat omaan aikaansa, omiin paikkoihinsa ja olosuhteisiinsa. Jotta meillä olisi suvaitsevuuksia heidän erillaisuuttaan kohtaan ja myötätuntoa heidän kokemuksiaan kohtaan, meidän täytyy aloittaa suhtautumalla nöyrästi omiin rajoituksiimme. Tarvitsemme nöyryyttä, ettemme tuomitse menneisyydessä eläneitä ihmisiä omien mittapuidemme mukaan. Tarvitsemme nöyryyttä myöntää, ettemme tiedä kaikkea, nöyryyttä odottaa kärsivällisesti lisää vastauksia ja jatkaa oppimista. Kun löydetään uusia lähteitä, jotka antavat uusia näkemyksiä asioihin, jotka luulimme tietävämmme, me tarvitsemme nöyryyttä arvioida ymmärrystämme uudelleen. ■

VIITE

1. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 545.*

MALLI OPPIMISEEN TUTKIMALLA JA USKON KAUTTA

Kirkon historian uskollinen tutkiminen voi noudattaa mallia, jota havainnollistaa Alman vertaus siemenen kylvämisestä (ks. Alma 32:27–42):

1. Me *annamme sijaa* historian oppimiselle soveltamalla tässä esitettyjä periaatteita.
2. Me *kylvämme* siemenen mieleemme ja sydämeemme huolellisella lukemisella ja pohtimisella. (Onko tämä pala historiaa vai myöhemmin kerrottu tarina? Kuka sen loi ja miksi? Mikä on pääajatus? Mitkä todisteet tukevat sitä?)
3. Me voimme *erottaa*, mikä lukemassamme on tärkeää, pohtimalla, kuinka autenttinen ja luotettava lähde

on, sijoittamalla vastauksemme oikeaan historialliseen asiayhteyteen sekä panemalla merkille iankaikkisia periaatteita, joita voimme soveltaa henkilökohtaisiin olosuhteisiimme.

4. Koko elämämme ajan me voimme *ravita* uskollista kirkon historian tutkimista lukemalla, ajattelemalla, rukoilemalla, jakamalla sitä muiden kanssa ja opettamalla sitä ahkerasti.
5. Niin tekemällä me saamme *korjata* uskollisen tutkimisen hedelmiä, kun ymmärryksemme lisääntyy ja uskomme syvenee tehden meistä parempia oppijoita ja opettajia, vanhempia ja lapsia, opetuslapsia ja pyhiä.

SYVÄÄ SURUA
ja TOIVOA

kun puoliso käyttää pornografiaa

Seitsemän keinoa, joilla pornografian käyttäjän puoliso voi sekä selviytyä syvästä surusta että myös nähdä lupauksen toivosta.

Amy teki valintoja, joita jokainen isä ja äiti haluaa poikansa tai tyttärensä tekevän. Hänet sinetöitiin temppelessä sen jälkeen kun hän oli saanut vahvan hengellisen vaikutelman mennä naimisiin aviomiehensä kanssa.

Ennen häitä myös Amyn tuleva aviomies teki rohkean päätöksen ja myönsi Amylle käyttäneensä pornografiaa.

Vain vuotta myöhemmin Amy tajusi, ettei hänen miehensä kamppailu pornografian kanssa ollut menneisyyttä. Kolmen avioliittovuoden jälkeen – kun heillä oli kahdeksan kuukauden ikäinen vauva – Amy kärsi käsittämätöntä tuskaa, kun hänen aviomiehellään oli suhde ja kun tämä sen jälkeen erotettiin kirkosta.

Kuinka Amy selviytyi syvästä surusta? Kuinka monet muut naiset ja miehet, jotka ovat samankaltaisessa tilanteessa, selviytyvät tuskastaan?

Monet pornografian käyttäjien puoliset ja muut perheenjäsenet ovat löytäneet hyödyllisiä ja toivoa tuovia toimintatapoja, jotka ovat yhteisiä heidän omalle taipaleelleen ja muiden taipaleelle. Ja he ovat rohkeasti kertoneet tarinansa.

Kirkon verkkosivusto **overcomingpornography.org** [Pornografian voittaminen] nimittää seitsemää näistä yleisistä toimintatavoista ”välttämättömiksi toimintatavoiksi”. Nämä toimintatavat – jotka

koetaan yksilölliseen tahtiin ja yksilöllisessä järjestyksessä – ovat osoittautuneet monille välttämättömiksi, jotta he parantuisivat emotionaalisesti, henkisesti ja hengellisesti.

Välttämätön toimintatapa 1: Kohtaa pettämisen tuoma järkytys

Ota selvää, millaista järkytystä, millaisia itsesyytöksiä ja muita reaktioita ihminen kokee, kun hän saa selville, että hänen puolisonsa käyttää pornografiaa, ja suhtaudu niihin oikein.

Kun Eva sai tietää, että hänen aviomiehensä oli tekemisissä pornografian kanssa, hän tunsi ”voimakasta kipua, vihaa, murhetta, masennusta ja pakkomielleitä”. Pakkomielleisyys on itse asiassa yleinen reaktio henkilöllä, joka aviopuolison pornografian käytön vuoksi kokee pettämisen tuomaa järkytystä, ja Evan toimintatapa reaktiona näihin voimakkaisiin tunteisiin on myös tavanomainen. Hän alkoi pakkomielleisesti seurata aviomiestään ja tämän toimia. Missä mies oli? Kenen kanssa mies puhui? Mitä mies oli tekemässä? Miehen pornografiasta ja seksiriippuvuudesta tuli hänen elämänsä keskipiste, ja hän halusi epätoivoisesti parantaa miehensä uskoen, että jos hän voisi saada miehensä ongelman hallintaan, he olisivat onnellisia.

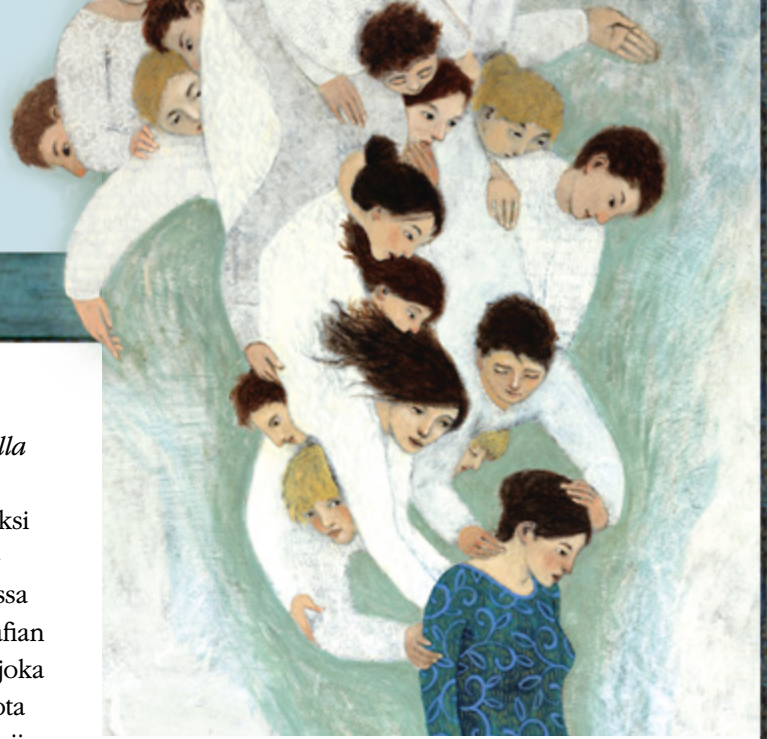
Kun Jamie sai tietää aviomiehensä pornografian käytöstä, hän reagoi ymmärrettävällä halulla kontrolloida

kaikkea, mitä voi. Hän ajatteli, että hän voisi järjestää miehensä Jonin elämän niin ettei tämä etsisi välitöntä tyydytystä pornografiasta eikä tällä sen vuoksi olisi mitään muuta vaihtoehtoa kuin valita vanhurskaus. Hän kirjoitti miehelle päivittäisiä luetteloja: mitä mies voisi tehdä pitääkseen hauskaa ja mitä askareita tämän piti hoitaa.

Ratkaiseva hetki Jamien taipaleella koitti, kun hänen piispansa sai innoitusta tähdentää: ”Jamie, tämä ei ole sinun vikasi. Mikään, mitä sinä teet, ei saa häntä katsomaan pornografiaa. Hän sen valitsee.” Ja aivan kuten Jamie ei ollut syy siihen, miksi hänen miehensä katseli pornografiaa, hän ei myöskään voinut olla syy, jonka vuoksi mies lopettaisi sen. Mielessään Jamie oli jo tiennyt sen, mitä piispa hänelle sanoi, mutta hän sanoo, että piispan muistutuksen jälkeen ”luetteloiden teko loppui. Lakkasin yrittämästä kontrolloida mieheni käytöstä ja yrittämästä pakottaa häntä vanhurskauteen – ja keskityin itseeni.” Itse asiassa Jamie antoi itselleen luvan tuntea omaa tuskaansa ja tehdä töitä oman toipumisensa eteen.

Jamien oivalluksen jälkeen Jon kamppaili ja lankesi usein mutta otti vastuun omista teoistaan. Ja kun Jon ja Jamie tekivät kumpikin töitä oman paranemisensa eteen, he huomasivat, että he pystyivät toipumaan paremmin niin yksilöinä kuin avioparina.

Sen lisäksi että puoliset turvaavat Herraan, he voivat saada apua ja tukea perheeltä, ystäviltä, kirkon johtohenkilöiltä ja ammattiauttajilta.

Välttämätön toimintatapa 2: Avaudu turvallisesti

Löydä ymmärrystä, tukea ja vahvistusta avautumalla tilanteesta sopivalla tavalla.

Toinen käännekohta Jamielle ja Jonille koitti, kun yksi heidän lapsistaan tarvitsi siunauksen. He soittivat kotiopettajalleen, joka urheasti selitti, että hän oli hakemassa apua selviytyäkseen omista kamppailuistaan pornografian kanssa. Kotiopettaja tarjoutui etsimään jonkun toisen, joka antaisi siunauksen. Tämä avoimuus vähensi häpeää, jota Jon ja Jamie tunsivat omasta tilanteestaan, ja Jon koki viimein olonsa riittävän turvallisesti keskustellakseen riippuvuudestaan jonkun muunkin kuin Jamien kanssa.

Kun tämän kotiopettajan vaimo tarjoutui puhumaan Jamien kanssa, Jamie ei nähnyt siinä järkeä, koska hänen puhumisensa ei parantaisi Jonia – ja siinä vaiheessa Jonin parantaminen oli hänen tavoitteensa. Mutta kun hän oli puhunut kotiopettajan vaimon kanssa, hän tunsii olonsa kevyemmäksi. Mikään ei ollut muuttunut. Jon kamppaili edelleen, mutta Jamie oli helpottunut siitä, että joku muu tiesi, mitä hän joutui kokemaan, eikä hänen maailmansa ollut romahtanut.

Välttämätön toimintatapa 3: Rakenna uudelleen hengellistä varmuutta

Tunne Pyhän Hengen kehotuksia ja noudata niitä sekä palauta luottamuksesi Jumalaan.

Kun Amyn aviomies erotettiin kirkosta, hän tiesi, että Vapahtaja voisi antaa ratkaisun hänen kantamaansa musertavaan kuormaan. Hän sanoo kuitenkin, ettei hän ollut varma siitä, kuinka ”luoda silta nykyisen tilanteeni ja Jeesuksen Kristuksen parantavan voiman välisen kuilun ylle”. Hän mietti, kuinka hän voisi mitenkään löytää – tai rakentaa – tuon sillan.

Alkuun hän yritti vähentää tuskaansa vahtimalla valppaasti aviomiestänsä ja anomalla, että Herra parantaisi tämän. Mutta yhtenä päivänä eräs hengellinen kehoitus muutti kaiken: Amy tajusi, että jonkun toisen käytöksen kontrolloiminen ei kuulu taivaallisen Isän suunnitelmaan eikä auttanut häntä pääsemään lähemmäksi Vapahtajaa. Hän sanoo, että siksi suurin asia, mitä hänen oli tehtävä, oli aloittaa oma taipaleensa kohti parantumista – ja jättää

aviomiehensä taival tälle itselleen. Hän oppi ymmärtämään Hengeltä saamansa innoituksen turvin, että hänen oli lakattava elämästä elämäänsä pornografian sanelemana ja turvattava Jeesuksen Kristuksen ja Hänen sovituksensa kaiken mahdollistavaan voimaan, jotta se vahvistaisi ja siunaisi häntä.

Taaksepäin katsoessaan Amy sanoo, että missään vaiheessa se, että hän jäljitti ja tarkkaili miestänsä, ei tuonut rauhan tunnetta. Elämä ”oli jatkuvasti sekasortoista”, hän sanoo. ”Ja löysin rauhan vasta sitten kun ymmärsin, että taivaallisella Isällä oli suunnitelma” sekä hänen aviomiestänsä että häntä varten. Kun hän käytti omaa tahdonvapauttaan ja kääntyi Jumalan puoleen pyytämään Hänen apuaan, ”tuo apu tuli”, eikä kuilu hänen tuskansa ja Vapahtajan avun välillä tuntunut aivan niin leveältä eikä tuska niin raskaalta.

Välttämätön toimintatapa 4: Hanki apua

Etsi polku parantumiseen käyttämällä sellaisia resursseja kuten kirjallisuus, pätevä terapeutti, mentori tai hyväksi havaittu parantumisohjelma.

Oltuaan 25 vuotta naimisissa Gina sai tietää aviomiehensä pornografian käytöstä ja uskottomuudesta. Järkyttyneenä Gina soitti piispalleen. Hän huomasi pian, että piispa oli ymmärtävä kuuntelija, joka antoi hänen itkensä, kun hän sitä tarvitsi – siunaus, jota ei ole jokaisella hänen tilanteessaan olevalla puolisollla, hän myöntää.

Gina muistaa, että yhdessä heidän ensimmäisistä tapaamisistaan hänen piispansa ”neuvoi, että hankkisin

heti terapia-apua, en vain avioliittoni tai mieheni vuoksi, vaan jotta minulla olisi jatkuvasti tukea, kun kohtaisin edessä olevia haasteita. Hän halusi minun tuntevan, että minusta huolehditaan, ja hän tiesi, ettei hänellä ollut sellaista asiantuntemusta, jota saatettaisiin tarvita. Hän näki masennukseni ja ahdistukseni ja neuvoi minua puhumaan lääkärielleni mahdollisesta lääkinnällisestä avusta, jota saattaisiin tarvita.”

Muutaman seuraavan vuoden aikana Gina kävi säännöllisesti tukiryhmissä ja terapiassa ja haki tukea sukulaisilta – soittaen toisinaan vaikeimpina päivinä heille pyytääkseen heitä rukoilemaan hänen puolestaan. Hän sanoo oppineensa, että ”taivaallinen Isä ei jätä minua koskaan pimeään”.

Välttämätön toimintatapa 5: Ole avoin ja rehellinen

Puhu rakkaiden ihmisten kanssa säännöllisesti henkilökohtaisesta taipaleesta kohti parantumista ja toipumista ja tee se avoimesti, suoraan ja totuudenmukaisesti.

Melissa päätti vielä yhden kerran yrittää pelastaa avioliittonsa, joka tuntui etäiseltä ja josta tuntui puuttuvan keskinäinen yhteys. Silloin hänen aviomiehensä Cameron kertoi hänelle rehellisesti omasta pornografian käytöstään. Melissan kannustuksesta Cameron suostui kertomaan asiasta piispalle, ja viimein he kumpikin puhuivat vanhempiensa kanssa. Cameron selittää kuitenkin, että ”kesti kaksi vuotta nähdä viimein, että parannuksen tekeminen on muutakin kuin että kertoo asiasta muutamalle

ihmiselle ja pitää rukouksen”. Hänen oli opittava, ettei riitä se, ettei enää katsele pornografiaa. Päästäkseen todella toipumisen tielle hänen oli käännyt Jumalan puoleen ja löydettävä terveitä tapoja käsitellä stressiä, pelkoa, häpeää ja ahdistusta, jotka saivat hänet kaipaamaan pornografian katselemista.

Langettuaan uudelleen Cameron suostui osallistumaan riippuvuuksista toipumisen ohjelmaan, ja hän on oppinut ajan kuluessa ymmärtämään, ettei Vapahtaja luovuta kohdallamme heti kun teemme virheen.

Melissa osallistui myös 12 askelen ohjelmaan, ja hänestä tuntuu, että hänen perheellään on viimeinkin työkalut mennä eteenpäin. Hän muistaa, kuinka vaikeita 12 askelen ohjelman kokoukset alussa olivat, mutta häntä motivoi avustaja, joka ehdotti, että Melissa ”kokeilisi meitä kolmen kuukauden ajan. Jos et pidä meistä, me palautamme kurjuutesi.” Melissa tajusi viimein, että aivan kuten hän tunsu toivoa, jota muiden kertomukset herättivät, hänkin voisi ehkä auttaa muita tuntemaan toivoa kertomalla kokemuksistaan.

Melissa uskoi ennen, että jos hän pysyisi naimisissa, hän vain teeskentelisi olevansa onnellinen. Hänen näkökulmansa muuttui, kun hän tajusi, että Vapahtaja näki mahdollisuuksia hänessä, Cameronissa ja kaikissa taivaallisen Isän lapsissa. Vapahtaja antaa kaiken, mitä Hän on – maailman valo ja elämä – pelastaakseen meidät ja antaakseen meille uuden mahdollisuuden. Melissa sanoo, että Vapahtajan

ansioista hän voi nyt hymyillä aidosti ja iloisena siitä, että on elossa.

Välttämätön toimintatapa 6: Aseta rajat

Laadi sopivat rajat pornografian käyttäjälle ja luo puitteet, joissa toimiminen ja parantuminen on mahdollista.

Päästyään jo pitkälle taipaleellaan pornografian voittamiseksi Jon ja Jamie havaitsivat, kuinka hyödyllistä oli asettaa rajoja, ja heillä on ne yhä nykyään – vaikka he ovat olleet siitä vapaita jo hyvän aikaa – sen mielenrauhan vuoksi, jota rajat tuovat. Jamie sanoo, että kun hän oli haavoittuvimmillaan, rajojen asettaminen ”suojeli sydäntäni”.

Hän ja Jon sopivat, että lankeamiseen liittyvistä aiheista keskusteltiin tiettyinä aikoina ja tietyllä tavalla. He sopivat, etteivät he käy ”tekstiviestisotia” vaan puhuvat kasvokkain. He sopivat myös, että jos keskustelu kääntyisi väittelyksi, he voisivat pitää tauon ja puhua myöhemmin.

Monet Jonin ja Jamien rajoista liittyvät siihen, kuinka he kommunikoivat, mutta jotkin heidän muista rajoistaan on ilmaistu jos/niin-lauselmien muodossa, joissa he sopivat, että tietyt teot johtavat tiettyihin seurauksiin. Jamie sanoo, että sen ansiosta he kumpikin voivat tuntea, ettei elämä ole aivan niin kaoottista.

Välttämätön toimintatapa 7: Pidä huolta itsestäsi

Omaksu päivittäisiä rutiineja, jotka parantavat ja hoivaavat mieltä, kehoa ja henkeä.

**Rukous, pyhien kirjoitusten tutkiminen ja temp-
peliissä käyminen auttavat kamppailevaa puo-
lisoa saamaan Vapahtajan parantavaa voimaa.**

Gina muistaa, että pian sen jälkeen kun hän oli tavannut piispansa ensimmäisen kerran, tämä neuvoi häntä tekemään muutamia asioita, jotka vaikuttivat vakiovastauksilta. ”Piispa kehotti minua lempeästi”, hän muistelee, ”menemään temppeeliin, lukemaan pyhiä kirjoituksia, rukoilemaan jatkuvasti.”

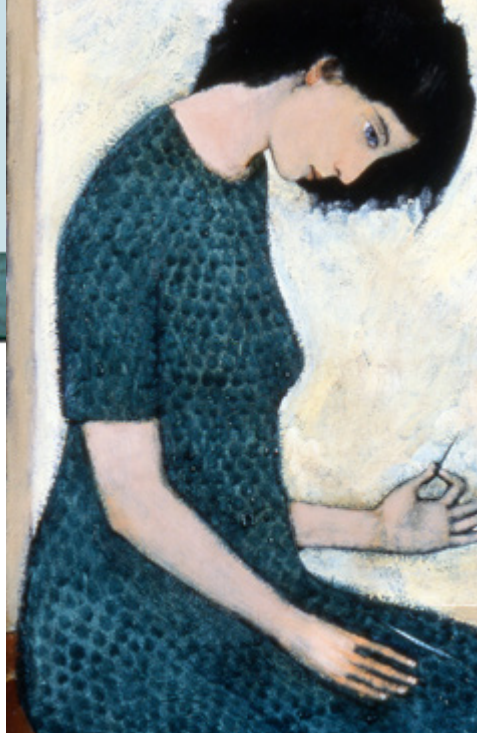
Sitä seuranneina haasteellisina vuosina Gina huomasi, että nuo ”vakiovastaukset” olivat hänelle keino pitää huolta itsestään. Pyhistä kirjoituksista tuli hänen pyhäkkönsä. ”Luin yleensä jakeen, kirjoitin sen muistiin ja yritin pohtia, mitä se tarkoitti omassa tilanteessani, ja sitten kirjoitin muistiin nuo ajatukset”, hän selittää. ”Tiesin, että enemmän kuin koskaan minun oli kuultava Herran sanaa ja saatava se juurtumaan syvemmin ymmärrykseeni. Muussa maailmassani oli vain vähän sellaista, mitä ymmärsin, mutta sinä aikana, kun olin syventynyt pyhiin kirjoituksiin, ymmärsin jotakin – yhden jakeen kerrallaan.”

Samalla tavoin rukous ja temppeleissä käyminen saivat uuden merkityksen. ”Kun olin vuodattanut Hänelle sydämeni”, Gina muistelee, ”minulla oli tapana sanoa: ”Taivaallinen Isä, nyt on Sinun vuorosi.” Ja sitten hän odotti hiljaa ja kuunteli. Hän selittää, että ”jopa synkimpänä hetkenä” hän tajusi, että hänen ”henkensä edistyi”.

Elä toivossa

Yhdenkään henkilön taival kohti parantumista ei ole samanlainen, ja jokainen taival on prosessi – ei määränpää. Yhteistä monille kertomuksille on kuitenkin oivallus, ettei mikään määrä pornografian käyttöä ole hyväksyttävää tai normaalia. Kun siis joku käyttää sitä jossakin määrin säännöllisesti tai missä määrin hyvänsä, hänen puolisonsa kokee syvää surua, pettämisen aiheuttamaa järkytystä, hylkäämistä, häpeää ja omanarvon kyseenalaistamisen tunteita. Pornografian käyttö vahingoittaa sitä yhteyttä, luottamusta ja kommunikaatiota, joka on olennaista terveelle ihmissuhteelle – ja siksi puolison on välttämätöntä tavoitella toivoa ja parantumista.

Yleistä on myös se lohduttava havainto, että tässä katkerassa kokemuksessa puoliset voivat oppia

tuntemaan toivon suloi-
suutta, ei
niin, että he
löytävät sen
kaikkien koet-
telemustensa
jälkeen, vaan
kääntymällä
toiveikkaina

Jeesuksen Kristuksen puoleen niiden keskellä.

Nykyisin Gina on eronnut ja keskittyy itsensä ja lastensa parantumiseen, ja hän pyrkii usein auttamaan samankaltaisissa olosuhteissa olevia naisia löytämään toivoa. Melissa ja Cameron ovat pysyneet yhdessä ja tekevät työtä eläkkeen riippuvuudesta toipuneina. Samoin tekevät Jamie ja Jon, jotka auttavat aktiivisesti muita pareja parantumaan, kuten he itse ovat parantuneet Vapahtajan ja Hänen sovituksensa avulla.

Eva on eronnut ja käy säännöllisesti 12 askelen kokouksissa, joissa hän kokee olevansa turvassa ja vahvistuvansa tehdessään työtä toipumisensa eteen. Hän on oppinut ymmärtämään, että vaikka hän kerran teki aviomiehensä riippuvuudesta elämänsä keskipisteen, hän paranee tehdessään Vapahtajasta elämänsä ja ponnistelujensa keskipisteen.

Amy ja hänen aviomiehensä ovat edelleen naimissa – vaikka mies lankeaakin edelleen. Amy kuitenkin todistaa tuntevansa rauhaa katsellessaan yleiskonferenssia ja ajatellessaan: ”Kuinka voin parantua tuskastani?” eikä: ”Toivon, että aviomieheni kuulee tämän.” Hän tietää, että Jeesuksen Kristuksen parantava voima ja hänen oma uskonsa sovituksen äärettömyyteen tuovat toivoa – ei vain hänen aviomiehelleen vaan myös hänelle.

Yksi sisar, johon pornografia on vaikuttanut, saattaa puhua kaikkien suulla sanoessaan: ”Vapahtaja ei halua meidän yrittävän lujemmin. Hän haluaa meidän kääntyvän Hänen puoleensa pikemmin.” Nämä seitsemän välttämätöntä toimintatapaa auttavat naisia ja miehiä heidän pyrkimyksissään tehdä niin. ■

KAKSITOISTA TOTUUTTA

Sen lisäksi että monet pornografiaa käyttävien perheenjäsenet tekevät työtä näiden seitsemän välttämättömän toimintatavan eteen, he ovat myös saaneet toivoa ja kokeneet parantumista tutkimalla seuraavia 12:ta totuutta, jotka löytyvät kirkon Riippuvuudista toipumisen ohjelman aineistosta. Lisää tietoa aineistosta ja tukea puolisoille ja perheenjäsenille on sivustolla addictionrecovery.lds.org.

1. *Jumala "lohduttaa teitä ahdingoissanne" (MK Jaak. 3:1).* Pornografian käyttö on vakava asia, mutta me voimme saada lohtua tietäessämme, että Jumala on tietoinen meistä ja tilanteestamme, ettei Hän koskaan hylkää meitä ja että Hän tukee meitä koettelemuksissamme.
2. *"Ravistakaa pois kahleet, joilla teidät on kahlittu" (2. Nefi 1:23).* Me emme ole vastuussa toisen ihmisen teoista emmekä syyllisiä toisen riippuvuuteen. Jumalan lapsina, jotka ymmärtävät iankaikkisen luonteensa ja päämääränsä, me tiedämme, että olemme vapaita toimimaan ja käyttämään tahdonvapauttamme valintojen tekemiseen itse.
3. *Hän ottaa "päällensä kansansa kivut ja sairaudet" (Alma 7:11).* Kun annamme kuormamme Herralle, me ymmärrämme, että Hän voi parantaa syvimmän tuskamme, että meiltä ei kielletä mitään siunauksia ja että muuttuminen vie aikaa.
4. *"Lähestykää minua" (OL 88:63).* Herran apu on välttämätöntä, ja me voimme saada sitä nauttimalla sakramentin, käymällä temppelissä ja tavoittelemalla Hänen Pyhän Henkensä kumppanuutta.
5. *"Tehkää työtä pelastuaksenne" (Morm. 9:27).* Me emme pysty kontrolloimaan toista ihmistä emmekä parantamaan häntä hänen riippuvuudestaan, mutta me voimme keskittyä omaan parantamiseemme, pitää huolta itsestämme ja saada ymmärrystä hankkimalla tietoa riippuvuudesta.
6. *Kantakaa "toistenne kuormia" (Moosia 18:8).* Sen lisäksi että turvaamme Herraan, meidän täytyy etsiä asianmukaista apua, kuten tukea perheeltä, ystäviltä, pappeusjohtajilta ja Apuyhdistyksen johtohenkilöiltä, mentoreilta, tukiryhmiltä ja ammattiauttajilta.
7. *"Kiittäkää kaikesta" (OL 98:1).* Silloinkin kun koemme masennusta, pelkoa ja vihaa, me voimme myös löytää iloa tunnustaessamme Jumalan käden vaikutuksen elämässämme ja ilmaistessamme siitä kiittollisuutta, huomattessamme omat lahjamme ja kykymme ja nähdessämme hyvää rakkaassamme, joka kärsii riippuvuudesta.
8. *Olkaa "vahvoja ja lujia" (Hel. 15:8).* Me voimme asettaa asianmukaisia rajoja suojellaksemme itseämme ja perhettämme – suvaitsematta minkäänlaista kaltoinkohtelua – ja pyytää Herran johdatusta siihen, pitäisikö suhdetta jatkaa ja kuinka se tulisi tehdä.
9. *"Olemme hylänneet kaiken salakähmäisen" (2. Kor. 4:2).* Pornografian käyttö kukoistaa salassa, ja sitä voi alkaa käsitellä vain, kun olemme rehellisiä itsellemme ja rakkaallemme vakiinnuttaen avoimen ja rehellisen kommunikaation hänen kanssaan.
10. *"Nosta hervonneita käsiä" (OL 81:5).* Me voimme rakastaa läheistämme ja rukoilla hänen puolestaan tarjoamalla enemmän tukea, kun hän on valmis ottamaan sitä vastaan.
11. *Kestä kaikki tämä kärsivällisesti (ks. Alma 38:4).* Toipuminen on prosessi, ja vaikka lankeamista ei pitäisikään puolustella, siihen voi suhtautua rakkautta ja toivoa tuntien.
12. *"Oman rauhani minä annan teille" (Joh. 14:27).* Kun osoitamme uskoa, me voimme löytää Herran lupaa rauhan tietäen, että Hän auttaa meitä, kun annamme anteeksi niille, jotka ovat rikkoneet lupauksia ja särkeneet sydämiä.

Oli vuosi 1973. Koska kamppailin joidenkin haasteiden kanssa, halusin syvästi tuntea Jumalan, joten päätin lukea Raamattua. Eräänä päivänä luin luvuista 2. Aik. 2–5 Salomon temppelistä, ja minusta tuntui, että sellainen pyhä paikka voisi olla maan päällä. Niinpä paastosin ja rukoulin, että Pyhä Henki voisi johdattaa minua löytämään sen. Minusta tuntui, että jos löytäisin temppelin, voisoin kertoa jollekulle Herran palvelijalle ongelmistani, ja hän auttaisi minua ratkaisemaan ne.

Niinpä päätin etsiä temppelin. Asuin tuohon aikaan Fontenay-sous-Boisissa, Pariisin esikaupungissa, joten lähdin ajelemaan kohti kaupunkia löytääkseni temppelin. Näin monia rakennuksia, myös kirkkoja ja synagogia, mutta en löytänyt temppeliä. Palattuani kotiin

RYHDYIN ETSIMÄÄN TEMPPELIÄ

*Etsin pyhää paikkaa
ja päädyin löytämään
keinon kuulua iankaik-
kiseen perheeseen.*

rukoilin ja mietin, miksi en pystynyt löytämään temppeliä. Enkö ollut riittävän puhdas? Vai enkö yksinkertaisesti ollut valmis?

Unohdin tuloksettoman etsintäni tyystin, kunnes Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon lähetyssaarnaajasisaret tulivat kotiini helmikuussa 1980.

He opettivat minulle, että lähin temppeli oli Zollikofenissa Sveitsissä – Bernin temppeli.

Minut kastettiin 12. huhtikuuta 1980, ja menin temppeliin ensimmäisen kerran vain vähän yli vuotta myöhemmin, 5. toukokuuta 1981. Siellä pystyin tekemään temppelityön useiden sukuni naisten – kuten isoäitieni, tätieni ja serkkujeni – puolesta.

Näistä naisista olin tuntenut vain yhden, serkkuni Olga.

Olga, joka oli italialainen, solmi avioliiton hyvin nuorena, mutta ikävä kyllä,

hänen aviomiehensä oli väkivaltainen ja uskonon hänelle. Odottaessaan viidettä lastaan Olga päätti paeta isänsä ja veljensä avulla.

Hän meni asumaan vanhempiensa ja veljensä luo. Lapsensa syntymän jälkeen Olga kuoli. Olgan vanhemmat eivät koskaan toipuneet hänen äkillisen kuolemansa aiheuttamasta järkytyksestä.

Kun tein toimituksia Olgan puolesta temppelessä, mieleeni tuli yhä uudelleen yksi sana: *lähetystyö*. Mutta olin hämmentynyt – minulla oli täysi työ kasvattaa kolmea lastani enkä mitenkään voinut lähteä lähetystyöhön.

Sain vastauksen muutamia kuukausia myöhemmin. Eräänä päivänä serkkuni Renzo kertoi minulle, että Olgan äiti, Anita-täti, oli kuollut. Äkkiä muistin, että olin saanut temppelelyön Olgan puolesta päätökseen tiistaina, ja hänen äitinsä oli kuollut seuraavana perjantaina. Hyvin liikuttuneena sain tunteen, että Olga oli ollut innoikas saamaan temppeletoimituksensa, jotta hän voisi ottaa äitinsä vastaan henkimaailmassa ja opettaa tätä. Ehkä se oli Olgan lähetystyö.

Mutta minulla oli myös lähetystyötehtävä auttaa omia vanhempiani. Olin yrittänyt puhua heille kirkosta useaan

kertaan, mutta he eivät olleet kiinnostuneita. Sitten äitini ja isäni kuoltua tein temppelelyön heidän puolestaan niin pian kuin se oli mahdollista.

Kun vanhempani sinetöitiin yhteen, sydämeni jyskytti ja silmäni täyttyivät rakkauden kyynelistä. Sitten minut sinetöitiin vanhempiini. En voinut lakata ajattelemasta äitiäni, ja halusin halata sisarta, joka oli ollut äitini sijaisena. Kiitin häntä siitä, että hän oli edustanut äitiä. Tällä sisarellakin oli kyneleet silmissään, ja hän kiitti minua tuosta kokemuksesta. Vaikka en tuntenut häntä, meistä tuntui kuin olisimme olleet saman perheen jäseniä.

Sitten vanhempani sinetöitiin *heidän* vanhempiinsa, ja Olga, jota minä edustin toimituksessa, sinetöitiin vanhempiinsa, Marino-setääni ja Anita-tätiäni.

Liikutun joka kerta niitä kokemuksia muistellessani. Ajattelen Olгаа ja toivon, että hän tekee lähetystyötään verhon toisella puolen. Temppeletoimitusten ansiosta en ole enää ainoa kirkon jäsen suvussani. Uskon, että vanhempani ovat ottaneet vastaan heidän puolestaan tehdyt toimitukset. Olen täynnä iloa ja kiitän Herraa siitä, että Hän on tehnyt minulle mahdolliseksi luoda iankaikkisen perheen Hänen pyhän temppelelensä siunausten avulla. ■

Kirjoittaja asuu Auvergne-Rhône-Alpesissa Ranskassa.

SUKUTUTKIMUS JA TEMPPELIN SIUNAUKSET

Vanhin Dale G. Renlund

kahdentoista apostolin koorumista
sekä Ruth L. Renlund ja Ashley R. Renlund

Vuoden 2016 RootsTech-esityksessään vanhin Dale G. Renlund, hänen vaimonsa Ruth ja heidän tyttärensä Ashley muistuttivat myöhempien aikojen pyhille, että todellista voimaa saa yhdistämällä sukututkimuksen temppelin siunauksiin.

VANHIN RENLUND: Joulukuussa 1963 perheemme teki kuuden tunnin ajomatkan Helsingistä Larsmon saarelle, joka on Suomen länsirannikolla. Siellä isäni varttui ja siellä isoäitini Lena Sofia asui.

Vuosia aiemmin, vuonna 1912, Lena Sofia ja isoisäni Leander kuuntelivat lähetyssaarnaajia, jotka olivat tulleet Ruotsista saarnaamaan palautettua evankeliumia. Tuohon aikaan koko maailmassa oli vähemmän kuin 800 lähetyssaarnaajaa.

Nuo lähetyssaarnaajat opettivat sanoman palautetusta evankeliumista, ja Lena Sofia ja Leander kastettiin seuraavana päivänä. Heistä tuli jäseniä pieneen seurakuntaan, joka oli ensimmäinen Suomessa.

Vain muutama vuosi myöhemmin Leanderin äiti, joka oli asunut heidän kanssaan, kuoli tuberkuloosiin. Vuonna 1917 Leanderkin kuoli tuberkuloosiin, ja näin Lena Sofia jäi leskeksi odottaessaan heidän kymmenettä lastaan. Tuo lapsi – minun isäni – syntyi kaksi kuukautta Leanderin kuoleman jälkeen. Lena Sofia joutui lopulta hautaamaan kymmenestä lapsestaan seitsemän. Hän oli köyhä maalaisvaimo, joten hänen oli hyvin vaikeaa pitää jäljellä oleva perhe koossa.

Lähes kahteen vuosikymmeneen hän ei saanut levätyä kunnolla öisin. Hän teki tilapäistöitä päivän aikana saadakseen haalittua riittävästi ruokaa pöytään. Öisin hän hoiti kuolevia perheenjäseniä. Kuolema häälyi kirjaimellisesti heidän yllään. Niihin aikoihin hirret halkaistiin ja laudat nostettiin usein kattoparruille kuivumaan. Sitten niistä laudoista tehtiin arkut niille, jotka kuolivat. On vaikea kuvitella, miltä Lena Sofiasta tuntui.

Sinä päivänä, kun vuonna 1963 tapasin hänet, olin juuri täyttänyt 11 ja hän oli 87-vuotias. Hän oli painunut kumaraan raadettuaan koko ikänsä. Hän oli niin köyryselkäinen, että kun hän nousi tuolistaan, hän ei ollut yhtään pidempi. Hänen kasvojensa ja käsiensä iho oli sään pieksemä – yhtä kova ja karhea kuin kulunut nahka.

Hän nousi parhaansa mukaan seisomaan, osoitti seinällä olevaa Leanderin kuvaa ja sanoi minulle ruotsiksi: ”*Det här är min gubbe*” (Tämä tässä on minun mieheni).

Olin aiemmin sinä syksynä mennyt ruotsinkieliseen kouluun ja opettelín vasta uudelleen ruotsia. Luulin, että isoäiti oli käyttänyt virheellisesti verbin aikamuotona preesensia, kun hän sanoi: ”Tämä tässä *on* minun mieheni”, koska Leander oli ollut kuolleena 46 vuotta. Huomautin äidille, että Lena Sofian olisi pitänyt sanoa: ”Tämä tässä *oli* minun mieheni.” Äiti sanoi minulle vain: ”Sinä et ymmärrä.”

Hän oli oikeassa. Minä en ymmärtänyt – en siten kuin nyt. Sen jälkeen olen monta kertaa pohtinut tuon kokemuksen merkitystä ja sitä, mitä isoäiti oli minulle opettanut.

Ajatelkaa, millaista voimaa ja lohtua hän on varmasti saanut siitä, että hän tiesi sinetöimisvoimasta! Tuo voima on ohjausta, jota saamme ottaessamme selvää esivanhempistamme ja saadessamme tietoa heistä. Sekä sukututkimus että temppelein siunaukset voivat olla merkityksellisiä elämässämme, mutta todellista voimaa saamme, kun yhdistämme ne. Kyse ei ole vain näiden kahden asian satunnaisesta yhdistämisestä, vaan pikemminkin toinen ohjaa osaltaan toista. Tieto siitä, että nämä toimitukset suoritettiin jonakin päivänä hänen puolestaan ja Leanderin puolesta, toi lohtua ja rauhaa Lena Sofialle hänen leskeytensä pitkinä vuosina.

Sukututkimuksen todellinen arvo

ASHLEY: Ilman sukututkimusta sinetöimisvaltuus ei voi vaikuttaa siellä, missä sen pitää olla käytettävissä. Ja sukututkimuksen todellinen merkitys toteutuu vain sinetöimisvaltuuden ansiosta. Se *todellinen* voima on niiden yhdistämisessä.

SISAR RENLUND: Minä rakastan tätä ajatusta. Näitä kumpaakin siunausta opetetaan kaikkialla pyhissä kirjoituksissa. Niiden yhdistäminen tuo elämäämme enemmän siunauksia ja voimaa. Katsotaanpa paria esimerkkiä.

Opissa ja liitoissa Herra kertoo meille, että Hän lähetti Elian ”[istuttamaan] lasten sydämiin isille annetut lupaukset”. Ja tämä kääntäisi lasten sydämet isien puoleen. Dale,

mielestäni tämä on osa sitä, mitä isoäitisi istutti sinuun. Sitten Herra kertoo meille, että ”koko maa hävitettäisiin täysin” Vapahtajan toisessa tulemisessa, ellei tätä kääntymistä tapahtuisi (ks. OL 2:2–3). Se on voimallinen sanoma.

Vaikka meillä siis olisi kaikki sukututkimusasiakirjat, joita maailma voi tarjota, ja kaikki se, mitä voisimme mahdollisesti koota, niin ilman profeetta Elian palauttamaa sinetöimisvaltuutta luomisen tarkoitus olisi tehty tyhjäksi ja hävitettäisiin. Tämä on yksi ensimmäisiä sanomia, joita Herra ilmoitti profeetta Joseph Smithille meidän taloudenhoitokaudellamme.

VANHIN RENLUND: Olet oikeassa, Ruth. Edes tietämättä sitä olen tuntenut koko elämäni ajan isoäitini ja muiden esivanhempieni elämän ja esimerkin vahvuuden ja voiman.

Opin ja liittojen luvussa 128, jossa Joseph Smith lainaa jakeita Mal. 3:23–24, on profetia. Hän selittää ilmausta

”kääntää – – lasten sydämet isien puoleen” sinetöimisvoiman ja kuolleiden puolesta suoritettavan kasteen yhteydessä. Sitten hän sanoo: ”Eikä ainoastaan tätä, vaan ne asiat, joita ei milloinkaan ole ilmoitettu maailman perustamisesta asti, vaan on pidetty kätkeytinä viisailta ja ymmärtäväsiltä, ilmoitetaan lapsille ja imeväisille tämän aikojen täyttymisen taloudenhoitokauden aikana.” (Ks. OL 128:17–18.)

Ajatelkaa sitä! Joseph Smith näki ennalta, että jopa lapset ymmärtäisivät ja tietäisivät sellaista, mitä maailman oppineet miehet ja naiset eivät osaisi selittää. Lapset ja nuoret kaikkialla maailmassa osallistuvat joka päivä näihin siunauksiin, aivan kuten minä tein ollessani 11-vuotias ja oppiessani näitä asioita isoäidiltäni ja äidiltäni. Ihmiset, jotka eivät maan päällä eläessään koskaan kuule Vapahtajasta, voivat saada tilaisuuden ottaa vastaan samat siunaukset kuin ne, joilla on tuo tilaisuus tässä elämässä. Tämä mahdollisuus siunauksiin koskee aivan jokaista.

Temppelitoimitukset ja yksilöllinen voima

SISAR RENLUND: Ja temppelitoimitukset ovat keskeisiä yksilön voiman kannalta. Itse asiassa Herra on antanut meille esimerkkejä tästä yksilön saamasta voimasta. Varhaisille pyhille opetettiin, että heidän täytyi saada endamenttinsa ennen kuin he kykenivät edistämään pelastuksen työtä:

”Minusta on välttämätöntä, että vanhimpiani odottavat vähän aikaa Siionin lunastusta –

niin että he itse voivat valmistautua ja että minun kansani voitaisiin opettaa täydellisemmin ja se saisi kokemusta ja tietäisi täydellisemmin velvollisuuksistaan ja siitä, mitä minä vaadin sen käsistä.

Eikä tämä voi tapahtua, ennen kuin minun vanhimmileni annetaan voima korkeudesta.” (OL 105:9–11.)

Herra siis opetti, että oli tärkeää valmistautua ottamaan vastaan temppelelimentti, jotta vanhimpia voitaisiin siunata voimalla korkeudesta. Tämän siunauksen ansiosta pyhät saattoivat edelleen saada täydellisemmin opetusta siitä, kuinka käyttää tuota voimaa hyvin.

VANHIN RENLUND: Tämän asian ymmärtäminen syvenee, kun katsotaan lukua 109, Kirtlandin temppelein vihkimisrukousta. Joseph Smith rukoilee: ”Ja jotta kaikki ihmiset, jotka astuvat Herran huoneen kynnyksen yli, tuntisivat sinun voimasi ja tuntisivat, että heidän on pakko tunnustaa, että sinä olet pyhittänyt sen ja että se on sinun huoneesi, sinun pyhytesi sija” (OL 109:13).

ASHLEY: Niin, temppelelitoimitukset ovat puhtaita ja voimallisia. Mutta ymmärrän kyllä, että kun tiedon etsimiseen ja tutkimiseen esivanhemmista lisää temppelein voima on suurempi ja vie siunauksemme seuraavalle tasolle.

SISAR RENLUND: Dale, uskotko, että Lena Sofia ymmärsi sen sanoessaan sinulle niin Leanderista? Oliko hänen ymmärryksensä voimallisempi, koska hän arvosti temppelein voimaa ja rakasti miestänsä ja perhettään?

VANHIN RENLUND: Kyllä, juuri sitä hän opetti. Lena Sofia tiesi, että hänen kauan kuolleena ollut miehensä oli hänen omansa ja pysyisi hänen omanaan kautta iankaikkisuuksien. Iankaikkisia perheitä koskevan opin ansiosta Leander pysyi läsnä hänen elämässään ja osana hänen suurta tulevaisuudentoivoaan. Lena oli kuin ne muut, jotka kuolivat uskovina. ”Sitä, mikä heille oli luvattu, he eivät saaneet; he olivat vain etäältä nähneet sen ja tervehtineet sitä iloiten, tunnustaen olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä” (Hepr. 11:13).

Loistavana vahvistuksena uskostaan sinetöimisvaltuutteen Lena Sofia lähetti temppeleliin vuonna 1938 asiakirjat edesmenneistä lapsistaan, jotka olivat olleet kuollessaan yli 8-vuotiaita. Sillä tavoin temppelelyö voitiin tehdä heidän puolestaan, vaikka hän itse ei pääsytäkään temppeleliin elin-aikanaan. Nuo asiakirjat ovat ensimmäisiä, joita on lähetetty Suomesta temppelelitoimituksia varten.

Muistatko haasteen, jonka vanhin Neil L. Andersen kahdentoista apostolin koorumista antoi vuoden 2014 RootsTechissa?

ASHLEY: Hän sanoi: ”[Valmistakaa] temppeleliin yhtä monta nimeä kuin suoritate kasteita temppeleissä.”¹

SISAR RENLUND: Ja vuonna 2015 hän lisäsi kuusi sanaa: ”Ja auttakaa jotakuta muuta tekemään samoin.”²

Lisää hengellistä voimaa

VANHIN RENLUND: Juuri niin. Olen ajatellut tätä apostolistaa haastetta ja sitä, kuinka se voi edelleen kasvaa. Uskon, että keskustelumme valossa me voimme lisätä tähän lupaukseen hengellisen voiman osuuden. Lukekaamme Hesekielin luvusta 47:

”Mies [enkelij] vei minut [Hesekielin] takaisin [Herran] temppelin ovelle, ja minä näin, että perustuksen alta kumpusi vettä. Sitä virtasi purona temppelin itäpäädyistä – julkisivuhan oli itään – ja tultuaan esiin lähellä rakennuksen eteläkulmaa puro jatkoi matkaansa alttarin eteläpuolitse itään päin.

Mies vei minut sitten pohjoisportin kautta ulos ja edelleen ulkomuurin kulman ympäri portille, joka on itään päin, ja minä näin, että puro tuli siellä esiin portin eteläpuolelta.

Mies lähti nyt kulkemaan itään. Hänellä oli kädessään mittanuora, ja hän mittasi tuhat kyynärää ja kehotti minua kulkemaan puron poikki. Vesi ulottui purossa nilkkoihin asti.

Hän mittasi taas tuhat kyynärää ja kehotti minua kulkemaan puron poikki, ja nyt vesi ulottui polviin. Taas hän mittasi tuhat kyynärää ja kehotti minua kulkemaan yli, ja vesi ulottui lanteisiin.

Yli hän mittasi tuhat kyynärää, ja nyt puro oli kasvanut virraksi, jonka yli en päässyt. Virta oli niin syvä, että olisi pitänyt uida, sitä ei voinut ylittää kahlaamalla. – –

Mies sanoi minulle: ”Nämä vedet virtaavat maan itäosiin ja juoksevat siellä alas Jordanin laaksoon ja edelleen Itäiseen mereen, jonka suolaisen veden ne muuttavat makeaksi.

Ja missä ikinä nämä vedet virtaavat, siellä kaikki eläimet menestyvät ja lisääntyvät. Myös kaloja on suuret määrät, sillä kaikkialla, minne tulee, tämä virta muuttaa veden makeaksi. Minne vain se tulee, siellä kaikki virkoo elämään.” (Hes. 47:1–5, 8–9.)

Hesekiel näkee puron, joka kasvaa virratessaan rakennuksesta. Vesi, joka lähtee liikkeelle temppelistä, kuvaa siunauksia, jotka virtaavat temppeleistä parantaen perheitä ja antaen niille elämää.

ASHLEY: Mutta vesi syvenee virratessaan kauas. Sitä en ymmärrä.

VANHIN RENLUND: Ajattele minua (yhtä ihmistä), vanhempiani (kahta ihmistä), isovanhempiani (neljää ihmistä) – aina vain taaksepäin ja myös eteenpäin. Virran syveneminen on samankaltaista kuin sukumme eksponentiaalinen kasvu sukupolvien myötä.

Tempppelin siunaukset ovat kaiken ja kaikkien ulottuvilla. Ja mitkä siunaukset! ”Minne vain se tulee, siellä kaikki virkoo elämään.”

”Hän on odottanut riittävän kauan”

VANHIN RENLUND: Herralla on suunnitelma Lena Sofian henkilökohtaisten vastoinkäymisten, meidän menetyksemme, teidän murhenäytelmänne – itse asiassa jokaisen katastrofin – voittamiseksi. Hän on palauttanut maan päälle pappeutensa ja sinetöimisvaltuutensa. Lena Sofia tiesi sen, ja samoin tiesi äitini Mariana.

SISAR RENLUND: Tarkoitatko sitä, kun hän vei Lena Sofian nimen temppelityötä varten?

ASHLEY: Minä rakastan sitä tarinaa. Pian sen jälkeen kun Lena Sofia oli kuollut vuonna 1966, isoäiti Mariana vei hänen nimensä henkilökohtaisesti sukututkimusosastolle.³ Palvelutiskin takana ollut mies sanoi hänelle, että kirkon menettelytavan mukaan henkilön täytyi olla kuollut vähintään vuotta aikaisemmin, jotta temppelityö voitaisiin tehdä tuon henkilön puolesta. Isoäiti Mariana vastasi: ”Minä en pidä tuosta vastauksesta. Saanen puhua jonkun sellaisen kanssa, joka voi antaa erilaisen vastauksen. Hän on odottanut riittävän kauan.”

Isoisä Åke sanoi yrittäneensä puhua isoäidille järkeä, mutta isoäiti katsoi häntä tavalla, jonka hän tunsikin oikein hyvin – että yksikin sana lisää aiheesta olisi turha. Isoisä kirjoitti päiväkirjaansa: ”Minun pitäisi varmaan tuntea sääliä sitä kaupungin keskustassa ollutta miestä kohtaan, joka sanoi, ettei mitään voitaisi tehdä ainakaan vuoteen. Se mies ei vain tiennyt, mitä hänellä oli vastassaan. Olisin voinut kertoa hänelle, mutta hän ei kysynyt.”⁴

VANHIN RENLUND: Vajaan kahden kuukauden kuluttua Lena Sofian ja Leanderin temppelityö tehtiin kirkon presidentin luvalla. Isoäiti Mariana ja isoisä Åke toimivat Lena Sofian ja Leanderin sijaisina, ja nämä sinetöitiin ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi Suolajärven temppelissä. Ja tiesittekö, että nykyään kirkon menettelytapana on, että ihmisen, joka ei ole voinut saada temppelin siunauksia pitkän matkan vuoksi, ei tarvitse odottaa kokonaista vuotta? Sillä lailla muut Lena Sofian tavoin voivat saada nuo siunaukset mahdollisimman nopeasti. Kuten isoäiti Mariana sanoi sille miehelle sukututkimusosastolla: ”He ovat odottaneet riittävän kauan.”

SISAR RENLUND: Mikä suuri päivä se olikaan suvullesi! Ajattele sitä iloa, jota Leander ja Lena Sofia tunsivat, puhumattakaan ilosta, jota heidän lapsensa tunsivat. Nämä siunaukset ovat sukututkimuksen ja temppelityön yhdistymisen huipentuma ja saavat aikaan sen voiman, josta olemme tänään puhuneet.

Mieleeni muistui äskettäin, että vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista puhui tästä voimasta. Vuosia sitten hän alkoi kannustaa ihmisiä ymmärtämään, mikä siunaus on yhdistää temppelin ja sukututkimuksen kaksi jumalallista puolta.

Vanhin Bednar sanoi: ”Sukututkimus ei ole ohjelma – ja sitten me myös palvelemme temppelissä. Kaikki kootaan yhdeksi Kristuksessa. Ja siinä, että löytää omat esivanhempansa ja vie omia perhenimiään Herran huoneeseen, on voimaa. Minä olen tehnyt niin. Olen työskennellyt ja puhunut satojen ja tuhansien ihmisten kanssa, jotka ovat tehneet tuota työtä. Ja niin hyvä kuin meidän onkin olla temppelissä, se on vielä parempaa, kun olemme tehneet työn voidaksemme suorittaa noita toimituksia omien sukulaistemme puolesta.”⁵

ASHLEY: Presidentti Russell M. Nelson, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, on myös luvannut, että me voimme nähdä tämän voiman elämässämme. Hän sanoi: ”Samalla kun temppeli- ja sukututkimustyö koituu

niiden siunaukseksi, jotka ovat verhon tuolla puolen, se voi samoin koitua elävien ihmisten siunaukseksi. Sillä on jalostava vaikutus siinä mukana oleviin. He auttavat sukulaisiaan kirjaimellisesti saamaan korotuksen.”⁶

Lupaus varjeluksesta

VANHIN RENLUND: Tunnen kiitollisuutta voidessani lisätä oman todistukseni heidän todistukseensa – olla yksi apostolinen ääni lisää tukemassa tätä temppelihaastetta. Annan varjeluksen lupauksen, joka on esitetty aiemmin. Veljet ja sisaret, lupaan varjelusta teille ja perheellenne, kun otatte vastaan tämän haasteen etsiä yhtä monta nimeä viettäväksi temppeliin kuin suoritate toimituksia temppelissä, ja opetatte muita tekemään samoin.

Jos otatte vastaan tämän haasteen, siunauksia alkaa virrata teille ja perheellenne aivan kuin sen virran voima, josta Hesekiel puhui. Ja virta käy vuolaammaksi, kun jatkatte tämän työn tekemistä ja opetatte muita tekemään samoin. Huomaatte saavanne paitsi varjelusta kiusauksilta ja maailman pahuudelta, myös saavanne henkilökohtaista voimaa – voimaa muuttua, voimaa tehdä parannus, voimaa oppia, voimaa tulla pyhitetyiksi ja voimaa kääntää sukulaistenne sydämet toistensa puoleen ja parantaa sen, missä parantamista tarvitaan. ■

Esityksestä, joka pidettiin RootsTech 2016 -sukututkimuskonferenssissa Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa 6. helmikuuta 2016. Voit katsoa tallenteen esityksestä englanniksi, espanjaksi tai portugalkiksi sivulla lds.org/go/217Renlund.

VIITTEET

1. Neil L. Andersen, ”Teidän aikanne – tempeleitä ja tekniikkaa”, *Liahona*, helmikuu 2015, s. 31.
2. Neil L. Andersen, artikkelissa Ryan Morgenegg, ”RootsTech 2015: Elder Andersen Adds to Temple Challenge”, lds.org/church/news/rootstech-2015-elder-andersen-adds-to-temple-challenge.
3. Nykyisin puhutaan myös perhehistoriasta.
4. Mats Åke Renlund, ”Reflections”, henkilökohtainen päiväkirja, s. 119.
5. David A. Bednar, videossa ”Sydämemme kääntäminen”, lds.org/topics/family-history/turn-our-hearts.
6. Russell M. Nelson, ”Rakkauden yhdistämät sukupolvet”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 94.

Noudatin piispani neuvoa ja maksoin sakon. Tiesin, että oli oikein tehdä niin, mutta halusin todella kovasti säästää rahaa lähetystyöhön.

KUVITUS ALLEN GARNIS

ANNOIN POIS LÄHETYSTYÖVARANI

Liityin kirkkoon ennen 21. syntymäpäivääni. Tunsin voimakasta halua palvella lähetystyössä, mutta olin vaikeassa tilanteessa. Koska isäni oli jättänyt meidät, tuin taloudellisesti äitiäni ja kolmea pikkuveljeäni. Melkein kaikki rahani menivät perheelleni. Tuohon aikaan lähetystyöhön haluavalla piti olla vähintään 500 punttaa, ennen kuin hän voi hakea lähetystyöhön. Kahden vuoden säästämisen jälkeen minulla oli yhä vain 250 punttaa.

Taloudellisia takaiskuja tuli toinen toisensa perään. Pikkuveljeni joutui vaikeuksiin ja sai 240 punnan sakon. Perhe pyysi minua lainaamaan hänelle rahat – lähes kaiken, mitä minulla oli. Se tuntui valinnalta lähetystyön ja veljeni välillä, vaikka veljeni lupasikin maksaa minulle takaisin sitten kun pystyisi. Painiskelin asian kanssa ja pyysin neuvoa piispaltani. Hän neuvoi minua auttamaan veljeäni. Noudatin hänen neuvoaan ja maksoin sakon. Tiesin, että oli oikein tehdä niin, mutta halusin todella kovasti lähteä lähetystyöhön.

Ajattelin, että veisi vuosia säästää rahat jälleen, mutta nöyrässä

rukouksessa sain vaikutelmia tulevaisuudesta. Henki kertoi minulle, ettei minun pitänyt odottaa, että veljeni maksaisi rahat minulle takaisin, ja että lähtisin lähetystyöhön seuraavana vuonna. Minulta oli mennyt kaksi vuotta säästää rahat, jotka olin antanut veljelleni, mutta Herra kertoi minulle, että vuoden loppuun mennessä minulla olisi kaksinkertainen määrä.

Olin epäileväinen mutta jatkoin eteenpäin, ja joka viikko seuraavien kymmenen viikon aikana tapahtui ihme. Eräs nuori naimaton aikuinen seurakunnassamme kuuli, kuinka olin antanut pois lähetystyövarani, ja hän antoi minulle 100 punttaa lähetystyötäni varten. Seuraavalla viikolla eräs toinen nuori aikuinen antoi minulle 100 punttaa samasta syystä. Tunsin nöyryyttä ja aloin tehdä parannusta epäuskostani.

Myöhemmin työnantajani pyysi vapaaehtoisia irtisanoutujia (ne työntekijät, jotka lähtisivät vapaaehtoisesti, saisivat taloudellisen kannustimen). Tarjouduin vapaaehtoiseksi mutta en odottanut, että minut päästettäisiin lähtemään, koska

koulutukseeni oli sijoitettu paljon rahaa. Päällikköni kysyi, miksi halusin irtisanoutua, joten selitin lähetystyöaikaeni. Hän antoi minulle palkan korotuksen takautuvasti usean viikon ajalta ja hyväksyi irtisanoutumiseni. Hän myös antoi minulle lähtöpakettiini lisäpalkkion.

Löysin väliaikaisen työn, joka muuttui kokopäiväiseksi kahden viikon jälkeen. Minulle tarjottiin myös ylitöitä viikonloppuna. Otin niitä joka lauantai. Lähetin lähetystyöhakemukseni pian sen jälkeen, ja minut kutsuttiin Lontoon ja Bristolin lähetyskentälle Englannissa. Olin säästänyt 2 500 punttaa vajaassa vuodessa. Olin kirjaimellisesti saanut kymmenkertaisesti sen summan, jonka olin antanut pois. Kohdassa Luuk. 6:38 sanotaan: ”Antakaa, niin teille annetaan. Rungas mitta, tiiviiksi paineltu, ravisteltu ja kukkurainen, annetaan teidän syliinne. Niin kuin te mittaatte, niin teille mitataan.”

Tiedän, että minua siunattiin kuu-
liaisuudestani ja uskostani noudattaa piispani neuvoa. ■
Frederick John Holt, West Sussex, Englanti

KUVITUS JOSHUA DENNIS

LÖYSIN RAUHAA SAKRAMENTISTA

Kun olin nuori äiti, minulla oli vaikeuksia löytää rauhallisia hetkiä kiireisinä päivinä, kun elämä pyöri viiden vilkkaan ja vaativan lapsen hoitamisen ympärillä. Onnistuin vain nipistämään viisi minuuttia sieltä ja kymmenen täältä, mutta vaalin jokaista pientä hiljaisuuden hetkeä.

Käännyin usein taivaallisen Isäni puoleen rukouksessa pyytäen voimaa, kärsivällisyyttä ja rauhaa. Sunnuntait olivat erityisen kiireisiä, kun minun piti imettää vauvaa, pukea taaperoa

ja valvoa vanhempien lasten valmistautumista kirkkoon. Ironista oli, että nimenomaan eräänä kiireisenä sunnuntaina löysin ratkaisuni.

Kun kuuntelin sinä päivänä sakramenttirukouksia, sanat saivat erityisen merkityksen: ” – jotta hänen Henkensä olisi aina heidän kanssansa” (OL 20:77).

Minulla oli oikeus saada Herran Henki olemaan kanssani. Kuinka en ollut koskaan aikaisemmin oivaltanut tuon lupauksen merkitystä?

Sakramentista tuli hiljainen, pohdiskeleva hetki muutoin meluisassa elämässäni. Sakramenttitoimituksesta minä löysin etsimäni rauhan.

Vaikka saatoinkin lähteä sakramenttikokouksesta rimpuilevan taaperon kanssa nautittuani leivän ja veden, huolehdin siitä, että olin siellä tuona erityisenä muistamisen hetkenä. Odotin niitä kallisarvoisia hetkiä hartaudella, jollaista en ollut koskaan aiemmin kokenut.

Nyt kun lapseni ovat aikuisia, nautin paljon useampien hiljaisten hetkien ylellisyydestä. Siitä huolimatta vaalin yhä niitä hetkiä, jotka käytin sakramentin nauttimiseen. ■

Jane McBride, Colorado, USA

Kuinka en ollut koskaan aikaisemmin oivaltanut tuon lupauksen merkitystä?

KRISTUKSEN LOHDUTTAVA VOIMA

Useita vuosia sitten ystäväni Joseph suunnitteli ajavansa Yhdysvalloissa Utahista Washington D.C:hen. Hän kutsui minut mukaansa tuolle ajomatkalle. Matkan varrella kävimme katsomassa monia kirkon historiaan liittyviä paikkoja, ja kun pääsimme itärannikolle, ajoimme New York Cityyn.

Olimme siellä vain kaksi viikkoa vuoden 2001 syyskuun 11. päivän traagisten tapahtumien jälkeen. Tunsimme voimakkaasti, että meidän pitäisi käydä paikalla, jossa kaksoistornit olivat tuhoutuneet.

Näimme sotilaan ohjaamassa ihmisiä halki ruuhkaisen kadun

heidän katsellessaan raunioita. Hän ojensi ihmisille nenäliinoja kyynelten kuivaamiseen.

Joseph ja minä saatoimme tuntea, kuinka syvästi nämä tapahtumat olivat satuttaneet jokaista, ja me halusimme tehdä asialle jotakin. Päätimme, että parasta, mitä voisimme tehdä, oli puhua ihmisille, kuunnella heidän kertomuksiaan ja kenties esittää heille sanoma Jeesuksen Kristuksen palaute-tun evankeliumin toivosta.

Paluumatkan hotelliimme kuljimme metrolla. Minua vastapäätä istui nainen, joka luki kirjaa. Mietin, mitä hän koki elämässään. Esittäydyin ja kerroin hänelle, että olimme käymässä

New Yorkissa. Sanoin, että halusimme kuulla hänen kokemuksiaan äskeisistä syyskuun 11. päivän tapahtumista.

Hänen nimensä oli Maria, ja hän oli asunut New York Cityssä vuosikymmeniä. Hän oli työssä rakennuksessa, joka oli muutaman korttelin päässä torneista. Hän kertoi meille, että muutama viikko ennen syyskuun 11. päivää hän oli saanut vahvan tunteen, että hänen pitäisi rukoilla ja kysyä, onko Jumala olemassa. Hän sanoi, ettei hän siihen mennessä elämässään ollut juuri rukoillut eikä hänestä ollut oikeastaan tuntunut, että hänen tarvitsisikaan. Hän ei tuntenut saavansa vastausta

Maria kertoi meille, että muutama viikko ennen syyskuun 11. päivää hän oli saanut vahvan tunteen, että hänen pitäisi rukoilla ja kysyä, onko Jumala olemassa.

HERRAN OHJAUSTA YKSINHUOLTAJUUDESSA

rukoukseensa ennen kuin terroristit iskivät torneihin sinä kohtalokkaana aamuna. Kaikkialla hänen ympärillään oli kaaosta ja sekasortoa, ja silti hän tunsi äkkiä levollisuutta. Maria kertoi meille, että hän oli tuntenut tätä uskomatonta rauhaa ja että kaikesta sen hetken selittämättömästä hävityksestä huolimatta hänestä tuntui, että oli olemassa Jumala, joka piti hänestä huolen.

Marian kerrottua tämän meille Joseph ja minä sanoimme hänelle, että hän oli tuntenut taivaallisen Isänsä Hengen tuona erityisenä rauhana ja lohtuna. Me kerroimme hänelle, että hän voisi aina tuntea sitä rauhaa, kun hän etsisi Jumalaa rukouksessa ja tutkisi Mormonin kirjaa. Me annoimme hänelle Mormonin kirjan ja kerroimme hänelle, että kirja toisi hänelle jatkuvasti rauhaa, jota hän oli tavoitellut. Hän oli hyvin iloinen saadessaan sen ja kiitti meitä.

En tiedä, mitä Marian kohdalla tapahtui seuraavaksi, koska Josephin ja minun oli noustava metrosta pysäkillämme, mutta tiedän, että taivaallinen Isä rakastaa jokaista poikaansa ja tyttärsään. Tiedän, että Hän on elämämme yksityiskohdissa etenkin silloin kun asiat näyttävät menevän vikaan kaikkialla ympärillämme. Hän voi tarjota sanomatonta rauhaa, joka tulee Hänen Hengeltään Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen voiman kautta. Kristuksen valo voi loistaa kirkkaasti minkä tahansa koettelemuksen tai murhenäytelmän synkeyden läpi, koska Hän on voittanut sen kaiken. ■

Chris Deaver, Kalifornia, USA

En ollut suunnitellut jääväni neljän lapsen yksinhuoltajaksi ollessani puolivälissä kolmeakymmentä ja olin aivan pyörällä päästäni. Minulla oli vaatimaton koti hoidettavana, neljä pientä lasta eikä mitään lukion jälkeistä koulutusta. Mietin, kuinka ikinä pystyisin elättämään nuoren perheeni. Vastaukset eivät tulleet minulle päivien eivätkä kuukausien vaan vasta monen vuoden kuluessa, kun noudatin kehotusta toisensa jälkeen.

Onneksi minulla oli vaikeina aikoina tapana kääntyä Herran puoleen. Yhtenä iltana vastaus tuli selkeästi: ”Ryhdy opiskelemaan.” Mietin, kuinka se olisi mahdollista niiden taloudellisten velvoitteiden vuoksi, joita minulla oli, joten puhuin vanhempieni ja piispani kanssa. He olivat samaa mieltä siitä, että opiskelun aloittaminen oli oikea ratkaisu, ja muutamassa viikossa olin ilmoittautunut paikalliseen yliopistoon, jossa hankin peruskoulunopettajan tutkinnon ja erikoistuin erityisopetukseen.

Opettajan ammatissani en vielä ansainnut riittävästi rahaa vastatakseni kasvavien lasteni taloudellisiin tarpeisiin. Käännysin jatkuvasti Herran puoleen rahanpuutteen vuoksi. Erään kerran tavatessani piispan hän suosittelee, että palaisin yliopistoon suorittamaan maisterintutkinnon. Menin kotiin, rukoilin asiasta ja seuraavana lukukautena ilmoitauduin takaisin yliopistoon.

Muutamia vuosia myöhemmin sain kehotuksen palata jälleen

yliopistoon. Ilmoitauduin vaadittaviin testeihin, olin haastatteluissa kouluhallinnon ohjelmiin ja huomasin jälleen kerran opiskelevani maisterinohjelmassa eräässä toisessa paikallisessa yliopistossa. Saatuani tutkinnon valmiiksi minulle avautui uusia työmahdollisuuksia, jotka ovat rikastaneet elämäni uusilla ihmis-suhteilla, edistäneet henkilökohtaista kasvuani ja auttaneet minua löytämään uusia kykyjä.

Eräänä iltana temppelessä kerroin Herralle siitä, että ponnisteluistani huolimatta olin turhautunut, kun en vielä pystynyt aina saamaan rahoja riittämään. Tunsin taivaallisen viestinnän lämmön muistuttavan minulle, että kaikista perheeni tarpeista oli huolehdittu joko oman työni tai muiden anteliaisuuden ansiosta ja että niin kauan kuin pysyisin kuuliaisena, meistä pidettäisiin huolta. Ja kuten minua muistutetaan kohdassa Alma 20:4: ”Minä tiedän, että [minä] Herran voimasta [voin] tehdä kaiken.”

Olen hyvin kiitollinen taivaalliselle Isälle kehotuksista hoitaa opiskeluni päätökseen sekä siitä seuranneista työtilaisuuksista. Olen myös kiitollinen kaikista niistä elämäni ihmisistä, jotka ovat olleet niin huomaavaisia kautta vuosien. Olen oppinut, että taivaallisen Isäni avulla voin tehdä enemmän kuin uskoin mahdolliseksi. Yhtä tärkeää on, että olen oppinut ottamaan vastaan armollisesti ja antamaan anteliaasti. ■

Susan Kagie, Utah, USA

Koe rauhaa EPÄTÄYDELLISYYDESSÄ

Elizabeth Lloyd Lund

MAP-perhepalvelut

Yksi niistä väärinkäsityksistä, jonka kanssa saatamme taistella tämän maanpäällisen elämän aikana, liittyy täydellisyys käsitteeseen. Monet uskovat erheellisesti, että meidän täytyy tässä elämässä saavuttaa täydellisyys, jotta voimme saada pelastuksen tai korotuksen.

Terapeutin tehtävässäni minulla oli kerran tapaaminen erään naisen kanssa, kun hän purskahti itkuun. Hän sanoi: ”Kuinka pystyn ikinä olemaan tarpeeksi hyvä?” Hän jatkoi puhumalla siitä, kuinka kelvoton hän oli. Kun tarkastelimme hänen tuntemuksiaan, hänen menneisyydestään tai nykyisyydestään ei käynyt esiin mitään suurta syntiä. Hänestä vain tuntui, ettei hän ollut riittävän hyvä. Hän vertasi itseään naapureihin, ystäviin ja sukulaisiin, ja kaikki, jotka hän saattoi muistaa, olivat hänen mielestään ”parempia” kuin hän.

Ajatuksista tulee todellisuuttamme

Tiedän, että on monia, joilla on epätäydellisyys ja epävarmuuden tuntemuksia, liittyivätpä ne tehtävään,

vanhempana olemiseen tai vain yleiseen olotilaan. Nämä tuntemukset voivat saada meidät kätkemään kykymme ja pysyttelemään erossa muista tai tuntemaan lannistuneisuutta, levottomuutta tai masennusta. Se, mitä ajattelemme itsestämme, vaikuttaa merkittävästi käytökseemme ja tuntemuksiimme. Monet meistä sanovat itselleen asioita, joita emme koskaan sanoisi toiselle ihmiselle. Tämä vuorostaan estää meitä saavuttamasta todellisia mahdollisuuksiamme ja vähentää kykyjämme ja lahjojamme. Presidentti Ezra Taft Benson (1899–1994) on sanonut: ”Saatana pyrkii yhä kiivaammin voittamaan pyhät saattamalla heidät tuntemaan epätoivoa, lannistumista, toivottomuutta ja masennusta.”¹

Onneksi ”ainoa meitä koskeva mielipide, jolla on väliä, on se, mitä taivaallinen Isämme ajattelee meistä”, vanhin J. Devn Cornish seitsemänkymmenen koorumista on opettanut. ”Kysykää Häneltä vilpittömästi, mitä Hän ajattelee teistä. Hän rakastaa ja

**Jos odotamme nyt
vain täydellisyyttä,
se merkitsee, että
me kiellämme
itseltämme
tilaisuuden kasvuun.**

oikaisee mutta ei koskaan lannista meitä – se on Saatanan keino.”²

Epätäydellisyys on mahdollisuus

Me olemme maan päällä kokeaksemme iloa, ja osa tuosta ilosta tulee siitä, mitä me luomme, mihin me uskomme ja mitä me hyväksymme. Jos hyväksymme sen, että olemme vajavaisia Jumalan lapsia, jotka oppivat koko ajan, me voimme hyväksyä epätäydellisyytemme. Se, että odotamme

KUVITUS ALISHA JOHNSON; KUVIA KYHKYSESTÄ © PHOTOMASTER/SHUTTERSTOCK

välitöntä täydellisyyttä, tarkoittaisi, että kiellämme itseltämme mahdollisuuden kasvuun. Me kieltäisimme parannuksen lahjan sekä Jeesuksen Kristuksen ja Hänen sovituksensa voiman elämässämme. Vanhin Bruce R. McConkie (1915–1985) kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: ”On ollut vain yksi täydellinen olento, Herra Jeesus. Jos ihmisten pitäisi olla täydellisiä ja elää kaikkien lakien mukaan ehdottomasti, kokonaan ja täydellisesti, niin iankaikkisuudessa olisi vain yksi pelastunut olento. Profeetta [Joseph Smith] opetti, että meidän pelastuksemme toteuttamiseksi on paljon tehtävää vielä haudan tuollakin puolella.”³ Juuri meidän epätäydellisyytemme voivat olla keino, jolla Jumala valmistaa meitä palaamaan Hänen luokseen.

Heikkouksista voi tulla vahvuuksia

Kääntyminen taivaallisen Isän puoleen epätäydellisyyksissämme vaatii nöyryyttä. Tätä prosessia kuvataan Eterin kirjassa: ”Jos ihmiset tulevat minun luokseni, minä näytän heille heidän heikkoutensa. Minä annan ihmisille heikkoutta, jotta he olisivat nöyriä, ja minun armoni riittää kaikille ihmisille, jotka nöyrytyvät minun edessäni; sillä jos he nöyrytyvät minun edessäni ja uskovat minuun, niin minä teen sen, mikä on heikkooa, heissä vahvaksi.” (Et. 12:27.) Kun olemme nöyriä, taivaallinen Isämme ojentaa meille kätensä ja auttaa meitä oppimaan heikkouksistamme. Yksi esimerkki tästä on Uudessa testamentissa. Kamppaillessaan ruumiissaan olevan pistävän piikin kanssa Paavali oppi, että tämä heikkous oli tehnyt hänet nöyräksi

ja tuonut hänet lähemmäksi Jumalaa (ks. 2. Kor. 12:7). Tämä nöyryys ja halukkuus oppia on juuri sitä, mitä meidän täytyy soveltaa omiin epätäydellisyyksiimme. Meidän täytyy oppia näistä heikkouksista, jotta niistä voi tulla vahvuuksia.

Se, että on nöyrä, on myös eri asia kuin että tuntee olevansa vähäarvoinen. Nöyryys tuo meitä lähemmäksi Herraa, kun taas häpeä ja syyllisyys voivat loitontaa meitä Herrasta. Jumala ei halua, että me haukumme itseämme ja tunnemme, ettei meillä ole juurikaan arvoa Hänen silmissään. Se loukkaa Häntä ja meitä. On tärkeää ymmärtää, että me olemme sen ajan ja ponnistelun arvoisia, joita muuttumiseen vaaditaan. Tässä maanpäällisessä elämässä on kyse muun muassa siitä, että me löydämme keinoja muuttaa heikkouksiamme. Joidenkin heikkouksien voittaminen saattaa vaatia elinikäistä kamppailua, kun taas toisia voi voittaa nopeammin.

Useita vuosia sitten tein töitä Rachelin (nimi on muutettu) kanssa, joka oli asiakkaani ja jolla oli alkoholiongelma. Siitä oli tullut hänelle apu ja keino purkaa vaikean elämän paineita. Hän päätti, että hän voittaisi riippuvuutensa, ja saatuaan hieman apua ja rohkaisua hän lopetti juomisen. Ennen kuin hän pääsi täysin alkoholiongelmastaan, hän ei vähätellyt itseään heikkoutensa vuoksi. Hän tunnusti sen. Sitten päättäväisyydellä sekä hyvän piispan, Herran ja muuttaman avainhenkilön avulla Rachel päätti, että hän lopettaisi juomisen. Kun viimeksi puhuin hänen kanssaan, hän kertoi, ettei hänellä ole mitään halua käyttää alkoholia.

Kasvaaksemme pois heikkouksistamme meidän täytyy kääntyä Herran puoleen uskoen, toivoen ja ymmärtäen, että Hän pitää meitä kämmenellään. Presidentti Russell M. Nelson, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, on neuvonut: ”Sinä, joka olet heikko sydämessäsi, pelokas sydämessäsi, ole kärsivällinen itsesi kanssa. Täydellisyyttä ei saavuteta tässä elämässä vaan seuraavassa. Älä vaadi asioita, jotka ovat kohutuuttomia. Mutta vaadi itseltäsi edistysaskelia. Kun annat Herran auttaa sinua selviytymään, Hän varmistaa onnistumisen.”⁴

Valitse onnellisuus nyt

Pyrkiessämme tulemaan paremmiksi me voimme valita rauhan ja onnellisuuden nyt. Jopa synkimpimpienkin olosuhteiden keskellä me voimme valita asenteemme. Viktor Frankl, tunnettu psykiatri ja juutalaisten joukkomurhasta toisessa maailmansodassa selvinnyt, on sanonut: ”Ihmiseltä voidaan viedä kaikki muu paitsi yksi asia: ihmisen vapauksista viimeinen – vapaus valita asenteensa missä tahansa olosuhteissa, valita oma tiensä.”⁵

Meille sanotaan: ”Ihmiset ovat, jotta heillä voisi olla ilo” (2. Nefi 2:25). Tämä ei tarkoita sitä, että Jumala taianomaisesti täyttää elämämme onnellisuudella. Onnellisuus on meidän useimpien kohdalla valinta. Siihen tarvitaan ponnistelua sekä kiitollisuuden, luottamuksen ja uskon osoittamista. Kielteisyyks voi viedä elämästämme kaiken tilan, jos sallimme sen. Me emme kenties pysty muuttamaan elämämme olosuhteita, mutta me voimme

valita, kuinka suhtaudumme niihin. Presidentti Thomas S. Monson on sanonut: ”Emme voi ohjata tuulta, mutta voimme säätää purjeita. Jotta kokisimme mahdollisimman paljon onnea, rauhaa ja tyytyväisyyttä, *valitkaamme* myönteinen asenne.”⁶

Kun päätämme keskittyä hyvään, turvata Herraan ja Hänen sovitukseensa, hyväksyä epätäydellisyytemme ja oppia niistä, me voimme

poistaa itseemme kohdistuvat epärealistiset odotukset ja tavoitella elämäämme hyvyttä ja onnellisuutta. Meillä on rauha epätäydellisyyksissämme, ja me saamme lohtua Jumalan lunastavasta rakkaudesta. Me koemme iloa sydämessämme tietäessämme, että pelastussuunnitelma voi johdattaa meidät takaisin taivaallisen Isämme luo, kun teemme parhaamme, niin epätäydellistä kuin se onkin,

ollaksemme kelvollisia elämään jälleen Hänen luonaan. ■

VIIITTEET

1. Ezra Taft Benson, ”Älkää vaipuko epätoivoon”, *Valkeus*, maaliskuu 1987, s. 2.
2. J. Devn Cornish, ”Olenko kyllin hyvä? Onnistunko?”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 33.
3. Bruce R. McConkie, julkaisussa Aaroin pappeus, oppikirja 2, 1993, s. 3; speeches.byu.edu.
4. Russell M. Nelson, ”Men’s Hearts Shall Fail Them”, video, mormonchannel.org.
5. Viktor E. Frankl, *Man’s Search for Meaning*, 1959, s. 86.
6. Thomas S. Monson, ”Eläkää yltäkylläistä elämää”, *Liahona*, tammikuu 2012, s. 4.

Valinnasta, kuinka suhtautua haasteisiin, presidentti Thomas S. Monson on sanonut: ”Emme voi ohjata tuulta, mutta voimme säätää purjeita.”

Heikkouksien työstämistä, uskon vahvistamista

E. Tracy Williams

Kesti seitsemän vuotta, ennen kuin olin valmis palvelemaan kokoaikaisessa lähetystyössä. Kun puhuin ensimmäisen kerran piispani, piispa Tapueluelun, kanssa siitä, hän antoi minulle muutamia ohjeita, joiden mukaan tuli pyrkiä elämään. Hän sanoi, että jos noudattaisin niitä ja oppisin olemaan kuuliainen, minua siunattaisiin. Ensimmäiset pari ohjetta – lukea päivittäin pyhiä kirjoituksia ja käydä viikoittain kirkossa – olivat melko toteuttamiskelpoisia. ”Tämä on helppoa”, minä ajattelin. Mutta loukkaannuin, kun minun käskettiin muuttaa elämässäni tiettyjä ”maailmallisia” asioita, ja ylpeyteni ja itsepäisyyteni pääsivät voitolle.

Koska toivoin helpompaa ratkaisua, muutin neljään eri seurakuntaan ja puhuin neljän eri piispan kanssa. Palasin jopa takaisin koulunpenkille opiskelemaan lääketiedettä. Sitten tunsin kehotuksen jättää kaiken ja valmistautua jälleen kerran palvelemaan lähetystyössä. Niin teinkin. Palasin

takaisin piispa Tapueluelun luo ja pyysin nöyrästi hänen apuaan. Minulle kerrottiin lähetysaarnajia koskevasta painorajoituksesta – ja tajusin painavani yli tuon rajan. Lannistumisen ja nolouden tunteet sekoittivat heti mieleni, mutta piispani kannusti minua. Hän ilmaisi rakastavansa minua ja uskovansa minuun ja sanoi: ”Oveni on aina auki. Me pystymme tekemään tämän yhdessä! Yksi heikkous, yksi viikko kerrallaan.”

Niin sitten kävin piispani luona joka viikko työstäen yhtä heikkoutta kerrallaan. Minulla ei ollut aavistustakaan, että minun olisi odotettava vielä neljä vuotta yrittäessäni vain tulla kelvolliseksi palvelemaan lähetystyössä.

Vapahtajaan turvaamista

Noiden vuosien aikana pyrin tulemaan lähemmäksi Kristusta ja soveltamaan Hänen opetuksiaan elämään. Kun kohtasin haasteita, Hänen sovituksesta tuli minulle todellinen. Turvasin voimaan, lohtuun ja lujuteen,

Minun oli opittava turvaamaan Vapahtajaan voittaakseni heikkouteni ja rakentaakseni vahvuuksieni varaan sekä valmistautuessani lähetystyöhön että palvellessani lähetystyössä.

joita Hän antoi minulle sovituksensa kautta, kun paras ystäväni kuoli, kun perheemme menetti kotinsa ja kun jouduin auto-onnettomuuteen. Menettäessäni olosuhteiden vuoksi monia ystäväistäni vajosin masennukseen, mutta Vapahtaja veti minut sieltä. Perjantai-iltani ystäväni kanssa vaihtuivat harjoitteluun kuntosalilla ja Jeesuksen Kristuksen sovituksen tutkimiseen.

Rukoilin joka ilta niiden ihmisten puolesta, joita palvelisin jonakin päivänä, ja jopa tulevien toverieni puolesta!

Viimein olin kelvollinen, ja minut kutsuttiin palvelemaan Aucklandin tongankieliselle lähetyskentälle Uuteen-Seelantiin.

Katutaidetta ja Henki

Kun menin lähetysaarnajien koulutuskeskukseen, tajusin, että minulla oli lisää opittavaa Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen sovituksestaan sekä itsestäni. Vaikka esivanhempani ovat Tongasta, en ollut koskaan ollut eteläisen Tyynenmeren saarilla ja minulla oli vaikeuksia oppia tongaa. Kun menin Uuteen-Seelantiin, minulla ei ollut aavistustakaan, mitä ihmiset minulle tongaksi sanoivat. Minulla

oli todella paljon sanottavaa, mutta koska en osannut puhua kieltä, sanani olivat harvassa, yksinkertaisia ja väärin äännettyjä. Nyökkäsin, kun ihmiset esittivät minulle kysymyksiä. He nauroivat minulle, ja minä nauroin heidän kanssaan, mutta suljettujen ovien takana nauru vaihtui turhautumisen ja lannistumisen kyyneliksi. Ajattelin itsekseni: ”Tein seitsemän vuotta työtä ja tätäkö varten tulin tänne?”

Niinpä rukoilin taivaallista Isää. Kohdasta Et. 12:27 opimme, että heikkouksistamme voi tulla vahvuuksia, jos turvaamme Häneen. Kerroin Hänelle heikkouksistani ja luottamuksestani Häneen ja nousin yrittämään

uudelleen... ja uudelleen... ja uudelleen. Aloin turvata vieläkin enemmän Kristukseen ja myös vahvuuksiini.

Rakastan tätä evankeliumia ja rakastan katutaidetta, joten päätin yhdistää ne kaksi. Pakkasin pyhät kirjoitukset, luonnoslehtiön, hiilet, tussit ja spraymaalipurkit reppuuni. Toverini nauroivat ja kysyivät: ”Mitä aiot tehdä spraymaalilla?” Selitin: ”Minä en ehkä puhu vielä tätä kieltä, mutta voin näyttää muille todistukseni.”

Koko lähetystyöni loppuajan opetin muille Kristuksesta katutaiteen keinoin – piirsin paperille, en rakennuksiin – ja Hengen avulla. Ja niin hullulta kuin se kuulostaakin, se toimi. Monet ihmiset eivät halunneet kuulla sanoamaani, joten piirsin sen. Ovet ja silmät avautuivat, kun kerroin heille, että tein graffiteja. He eivät uskoneet minua. He antoivat minulle kolme minuuttia aikaa, ja minä piirsin sanan *usko* samalla kun opetin heille siitä. Heidän joukossaan oli monia, jotka tunsivat, ettei heitä ymmärretty eikä rakastettu. Saatoin todistaa, että uskomalla Kristukseen me voimme tuntea Hänen rakkautensa ja anteeksiantonsa, ja Hän voi auttaa meitä muuttamaan paremmiksi. Hän teki niin minun kohdallani.

Seitsemän vuoden valmistautuminen lähetystyöhöni auttoi minua löytämään itseni. Tuon ajan kuluessa sain todistuksen Kristuksen sovituksesta ja Hänen voimastaan, jotka auttoivat minua voittamaan heikkouteni ja kertomaan vahvuuksieni avulla muille siitä, mitä tiesin. Loppujen lopuksi se oli niiden seitsemän vuoden arvoista. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

Stephen W. Owen

Nuorten Miesten
ylijohtaja

Kun olin 14-vuotias, tein päätöksen, joka muutti kaiken. Kävelin perjantai-iltana kadulla muutamien ystäväni kanssa, ja että minun oli tehtävä jotakin. En vain ollut varma, pystyisinkö siihen.

Muutaman kuluneen vuoden ajan ystäväni olivat alkaneet kokeilla tupakointia ja alkoholinkäyttöä. Alkuun se oli vähäistä, kokeilua vain kerran tai pari, mutta tähän perjantaihin mennessä he olivat alkaneet tupakoida ja juoda alkoholia säännöllisesti, että niin kauan kuin vain säilyttäisin itseni puhtaana, voisin silti pitää hauskaa ystäväni kanssa. Tietenkkin vanhempani saattoivat nähdä, ettei kaikki ollut kunnossa ystäväni kohdalla. Ja

ystäväni saattoivat nähdä, etteivät vanhempani hyväksyneet heitä. Se jätti minut epämiellyttävästi heidän väliinsä: huomasiin toistuvasti puolustelevani ystäviäni vanhemmilleni ja vanhempieni ystäväilleni.

Niin siinä sitten olimme sinä perjantai-iltana kävelemässä kadulla. Ystäväni alkoivat juoda ja polttaa, ja minä tajusin viimein, kuinka kiusaantunut minä olin heidän käytöksestään. Niinpä tein päätöksen.

Kävelin toiselle puolelle katuja. Ystäväni nauroivat minulle. He haukkuivat minua "hurskastelijaksi". Ja he sanoivat, että jos pysyisin siellä toisella puolella, en olisi enää heidän ystävänsä.

No, tulimme kadun päähän. Ystäväni kääntyivät vasemmalle, ja minä käännyin oikealle. Olin

TIENHAARASSA

YSTÄVIENI kanssa

Huomasin toistuvasti puolustelevani ystäviäni vanhemmilleni ja vanhempieni ystäville.

kolmen kilometrin päässä kotoa, ja ne olivat pisimmät kolme kilometriä, mitä olin ikinä kävellyt. Saattaisitte ajatella, mitä olin ikinä hyvältä, kun olin tehnyt niin rohkean päätöksen, mutta sillä hetkellä minusta tuntui kama-lalta. Heräsin seuraavana aamuna ja tajusin sen kauhistuttavan asian, että olin menettänyt ystäväni ja että olin nyt yksin. 14-vuotiaalle se oli järkyttävää.

Uusi ystävä

Vain muutamia päiviä myöhemmin sain puhelinsoiton eräältä tuntemaltani kirkon jäseneltä nimeltä Dave. Hän kysyi, halusinko tulla hänen luokseen lauantai-iltana. Hän kutsui minut myös perheensä luo syömään seuraavana päivänä. Se kuulosti paljon haus-kemmalta kuin senhetkinen tilanteeni ilman ystäviä, joten suostuin.

Davella ja minulla oli hauskaa yhdessä – ja tietenkin ilman tupakkaa ja alkoholia. Kun kuuntelin Daven isän pitävän ruokarukousta, minusta tuntui todella hyvältä. Aloin ajatella, että ehkä – ehkä sittenkin – tilanne paranisi. Davesta ja minusta tuli parhaat ystävät. Pelasimme yhdessä jalkapalloa, kävimme

koulua yhdessä, autoimme toisiamme lähtemään lähetystyöhön. Kun tulimme takaisin, olimme huonetovereita korkeakoulussa. Autoimme toisiamme löytämään vaimoksi oikean henkilön ja pidimme toisemme suoralla ja kaidalla polulla aina temppeleihin asti ja siitä eteen-päin. Kaikkien näiden vuosien jälkeen olemme yhä hyviä ystäviä. Ja se kaikki alkoi yksinkertaisella puhelinsoitolla juuri kun minä tarvitsin sitä.

Äidin vaikutus

Ainakin niin minä luulin sen kaiken alkaneen. Kuvitelkaa yllätystäni, kun vuosia myöhemmin sain tietää, että äitini oli toiminut tautalla ja saanut aikaan ystävyntemme. Pian sen jälkeen kun olin menettänyt vanhat ystäväni, hän huomasi, että minua vaivasi

Kaikkiäällä kadun
varrella on muita,
jotka ovat tehneet
oman vaikean
päätöksensä olla
Herran puolella. He
kulkevat kanssasi.

jokin, joten hän soitti Daven äidille ottaakseen
selville, keksisivätkö he jonkin tavan auttaa.
Sitten Daven äiti taivutteli Daven ottamaan
yhteyttä minuun ja kutsumaan minut heille.
Joskus kehotukset auttaa jotakuta apua tar-
vitsevaa tulevat Pyhästä Hengeltä, joskus ne
tulevat enkeliltä – kuten äidiltä – joka puhuu
”Pyhän Hengen voimalla” (2. Nefi 32:3).

Olen usein miettinyt, kuinka elämä olisi
saattanut olla erilaista – minun kohdallani
ja Daven kohdalla – ellei äitini olisi huo-
mannut kamppailuani ja ryhtynyt toimeen.
Eikö se muistutakin tavasta, jolla taivaallinen
Isä siunaa meitä? Hän suo taivaaisen tar-
peemme, ja Hän suo taivaaisen apunsa ”kautta
lähimmäisien” (”Käden ken meille ojentaa”,
MAP-lauluja, 173).

Me kuljemme yhdessä

Viime kädessä me kaikki olemme vas-
tuussa omista valinnoistamme. Kuten presi-
denti Thomas S. Monson on toistuvasti sano-
nut: ”Tekemämme valinnat määräävät kohta-
lomme”¹, ja monet noista valinnoista meidän
täytyy tehdä itse, henkilökohtaisesti. Usein

päätöksemme saavat meidät tuntemaan,
että jääme yksin, jopa yksinäisiksi. Mutta
taivaallinen Isämme ei lähettänyt meitä tänne
olemaan yksin.

Päätökset, joita tein tärkeinä hetkinä, ovat
siunanneet ja ohjanneet koko elämäni. Mutta
äitini rukouksentäyteisistä ponnisteluista sekä
Daven tuesta ja ystävyyydestä.

Se koe, jota me kutsumme elämäksi
maan päällä, on erilainen kuin ne kokeet,
joita meillä on usein koulussa – jolloin on
pidettävä katse omissa kokeissa eikä saa
auttaa vierustoveria. Ei, tässä kokeessa me

voimme ja meidän täytyy auttaa toisiamme.
Itse asiassa se on osa tätä koetta. Vaikka
siis valintasi saattavat toisinaan viedä sinut
kadun yksinäiselle puolelle, niin tiedä, että
kaikkiäällä sen kadun varrella on muita, jotka
ovat tehneet oman vaikean päätöksensä olla
Herran puolella. He kulkevat kanssasi, ja
he tarvitsevat sinua kulkemaan heidän
kanssaan. ■

VIITE

1. Thomas S. Monson, ”Valinnat”, *Liahona*,
toukokuu 2016, s. 86.

LÄHESTYKÄÄ MUITA

”Pyydän teitä olemaan rohkeita – – huolehtimaan siitä, että jokainen otetaan mukaan joukkoon ja että hän tuntee olevansa rakastettu ja arvokas.”

Ks. presidentti Thomas S. Monson, ”Olkaa rohkeita”, Liahona, toukokuu 2009, s. 125.

ETSII, VIE, OPETA -

tartu
temppelihaasteeseen

*Haaste on annettu - oletko ottanut
sen vastaan?*

Carlisa Cramer

Vanhin Neil L. Andersen kahdentoista apostolin koorumista on kutsunut nuoria valmistamaan temppeliin yhtä monta nimeä kuin he suorittavat kasteita temppelissä ja auttamaan jotakuta muuta tekemään samoin.¹ Vanhin Dale G. Renlund kahdentoista apostolin koorumista on myös luvannut, että osallistuminen tähän apostoliseen haasteeseen voi tuoda perheille hengellistä varjelusta ja parantumista.²

Ajattelepa sitä – Herran apostolit ovat kannustaneet jokaista tulemaan mukaan sukututkimustyöhön viemällä omien sukulaisten nimiä temppeliin. Eikö olisikin hienoa, jos jokainen toimitus, jossa olet mukana temppelissä, olisi oman sukusi hyväksi? Vanhin Andersen on kutsunut nuoria kautta maailman tekemään juuri niin *ja* auttamaan ystäviään ja perhettään tekemään samoin.

Kun otat vastaan tämän haasteen, voit tuntea Hengen, vahvistaa todistustasi ja rikastuttaa temppelikokemustasi. Etkö oikein tiedä, mistä aloittaisit? Jaetaan haaste pienempiin osiin:

ETSI

Ensiksi etsi nimiä vietäväksi temppeliin ja lisää ne sivustolle **familysearch.org**. Jos suvustasi on laadittu neljän sukupolven ohjelma, kokeile FamilySearchin näkymää Descendancy [Jälkeläiset]. Tai jos sukupuusi on melko tyhjä, voit aloittaa tarkastelemalla sivua **familysearch.org/findnames**.

VIE

Kun olet varannut ja tulostanut toimitukset sivustolla familysearch.org, niin kun sinulla on temppelisuositus, voit viedä nimet temppeliin kasteita ja konfirmointeja varten! Kutsu endaumentin saaneita perheenjäseniä ja ystäviä tekemään muut toimitukset tai lähetä ne FamilySearchin kautta temppeliin tehtäviksi.

OPETA

Kerro sukututkimustyön ilosta ihmisille lähipiirissäsi! Vietä ystäviesi kanssa sukututkimusilta tai istuudu vanhempiesi ja sisarustesi kanssa täyttämään yhdessä sukupuuta. Voit kertoa kokemuksestasi sosiaalisessa mediassa käyttämällä tunnistetta **#TempleChallenge**.

”Te olette Jumalan poikia ja tyttäriä, liiton lapsia ja valtakunnan rakentajia. Teidän ei tarvitse odottaa – täyttääksenne velvollisuutenne auttaa ihmiskunnan pelastustyössä.”

Vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista, ”Lasten sydämet kääntyvät”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 26.

VASTAUS HAASTEeseen

”Olin kuullut ne lupaukset ja siunaukset, joita minulle annettaisiin, jos ottaisin vastaan temppelihaasteen, joten päätin panna nuo sanat koe-tukselle. Tunsin Hengen voimakkaasti ja tiesin, että verhon toisella puolen muut henget olivat aivan yhtä innoissaan.”

Wesley R., Ranska

Oletko valmis?

Sukututkimukseen liittyvistä kokemuksistasi riippumatta on monia tapoja, joilla voit osallistua tähän haasteeseen. Mieti, kuinka voit auttaa Herran työtä menemään eteenpäin nyt. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

VIIITTEET

1. Ks. Neil L. Andersen, ”Is Anything Too Hard for the Lord?”, puhe RootsTech-konferenssissa, 14. helmikuuta 2015, [lds.org/topics/family-history](https://www.familysearch.org/ldspath/topics/family-history).
2. Ks. Dale G. Renlund, ”Opening General Session”, puhe RootsTech-konferenssissa, 6. helmikuuta 2016, [lds.org/topics/family-history](https://www.familysearch.org/ldspath/topics/family-history).

Ota haaste vastaan, toimi sen mukaan ja kerro siitä sivustolla **templechallenge.lds.org**. Kerro kokemuksestasi tunnistella **#TempleChallenge**.

1
Kun tutkit sukusi historiaa, opit samalla jotakin itsestäsi.

KOLME TAPAA

OLLA MUKANA SUKUTUTKIMUSTYÖSSÄ

Sally Johnson Odekirk
kirkon lehdet

Kun vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista sanoi: ”Sormenne ovat kouliintuneet tekstaamaan ja tviittaamaan Herran työn nopeuttamiseksi ja edistämiseksi – ei vain nopeaan kommunikointiin ystäviemme kanssa”, hän puhui sinusta! Sitten hän sanoi: ”Kannustan teitä tutkimaan, etsimään esivanhempanne ja valmistautumaan sijaiskasteisiin Herran huoneessa *omien* kuolleiden sukulaistenne puolesta.” (”Lasten sydämet kääntyvät”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 26.)

Tuhannet nuoret miehet ja nuoret naiset kaikkialla maailmassa ovat ottaneet vastaan hänen kutsunsa etsiä esivanhempansa ja olla mukana sijaiskasteissa heidän puolestaan. Yksi nuori nainen, Kaitlen D., on huomannut, että kun hän vie sukulaisten nimiä temppeliin, kokemuksesta tulee merkityksellisempi.

Hän sanoo: ”Kun aloin olla mukana sukulaisten tempelitoimituksissa, tajusin, että keskellä raivoavaa maailmaa, jossa elän, ainoa hetki, jolloin pystyn olemaan hiljaa ja rauhoittumaan, on tuon pyhän paikan seinien sisäpuolella. Aloin myös tuntea olevani lähempänä niitä, jotka ovat verhon toisella puolella. Ollessani kastettavana ja konfirmoitavana aloin ajatella kaikkia niitä ihmisiä, jotka olivat odottaneet todella kauan, että tämä tapahtuisi. Se on lähes sanoin kuvaamaton tunne – täynnä rakkautta ja toivoa – ja se on vahvistanut todistustani hyvin paljon.”

On monia eri tapoja tulla mukaan sukututkimus- ja tempelityöhön, joten mistä aloitat? Kolme nuorta kertoo kokemuksiaan siitä, kuinka he ovat saaneet tietää suvun tarinoita, haastatelleet sukulaisia ja löytäneet sukulaisten nimiä vietäväksi temppeliin.

1 Esivanhempani ovat minulle hyviä esimerkkejä

Kyle S., Texas, USA

Vanhempani ja minä kuuntelimme vanhin Bednaria lokakuun 2011 yleiskonferenssissa, kun hän sanoi, että sukututkimustyö varjelisi meitä vastustajalta. Aloimme silloin tutkia sukumme historiaa. Suvun historian tutkimisen ansiosta minä opin ja kasvan koko ajan. Se on todella hauskaa.

Minusta on mukavaa, kun saan tietää, mistä olen peräisin ja millaisia esivanhempani ovat. Opin heidän kokemuksistaan ja käytän niitä elämässäni avuksi ollakseni parempi ihminen. On hämmästyttävää saada selville, keitä he olivat, mitä he tekivät työkseen, millaista elämä oli ja kuinka vaikeaa se oli heille.

Nautin esimerkiksi saadessani tietää, että yksi esivanhemmistani, joka 1870-luvulla muutti perheensä kanssa Yhdysvalloissa Tennesseeen osavaltiota Texasin osavaltioon, oli karjankasvattaja. Hän kohtasi elämässään monia haasteita, ja häneltä opin, että elämä voi olla vaikeaa, joten on tärkeää puolustaa sitä, mihin usko.

Kun minulla on haasteita elämässäni, sukuni tutkiminen saa minut tuntemaan kuin esivanhempani olisivat aina kanssani ja auttaisivat minua selviytymään vaikeista koettelemuksista, aivan kuten vanhin Bednar meille lupasi.

Kuinka löydät sukusi tarinoita

Kerää tarinoita siitä, mitä esivanhempasi tekivät mielellään. Auta esivanhempiasi tulemaan elävämmiksi ja ota selvää, mitä yhteistä sinulla on heidän kanssaan. Mitä urheilulajeja he harrastivat? Mitä ruokia he söivät? Millainen heidän koulunsa oli?

Puhu vanhempiesi ja isovanhempiesi kanssa siitä, mitä kaikkea he ovat kokeneet elämässään. Voit käyttää kirkon *Sukuni*-kirjasta päästäksesi alkuun perheen tarinoiden kokoamisessa ja jakamisessa. Sivustolle familysearch.org voit lisätä valokuvia, tarinoita, lähdetietoja, äänitteitä ja asiakirjoja auttaaksesi muita suvussasi tutustumaan esivanhempianne. Käy sivustolla familysearch.org ja napsauta kohtaa "Memories" [Muistoja], josta pääset alkuun.

KUINKA SUKUTUTKIMUS MUUTTAA MEITÄ

"Kun meidän sydämemme kääntyy esivanhempiemme puoleen, jokin sisällämme muuttuu. Me tunnemme olevamme osa jotakin itseämme suurempaa. Sisäinen kaipuamme perheyhteyteen saa täyttymyksensä, kun meidät yhdistetään esivanhempimme pyhissä temppeletoimituksissa."

Presidentti Russell M. Nelson, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, "Rakkauden yhdistämät sukupolvet", *Liahona*, toukokuu 2010, s. 92.

Isovanhempieni tarinoiden tallentamista

Matias M., Utah, USA

Isovanhempani asuvat Uruguayssa. Kun äitini vanhemmat kävivät perheemme luona, tartuin tilaisuuteen haastatella heitä ja kuulla heidän kertomuksensa siitä, kuinka heistä tuli kirkon jäseniä. En ollut koskaan aiemmin kuullut heidän tarinaansa, joten sen kuuleminen isovanhemmiltani oli todella mahtava kokemus.

Tein muistiinpanoja haastatellessani heitä ja myös tallensin haastattelun puhelimeeni, jotta voisin kuunnella sen uudelleen aina halutessani. Latasin sen äänitiedoston FamilySearchiin, jotta muut voisivat hyötyä heidän tarinansa kuuntelemisesta sekä nyt että tulevaisuudessa.

Muutaman kuukauden kuluttua pystyin tallentamaan ja lataamaan isäni vanhempien haastattelun. Opin todella paljon sellaista, mitä en ollut tiennyt aiemmin, ja he kertoivat minulle paljon enemmän elämästään kuin olin odottanut.

Oli hienoa kuulla omien isovanhempieni kertovan tarinaansa ja kuunnella neuvoja, joita heillä oli minulle. Tiedän, että pelkästään muutaman minuutin käyttäminen näiden haastattelujen tekemiseen auttaa minua saamaan lapseni ”uskomaan Kristukseen” (2. Nefi 25:23) kuten profeetta Nefi Mormonin kirjassa toimi jälkeläistensä kanssa. Tiedän, että kun lapseni kuulevat isovanhempieni todistukset, heidänkin todistuksensa vahvistuu.

Kuinka haastatella sukulaisia

Sinä ja muut nuoret voisitte seurakunnan toimintana haastatella vanhempia sukulaisia. Mieti kysymys tai pari, joita haluaisit esittää vanhemmillesi, isovanhemmillesi tai muille sukulaisille. Istu sitten heidän kanssaan, esitä heille kysymys heidän elämästään ja kuvaa tai äänitä se puhelimeesi. Kun olet tehnyt sen, voit ladata sen sivuston familysearch.org osioon ”Memories”.

Tavoitteeni: vie kymmenen sukulaisen nimet temppeliin

Rajane S., Jamaica

Sukututkimustyö on aina kiehtonut minua, joten kun vyöhykkeemme johtokunta antoi nuorille tavoitteen koota kymmenen esivanhemman nimet ja olla kasteella ja konfirmoitavana heidän puolestaan temppelissä, olin haltioissani.

Aloitin tutkimiseni ilman mitään apua, mutta en edistynyt lainkaan. Minulla oli kolme nimeä mutta ei mitään tietoja, ja siinä vaiheessa tunsin olevani jumissa sekä hengellisesti että fyysisesti. Päätin pyytää apua äidiltäni. Hän ehdotti, että soittaisin hänen äidilleen. Kun soitin isoäidilleni, hän auttoi hyvin mielellään. Hän jopa antoi minulle luvan toimia sijaisena niiden henkilöiden puolesta, joista puhuimme. Olin ikionnellinen ja kiitollinen.

Temppelimatka oli tulossa, eikä minulla ollut lainkaan nimiä isäni puolelta sukua. Muutamaa tuntia ennen kuin minun oli määrä lähteä kotoa, tunsin innoitusta mennä hautausmaalle ja pyytää isääni soittamaan tädilleen, jotta tämäkin tulisi sinne. Menimme hautausmaalle, ja katsellesani isääni ja isotätiäni kävelemässä ympäri hautausmaata tunsin, että minua johdatettiin joidenkuiden esivanhempieni hautakivien luo. Tunsin heidän halukkuutensa päästä evankeliumin piiriin. Saavutin tavoitteeni Pyhän Hengen ja sukulaisteni avulla. Sain 16 esivanhemman nimet valmiiksi temppeliin!

Kun menin temppeliin, saatoin tuntea niiden esivanhempieni innon ja innostuksen, jotka olivat valmiita ja odottivat. Kasteiden ja konfirmointien aikana saatoin tuntea heidän sielunsa täyttyvän ilolla ja rauhalla. Minusta tuntui mahtavalta, enkä olisi halunnut muuta kuin kiittää heitä siitä, että sain tilaisuuden olla mukana jossakin niin erityisessä tapahtumassa.

Kuinka löydät sukulaistesi nimiä vietäväksi temppeliin

Kokeile Descendancy-näkymää sivustolla familysearch.org. Sen avulla voit etsiä esivanhempia, joiden puolesta tulee tehdä temppelityö. Tartu sitten nuorten temppelihaasteeseen: katso tämän numeron sivua 54. ■

1. kirje korinttilaisille 10:13

Apostoli Paavali opetti meille, kuinka me pystymme kestämään kiusauksia.

KIUSAUS

”Vastustaja – – tietää, missä, milloin ja kuinka kiusata meitä. Jos me olemme kuuliaisia Pyhän Hengen kuiskauksille, me

voimme oppia tunnistamaan vastustajan houkutukset. – –

Meidän menestystämme ei milloinkaan mitata sillä, kuinka voimakkaasti meitä kiusataan, vaan sillä, kuinka uskollisesti me reagoimme. Meidän täytyy pyytää apua taivaalliselta Isältämme ja etsiä voimaa Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta.”

Vanhin Robert D. Hales kahdentoista apostolin koorumista, huhtikuun 2009 yleiskonferenssi.

JUMALAAAN VOI LUOTTAA

Luotettava – uskollinen, lojaali. Me voimme luottaa Jumalan lupauksiin, että Hän auttaa meitä kestämään kiusauksen ja pääsemään siitä.

PÄÄSYN SIITÄ

Aina voi päästä pois – on toinen vaihtoehto, toinen paikka, minne mennä, toinen asia, mitä tehdä. Kun mikään muu ei auta, noudata Egyptin Joosefin esimerkkiä ja yksinkertaisesti lähde karkuun (ks. 1. Moos. 39:7–12).

KÄYDÄ TEILLE YLIVOIMAISEKSI

Meidän tulee pyrkiä välttämään kiusauksia. Joskus teemme sen vaikeammaksi itsellemme, kun emme torju kiusausta heti kun se tulee. Kuten vanhin Neal A. Maxwell (1926–2004) kahdentoista apostolin koorumista on opettanut: ”Tietenkin Jeesus huomasi ne valtavat kiusaukset, jotka Häntä kohtasivat, mutta Hän ei harkinnut niitä mielessään yhä uudestaan. Sen sijaan Hän hylkäsi ne heti. Jos me viihdyttelemme kiusauksia, ne alkavat pian viihdytellä meitä!” (Huhtikuun 1987 yleiskonferenssi.)

13. Teitä kohdannut kiusaus ei ole mitenkään epätavallinen. Jumalaan voi luottaa. Hän ei salli kiusauksen käydä teille ylivoimaiseksi, vaan antaessaan teidän joutua koetukseen hän samalla valmistaa pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää.

EI OLE MITENKÄÄN EPÄTAVALLINEN

Meillä kaikilla voi olla erilaisia kiusauksia, mutta kaikkia kiusataan. Kiusaukset ovat välttämättömiä, sillä ”on välttämätöntä, että Perkele kiusaa ihmislapsia, tai muuten heillä ei olisi tahtonsa vapautta” (OL 29:39).

VOITTE SEN KESTÄÄ

Pyhissä kirjoituksissa meille annetaan avaimia, jotka auttavat meitä vastuussamme välttää kiusauksia, jotta voimme kestää ne:

- Valvo ja rukoile alati (ks. Matt. 26:41; Alma 13:28; 31:10; 34:39; 3. Nefi 18:18; OL 31:12).
- Turvaa Jeesukseen Kristukseen (ks. Alma 37:33), ”koska hän on itse käynyt läpi kärsimykset ja kiusaukset, hän kykenee auttamaan niitä, joita koetellaan” (Hepr. 2:18; ks. myös Alma 7:11).
- Nöyry ”Herran edessä” (Alma 13:28) ja ”varo ylpeyttä” (OL 23:1).
- Kuule Jumalan sanaa ja pidä siitä kiinni (ks. 1. Nefi 15:24).

Toimituksen huomautus: Tämän sivun tarkoituksena ei ole olla täydellinen selvitys valitusta pyhien kirjoitusten kohdasta vaan lähtökohta omaan tutkimiseesi.

Vanhin
Jeffrey R. Holland
kahdentoista apostolin
koorumista

KUINKA VOI MUUTTUA

Kun olet tehnyt syntiä ja ymmärrät virheidesi vakavuuden, ratkaisevin haasteesi on uskoa, että voit muuttua, että voit olla erilainen. Se, että et usko siihen, on selvästikin Saatanan juoni, jonka tarkoituksena on lannistaa ja kukistaa sinut. *Parannus* ei ole pahaenteinen sana. Se on *uskon* jälkeen rohkaisevin sana kristillisessä sanastossa. **Sinä voit muuttua!** Sinä voit olla millainen vain haluat olla vanhurskaudessa.

Jos on jokin valitus, jota en siedä, niin se on surkea, säällittävä, heiveröinen huudahdus: ”No, minä nyt vain olen tällainen.” Mitä tulee lannistaviin asenteisiin, niin tuo on juuri sellainen, joka lannistaa minut. Säästäthän minut puheiltasi, että ”minä nyt vain olen tällainen”. Olen kuullut sen liian monelta ihmiseltä, jotka ovat halunneet tehdä syntiä ja nimitäneet sitä psykologiaksi. Itse käytän

sanaa *synti* kattamaan laajan joukon tapoja, jotka saavat aikaan lannistusta, epäilystä ja epätoivoa.

Sinä voit muuttaa kaiken, mitä haluat muuttaa, ja pysyt siihen hyvinkin nopeasti. Toinen Saatanan valhe on uskoa, että parannuksen tekeminen vie vuosikausia ja loputtomia ikuisuuksia. Parannuksen tekeminen ei vie sen enempää aikaa kuin se, että sanot: ’Minä aion muuttua’ – ja tarkoitat sitä. Tietenkin ongelmat on ratkaistava ja rikkomukset on hyvitetävä. Sinä voit hyvinkin **käyttää** – ja sinun on tosiaan syytäkin käyttää – **koko loppuikäsi siihen, että osoitat parannuksesi aitouden pysymällä siinä.** Mutta muutos, kasvu, uudistuminen ja parannus voivat tapahtua kohdallasi yhtä äkillisesti kuin ne tapahtuivat Alman ja Moosian poikien kohdalla.

Älä ymmärrä väärin. Parannuksen tekeminen ei ole helppoa, tuskatonta eikä mukavaa. Se voi olla katkera malja helvetistä. Mutta vain Saatanalla haluaisi sinun ajattelevan, että synnin välttämätön ja vaadittu tunnustaminen on vastenmielisempää kuin synnissä pysyminen. Vain hän sanoisi: ”Sinä et pysty muuttumaan. Sinä et muutu. Muuttuminen vie liian kauan ja on liian vaikeaa. Luovuta. Anna periksi. Älä tee parannusta. Sinä nyt vain olet sellainen kuin olet.” Se, ystäväni, on epätoivon synnyttämä valhe. Älä lankea siihen. ■

Brigham Youngin yliopistossa 18. maaliskuuta 1980 pidetystä hartaustilaisuuden puheesta.

KYMMENYKSET JA ODOTTAMATON SIUNAUUS

Olin ollut kirkon jäsen vasta yhden kuukauden, kun maksoin ensimmäisen kerran täydet kymmenykseni. Olin perheessäni ainoa kirkon jäsen, ja perheeni oli hankalaa ymmärtää kymmenysten maksamista. Äitini esteli minua maksamasta kymmenyksiä ja halusi minun antavan sen sijaan ne rahat hänelle.

Yhtenä päivänä ennen töihin lähtöä tajusin, ettei jääkaapissa ollut ruokaa ja että minun olisi ostettava jotakin syötävää. Minulla ei ollut mukani yhtään rahaa, joten pyysin äitiä lainaamaan minulle rahat lounasta varten. Hän kieltäytyi ja sanoi, ettei minulla ollut rahaa, koska olin maksanut kymmenykseni.

Kävin hakemassa Mormonin kirjan ja kerroin hänelle, että tämä kirja antaisi minulle ravintoa päivän ajaksi – hengellistä ravintoa. Avasin sen äidin edessä ja löysin sen välistä sata pesoa (riittävästi lounaan ostamiseen). Se oli ihme – en ollut pannut sitä seteliä pyhien kirjoitusteni väliin. Sain suurenmoisen opetuksen: vaikka haasteita ja kiusauksia on kaikkialla, minua siunataan aina, kun maksan täydet kymmenykset ja pidän käskyt. ■

Montserrat L., Distrito Federal, Meksiko

AIKAA TEMPELIIN

Heti kun täytin 12 vuotta, sain ensimmäisen tempelisuositukseni. En koskaan unohda sitä ensimmäistä tempelilikokemusta. Rauha, jota tunsin, oli niin ainutlaatuista. Vaikka asun Etelä-Taiwanissa neljän tunnin matkan päässä tempelistä, päätin käydä siellä kerran kuukaudessa vaarnamme tempelipäivänä. Kävin, vaikka mukani ei olisi ollut ketään.

Pian aloin kutsua kirkon ystäviäni lähtemään kanssani. Vaikka he eivät alkuun osoittaneet paljonkaan

kiinnostusta, nykyään he lähtevät joka kuukausi. Monet ihmiset seurakunnassa ovat myös alkaneet käydä tempelissä. Suunnitteleepa seurakuntamme tempelimatkan nykyään kuinka usein hyvänsä, monet ihmiset lähtevät – useammat kuin koskaan aiemmin vaarnassamme.

Pian sen jälkeen kun olin tehnyt päätöksen käydä tempelissä kuukausittain, perheeni päätti käydä siellä joka kuukausi. Vaikka meillä olisi kokeita koulussa tempelipäivämme jälkeisenä päivänä, perheeni ja minä

käymme siellä säännöllisesti. Olen nyt käynyt säännöllisesti tempelissä perheeni kanssa seitsemän vuoden ajan. Tempelli on Herran huone, ja me tiedämme, miten tärkeää on käydä tempelissä. ■

Chi-Yun Liu, Tainan, Taiwan

Lähetä lempikohtasi pyhistä kirjoituksista tai uskoa vahvistava kokemuksesi sivustolla liahona.lds.org tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org. Laita mukaan seurakuntasi ja vaarnasi nimi sekä vanhempiesi antama lupa julkaista kirjoitus.

”Kuinka löydän aikaa kirkon toiminnoille, perheillalle sekä pyhien kirjoitusten tutkimiselle, kun kotitehtävät vievät niin paljon aikaa?”

Kuvittele, että söisit joka päivä pelkäästä jäätelöä. Kuulostaa aika hienolta – kunnes sinulla alkaa olla vähän huono olo. Mutta voitko olla terve syömällä ainoastaan parsakaalia? Et, sillä hyvä terveys edellyttää tasapainoista ruokavaliota.

Ajattele nyt monia toimintoja elämässämme. Hengellisyytemme, ihmissuhteemme ja opiskelumme ovat *kaikki* tärkeitä kasvuillemme. Mutta kuinka asetat tärkeät asiat oikeaan järjestykseen?

Mieti, mikä on sinulle tärkeintä juuri nyt, ja rukoile, että tietäisit, mihin keskittyä. Vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista kannustaa: ”Kun kirjoitat päivittäistä aikatauluasi, pidä ennen kaikkea mielessäsi ne pyhät liitot, jotka olet tehnyt Herran kanssa.”¹ Kaikki järjesty, kun asetat Herran etusijalle.

Muista, että ”toiset asiat ovat parempia ja toiset parhaita”². Pyydä Pyhää Henkeä avuksesi, kun ratkaiset sen, mikä on tärkeintä. Saatat lohduttaa itkevää sisarusta ennen kotiläksyjen tekemistä, mutta toimintailtaan meneminen saattaa olla tärkeämpää kuin lähteminen elokuihin ystäviensä kanssa. Voisit myös kiinnittää huomiota häiriötekijöihin elämässäsi. Mitä jos antaisit aikaa pyhille kirjoituksille *ennen* Facebook-ystäviäsi?

Tärkeintä on muistaa turvata Herraan saadaksesi tarmoa, jotta voit vaeltaa, niin ettet väsy (ks. Jes. 40:31).

VIITTEET

1. Ks. M. Russell Ballard, ”Tasapainon säilyttäminen elämässä”, *Valkeus*, heinäkuu 1987, s. 11.
2. Dallin H. Oaks, ”Hyvä, parempi, paras”, *Liahona*, marraskuu 2007, s. 105.

Tee se nyt

Jos sanot vain: ”Teen sen sitten kun oikea hetki tulee”, Saatana houkuttelee sinua olemaan koskaan tekemättä sitä. Varaa aikaa tehdä näitä hengellisesti kohottavia toimia, vaikka se tarkoittaisikin muista tehtävistä kieltäytymistä.

Allison R., 20, Utah, USA

Järjestä aikaa asioille, joilla on merkitystä

Ellemme pysty järjestämään aikaa evankeliumille, se tarkoittaa sitä, että meillä on liikaa tekemistä ja meidän pitää vähentää hieman muita asioita. Meidän pitää suunnitella toimintoja, jotka liittyvät evankeliumiin ja velvollisuuksiimme. Sillä tavoin meillä on aikaa evankeliumille ja asioille, joilla on todella merkitystä.

Noah H., 13, Arizona, USA

Laadi aikataulu

Heti kun heräät, voit lukea pyhiä kirjoituksia, vaikka vain muutaman jakeen.

Se saattaa tarkoittaa, että sinun on herättävä viisi minuuttia aikaisemmin lukemaan pyhiä kirjoituksia. Sovi perheesi kanssa perheen yhteistä tutkimishetkeä varten aika, jolloin voitte kaikki pitää tauon siitä, mitä olitte tekemässä, ja tutkia yhdessä. Nuorten toiminnoille on jo varattu ajankohta, joten lähde ihmeessä luomaan suhteita seurakuntasi nuoriin.

Elena F., 15, Idaho, USA

Tutki pyhiä kirjoituksia ensin

Minä tutkin pyhiä kirjoituksia ennen kuin teen läksyt. Kun tutkit pyhiä kirjoituksia ennen koulutehtäviä, olet paremmin hereillä ja mieleesi painuu enemmän tietoa. Viikoittaiset toiminnot pitää vain laittaa viikkokalenteriin ensimmäisenä – ja sitten mahdollistaa kaikki muu niiden ympärille.

Vanhin Clark, 20, Concepciónin eteläinen lähetyskenttä, Chile

Tee työtä fiksusti

Kun tulen kotiin koulusta, teen koti-tehtäväni, etten jää jälkeen ja että minulla on enemmän aikaa kirkon toiminnoille. Yksi asia, joka myös auttaa, on kun äiti laatii aikataulun, jossa on varattu aikaa jokaiselle asialle, joita teen joka päivä. Sen ansiosta minun on helpompaa osallistua toimintoihin, tehdä läksyt ja lukea pyhiä kirjoituksia.

Rachel O., 13, São Paulo, Brasilia

Suunnittele ajankäyttösi

Minun ei ole ollut helppoa suunnitella ajankäyttöäni opiskelijana. Mutta piirsin aikataulun, johon suunnittelen viikoittaiset toimintani, kuten luennot, aamun hartaushetket huonetoverieni kanssa, henkilökohtainen pyhien kirjoitusten tutkiminen, instituuttiluokat ja muut. Asetan ne myös tärkeysjärjestykseen. Toimintojeni suunnittelu on auttanut minua pääsemään eroon vitkastelusta.

Daniel A., 19, Edo, Nigeria

Muista iankaikkiset asiat

Yritän muistaa äitini sanat: meidän tulee antaa etusija iankaikkisille asioille, jotka kestävät ikuisesti (toisin kuin ajalliset asiat, jotka kestävät vain vähän aikaa). Olen oppinut, että kun annan etusijan Jumalalle, kaikki muu asettuu kohdalleen siten kuin sen pitäisi olla. Olen varma, että kun me teemme Jumalan työtä, Jumala auttaa meitä tekemään meidän työmmä.

Vaishali K., 18, Andhra Pradesh, Intia

Aseta Herra ensimmäiselle sijalle

Se, että opimme asettamaan asioita tärkeysjärjestykseen, auttaa meitä varaamaan aikaa kaikkeen, mitä meidän pitää tehdä, pääasiassa Herran asioihin. Tärkeysjärjestykseni ensimmäisiä asioita oli osallistua seminaariin joka päivä. Jos osallistuin seminaariin aamulla ja lähdin sitten kouluun, vuorokaudessa tuntui olevan enemmän kuin 24 tuntia. Koulutyö oli

VOIMAN LÄHDE

”Voima ei tule kiihkeästä toiminnasta vaan siitä, että on asettunut totuuden ja valon lujalle pohjalle. Se tulee siitä, että kiinnitämme huomiomme ja ponnistuksemme Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin perusasioihin. Se tulee siitä, että kiinnitämme huomiota jumalallisiin asioihin, joilla on eniten merkitystä.”

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Asioista, joilla on eniten merkitystä”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 22.

helpompaa ja pyhien kirjoitusten lukemisesta yksin ja perheen kanssa tuli ilonaihe. Se, että muistamme asettaa Herran elämässämme ensimmäiseksi, auttaa meitä näkemään kaiken muun uudesta näkökulmasta ja auttaa meitä asettamaan asiat tärkeysjärjestykseen ja saavuttamaan tavoitteemme.

Bianca S., 19, Paysandú, Uruguay

UUSI KYSYMYS

”Kuinka voin pyytää ystäviäni olemaan puhumatta epäystävällisesti tai asiattomasti muista?”

Lähetä vastauksesi ja halutessasi korkearesoluutiainen valokuva 15. maaliskuuta 2017 mennessä sivustolla liahona.lds.org (napsauta ”Submit an Article” [Lähetä artikkeli]) tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Sisällytä vastaukseesi seuraavat tiedot: 1) koko nimi, 2) syntymäaika, 3) seurakunta, 4) vaarna tai piiri, 5) kirjallinen lupasi, ja jos olet alle 18-vuotias, vanhempasi kirjallinen lupa (sähköpostiviesti riittää) julkaista vastauksesi ja valokuvasi.

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

KUN SUUNNITELMASTA

TULI TODELLINEN

*Yhtäkkiä pelastussuunnitelma oli enemmän kuin pelkkä kaaviokuva –
se oli toivoni ja lohtuni lähde.*

Alissa Holm

”Kirjoittakaa paperiin kaikki taitonne ja valitkaa niistä yksi, josta kerrotte meille”, sisar Jensen sanoi lehväsitojien luokallemme. Minä selitin ylpeänä, että lentopallon pelaaminen oli paras taitoni ja että seuraava kautemme – viimeinen lentopallovuoteni – olisi tähänastisista paras.

”Taitoja on monenlaisia. Jotkin ovat hengellisiä lahjoja”, sisar Jensen opetti. ”Uskon, että taivaallinen Isä on siunannut minua niin, että pystyn rakastamaan jokaista lähelläni.”

Sisar Jensen säteili rakkautta kaikkialla ja kertoi todistuksestaan jokapäiväisissä keskusteluissa. Hänen rakkautensa oli aitoa, ystävällistä ja Kristuksen kaltaista. Hänestä oli tullut minulle enemmän kuin yksi Nuorten Naisten johtohenkilöistä – hän tuntui olevan lukiovuosinani kuin toinen äiti, sisko tai paras ystävä. Kävimme yhdessä konserteissa, kävimme yhdessä ostoksilla ja teimme yhdessä mansikkahilloa. Hän toi minulle kotitekoista vanukasta, kun viisaudenhampaani poistettiin, ja hän kävi mielellään jäätelökioskilla, jossa työskentelin. Hänen työpaikkansa oli koulussani, joten hän kävi myös kaikissa lentopallopeleissäni.

Muutama kuukausi myöhemmin, kun kesäloma oli päätymässä, heräsin kolmelta aamulla puhelimen pirinään. Äiti vastasi ja tuli sitten makuuhuoneeseeni. ”Jensenit joutuivat auto-onnettomuuteen paluumatkalla sukukokouksesta”, hän sanoi. ”Auto kieri pois moottoritieltä, eikä sisar Jensen selviytynyt hengissä.”

Sydämeni jysähti. ”Tämä ei ole todellista”, minä ajattelin. ”Hän lähetti minulle tekstiviestin aiemmin tänään. Kuinka hän voi olla nyt poissa?”

Olin samaan aikaan järkyttynyt, sekaisin ja murheissani. Muutaman minuutin kuluttua tulivat kyyneleet, ja äiti piteli minua, kun itkin. Nukkuminen oli mahdotonta, joten makasin lopun yötä aloillani ajatuksinani ja kyynelineni.

Seuraavina viikkoina vajosin murheeseen, jollaista en ollut kokenut koskaan aiemmin. Lentopallon pelaaminen ei ollut tärkeää, enkä enää odottanut innolla kouluvuoden alkua. Kaikki, mistä olin ollut niin innoissani aiemmin, oli nyt hautautunut suruun. ”Minusta tuntuu, että olen hukkumaisillani

murheeseen”, kirjoitin yhtenä iltana päiväkirjaani. ”En pysty lopettamaan itkemistä, ja olen koko ajan väsynyt.”

Ensimmäistä koulupäivää edeltävänä iltana makasin sängyssä itkemässä ja ajattelin sisar Jensenin kuolemaa. Olin kyllästynyt olemaan surullinen ja tajusin, että tarvitsin apua vapautuakseni tuskasta. Minun piti rukoilla.

”Autathan minua ymmärtämään, miksi hän kuoli ja kuinka pystyn selviytymään tästä”, minä rukoilin.

Polvistuin siinä hiljaisuudessa miettien, vastaisiko Hän. Muutaman minuutin kuluttua aloin mielessäni yhdistellä kaikkea, mitä oli tapahtunut. Sydämeni tuntui lämpimältä ja mieleni tuntui kohotetulta. Tajusin, etteivät nämä ajatukset olleet omiani vaan Henki opetti minua.

Pelastussuunnitelma – se kaavio, jota minulle oli opetettu Alkeisyhdistyksestä asti – oli *todellinen*. Sisar Jensen oli syntynyt, hän oli kokenut onnea, hän oli kestänyt koetelemuksia, hän oli osoittanut rakkauttaan ja nyt hän oli henkimaailmassa. Hänen henkensä oli yhä olemassa, ja minä *näkisin* hänet jälleen. Tajusin, että tämä suunnitelma, *onnensuunnitelma*, oli suunniteltu auttamaan meitä palaamaan taivaallisen Isämme luo, perheemme luo ja ystäviemme luo. Sillä hetkellä halusin enemmän kuin mitään muuta elää vanhurskaasti, jotta voisin nähdä hänet jälleen.

Noiden muutamien ensimmäisten kouluviikkojen aikana keskityin siihen, että yritin opetella sisar Jensenin taitoa rakastaa jokaista. Kun keskityin rakastamaan muita ihmisiä, tuskani alkoi hitaasti väistyä ja tunsin itseni onnellisemmaksi. Opin, että me voimme osoittaa rakkauttamme muille monella tavalla – kuuntelemalla heitä, hymyilemällä heille, viemällä heille kivan yllätyksen tai kehumalla heitä. Ne ovat niitä pieniä seikkoja, joita sisar Jensen teki minun hyväkseni, joten paras tapa pitää hänen muistonsa elossa oli levittää hänenlaistaan rakkautta.

Vaikka sisar Jensen kuoli, tunnen aina hänen rakkautensa. Kun pyrin joka päivä osoittamaan vähän enemmän rakkautta muita ihmisiä kohtaan, elän sellaista elämää kuin hän eli – ja otan yhden askelen lähemmäksi sitä, että näen hänet jälleen. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

”Olkaa toisianne kohtaan ystävällisiä” (Ef. 4:32).

Koulussa oli ollut hieno päivä. Jeff oli leikkinyt kaikki välitunnit lohikäärmettä parhaan ystävänsä Benin kanssa. Oltuaan kaksi vuotta uudessa koulussa Jeff oli iloinen siitä, että hänellä viimein oli hyvä ystävä. Ben piti samoista asioista kuin Jeff, ja heillä oli aina paljon juteltavaa.

Kun Jeff tuli kotiin, hän näki äidin odottamassa häntä. Äiti ei näyttänyt ollenkaan iloiselta. Jeffin hymy haihtui. ”Jeff”, äiti sanoi, ”koulun rehtori soitti minulle tänään. Hän sanoi, että olet kiusannut yhtä teidän luokkanne poikaa.”

”Enkä ole!” Jeff sanoi. Hän tiesi, että kiusaaminen on väärin. Kiusaaminen teki ihmiset surullisiksi ja pelokkaiksi. Jeff ei ollut koskaan tehnyt mitään sellaista.

”Oletko varma?” äiti kysyi. Hän teki Jeffille tilaa viereensä sohvalla. ”Rehtori sanoi, että sinä ja Ben käskitte Samin häipyä ja että hän ei kuulu teidän kerhoon ja ettei hän pääsekään siihen, ellei hän hyppää alas liukumäen huipulta.”

Jeffin katse painui maahan. Sam oli pyytänyt melkein joka päivä, että saisi leikkiä heidän kanssaan. Mutta Ben oli Jeffin paras ystävä, ja heistä oli hauskaa leikkiä kahdestaan. Eihän se tarkoittanut, että hän kiusasi Samia, eihän?

”Onko muka väärin, että Ben ja minä leikimme kahdestaan?” Jeff kysyi. Ei tuntunut reilulta, että joku vain siksi sanoi hänen kiusaavan, että hän leikki parhaan ystävänsä kanssa.

”Te kaksi voitte edelleenkin viettää paljon aikaa yhdessä. Mutta kun Sam on paikalla, on väärin jättää hänet ulkopuoliseksi ja yksin. Rehtori sanoi, että te haukuite Samia, kun hän ei hypännyt liukumäestä alas.”

”En minä haukkunut!” Jeff sanoi. Mutta Ben oli haukkunut. Ja hän oli nauranut.

”Muistatko, miltä sinusta tuntui, kun muutimme tänne?” äiti kysyi.

Jeff nyökkäsi. Koulussa oli ollut alkuun todella yksinäistä. Jeff oli rukoillut hartaasti, että hän löytäisi hyvän ystävän.

Minäkö muka kiusasin?

”Mitä toivoit, että toiset lapset olisivat tehneet?” äiti kysyi.

”Toivoin, että he olisivat kutsuneet minut mukaan leikkeihin välitunnilla. Tai istumaan viereensä ruokatunnilla.”

”Eikö olekin hienoa, että sinulla on nyt niin hyvä ystävä?” äiti sanoi. ”Sinä voit olla sellainen, joka auttaa niitä, jotka ovat yksinäisiä, kuten sinä olit ennen. Minä annan sinulle haasteen. Ota huomenna selville kolme kivaa asiaa Samista. Kerro ne sitten minulle koulun jälkeen.”

”Kai minä siihen pystyn”, Jeff sanoi tuijottaen kättään. Hän ei ollut aikonut kiusata ketään. Hän halusi olla ystävällinen niin kuin Jeesus. Huomenna hän voisi pyytää Samilta anteeksi. Ja hän voisi kertoa Benille, että hän halusi Saminkin mukaan leikkiin.

”Hei”, äiti sanoi. Hän nosti Jeffin leukaa ylemmäksi. ”Sinä olet hyvä, ystävällinen poika. Sam olisi onnekas,

jos olisit hänen ystävänsä. Ja arvaa mitä? Olen varma, että myös sinä huomaat olevasi onnekas, kun Sam on sinun ystäväsi.”

Jeff hymyili jo vähän. Ben voisi yhä olla hänen paras ystävänsä. Ei haittaisi, jos hänellä olisi toinenkin ystävä. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

YSTÄVÄLLISYYSHAASTE

- Ota selville kolme kivaa asiaa jostakusta, jota et tunne hyvin.
- Mieti, mitä Jeesus tekisi. Hyräile jotakin Alkeisyhdistyksen laulua, kuten laulua ”Jos Vapahtaja seisoi vierelläin”.
- Sinun ei tarvitse olla paras ystävä jokaisen kanssa, mutta voit päättää olla ystävällinen. Tee jotakin mukavaa jollekulle, jonka kanssa et tule toimeen.

Osoitan rakkautta ystäville

Devan Jensen, Utah, USA

Hei!

Minun nimeni on Rentalyn.

Minä asun Wenon saarella Tyynellämerellä. Se on yksi monista saarista Chuukin laguunissa. Minä osoitan rakkautta ystävilleni tanssimalla heidän kanssaan, laulamalla heidän kanssaan ja kutsumalla heitä kirkkoon.

RAKKAUDEN LAULUJA

Ystäväistäni ja minusta on hauskaa laulaa yhdessä. Lempilaulujani ovat "Jos jokaista voisin rakastaa", "Oon lapsi Jumalan" ja "Saan käydä temppeliin". Rakastan perhettäni ja haluan mennä temppeliin sinetöitäväksi heidän kanssaan.

KUTSUN YSTÄVIÄNI

Kutsun ystäviäni Deminaa ja Sinaa kirkkoon, ja joskus he lähtevät kanssani. Toivon, että jonakin päivänä he menevät kasteelle.

NÄIN RENTALYN OSOITTA A RAKKAUTTA

- Kutsu ystäviä kirkkoon.
- Pitäkää hauskaa laulamalla ja tanssimalla yhdessä.
- Pysy lähellä perhettäsi.
- Ystävysty lähetyssaarnaajien kanssa.

YSTÄVISTÄ KERTOVA TANSSI

Sisar Hardy, yksi lähetyssaarnaajista, opettaa ystävilleni ja minulle balettia. Me harjoittelemme balettia Lily-nimisestä työstä, joka eksyi saarella ja tarvitsee ystäviään näyttämään hänelle tietä.

VIERAILULLA SERKKUJENI LUONA

Minä rakastan serkkujani! Menen veneellä käymään heidän luonaan Romanumin saarella. Setäni ja serkkuni kuljettavat venettä. He kuljettavat myös lähetyssaarnaajia saarten välillä.

TÄYTÄ OSALTASI MAAILMA RAKKAUDELLE!

Kuinka sinä seuraat Jeesusta osoittamalla rakkautta? Lähetä meille sydän, jossa on kertomuksesi ja kuvasi, sekä vanhempiesi lupa. Lähetä se sivustolla liahona.lds.org (napsauta kohtaa "Submit an Article") tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Kertotaulu- mestari

*Koe oli tulossa. Mutta
Lucalla oli suunnitelma.*

Jessica Larsen

Perustuu tositapahtumaan

"Kiitä Häntä lauluilla, Työllä, ahkeruudella!"

(Lasten laulukirja, s. 14.)

Yhdeksän kertaa seitsemän on 63. Kuusi kertaa kahdeksan on... 42? Ei, se ei ole oikein!

Luca pyyhki kiivaasti pois vastauksensa.

"Aika!" Lucan opettaja ilmoitti. "Luovuttakaa jokainen kokeenne."

"Voi ei!" Luca ajatteli. "Enhän minä ole vielä edes valmis!"

Luca huokaisi antaessaan pois kokeensa. Hänen piti saada nopeuskokeissa 90 prosenttia oikein selviytyäkseen kertotauluista, jotta hänestä tulisi luokan

”Kerran halusin oppia etenemään kiipeilytelineessä mutta putosin. Yritin siis uudelleen mutta putosin taas. Pääsin vain kolmannelle puolalle. Rukoilin, että taivaallinen Isä auttaisi minua olemaan rohkea. Rukoukseni jälkeen tunsin, että olen valmis kokeilemaan uudelleen. Tällä kertaa pääsin neljännelle puolalle! Sitten viidennelle! Minä olin koko ajan parempi! Tiesin, että taivaallinen Isä auttaisi minua olemaan niin rohkea, että jaksaisin yrittää, jotta voisin tulla paremmaksi.”

Lily S., 7, Arkansas, USA

kertotaulumestari, mutta hän ei millään keksinyt, kuinka hän onnistuisi tekemään sen!

Sinä iltana perheen yhteisessä pyhien kirjoitusten lukutuokiossa isä luki Opista ja liitoista: ”Sen tähden, jos sinä pyydät minulta, sinä saat; jos sinä kolkutat, sinulle avataan” (OL 6:5).

Lucan pää ponnahti pystyyn. Siinä oli vastaus! Rukous!

Luca alkoi rukoilla joka päivä, että hän pärjäisi hyvin kertotaulun nopeuskokeessa. Tämä toimisi. Sen *täytyi* toimia. Hänestä tulisi lopultakin kertotaulumestari!

Tiistaina Luca tuli koulusta kotiin ja nappasi koripallonsa.

”Tarvitsetko apua läksyissä?” äiti kysyi.

”En! Se asia on jo hoidossa!” Luca sanoi juostessaan ulos ovesta. Hän uskoi rukoukseen niin paljon, ettei edes ottanut esiin muistikorttejaan harjoitellakseen kertotaulua.

Perjantaina Luca tiesi, että hän läpäisisi kokeen. Mutta kun hän istuutui tekemään sitä, vastaukset eivät tulleetkaan, ja hän pärjäsi huomommin kuin aiemmin!

Luca käveli kotiin bussipysäkiltä pää painuksissa. Hän oli rukoillut niin hartaasti, että hänestä tulisi kertotaulumestari. Miksi taivaallinen Isä ei ollut vastannut hänen rukoukseensa?

Kun hän tuli kotiin, hän heitteli koreja, kunnes isä palasi töistä. Isä tuuttasi auton torvea ajaessaan pihaan.

”Miten koulussa meni?” isä kysyi.

”Ei kovin hyvin”, Luca vastasi pää painuksissa. ”En päässyt läpi kertotaulukokeesta.”

”Ikävä kuulla”, isä sanoi. Hän nosti kätensä valmiina ottamaan pallon vastaan.

”Minun olisi pitänyt päästä siitä läpi!” Luca sanoi.

”Minä rukoilin ja kaikkea. Isä, sinä sanoit, että taivaallinen Isä vastaa rukouksiin. Minun rukoukseeni tänään Hän ei ainakaan vastannut!”

”Harjoittelitko sinä muistikorteillasi?” isä kysyi.

”En.”

”Opettelitko kertotauluja ollenkaan?”

”En”, Luca vastasi. ”Mutta minä rukoilin koko viikon!”

Isä kuljetti palloa ja katsoi Lucaa. ”No, kertotaulun opetteleminen muistuttaa koripalloa. Kuinka sinusta tuli niin hyvä koripallossa?”

”Minä harjoittelin”, Luca sanoi.

”Niin, ja kun sitten ennen pelejäsi

rukoilemme, että taivaallinen Isä auttaisi sinua, me emme rukoile, että Hän tekisi sinusta kuin taikaiskusta paremman koripallonpelaajan. Mitä me rukoilemme?”

”Että minä muistaisin, mitä olen harjoitellut”, Luca sanoi.

”Aivan niin. Rukous toimii parhaiten silloin, kun me teemme oman osamme ja myös pyydämme taivaallista Isää auttamaan meitä”, isä sanoi.

”Ja minun osani on harjoitella muistikorteillani?” Luca kysyi.

”Aivan”, isä sanoi heittäen pallon takaisin Lucalle.

Luca huokaisi syvään ja heitti vuorostaan pallon. Se kimposi pois korin reunasta. ”Hyvä on. Siihen tarvitaan paljon töitä. Mutta kaipa minä voin opiskella ahkerasti ja pyytää taivaalliselta Isältä apua.”

”Juuri niin!” isä sanoi. ”No, oletko valmis pieneen kahden väliseen kisaan?”

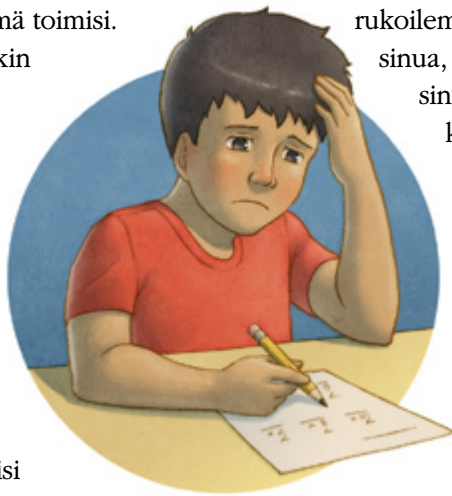
Luca virnisti ja nappasi pallon isältä. ”Varmasti! Kunhan sinä autat minua samalla oppimaan.”

”Kiinni veti”, isä sanoi. ”Kuusi kertaa kahdeksan on mitä?”

”Neljäkymmentäkahdeksan!” Luca sanoi ja heitti uudelleen. Tällä kertaa pallo sujahti korin läpi.

Harjoittelemalla ja rukoilemalla hänestä tulisi sittenkin kertotaulumestari. ■

Kirjoittaja asuu Texasissa Yhdysvalloissa.

Vanhin Gary E. Stevenson
kahdentoista apostolin koorumista

Mitä ovat pappeuden avaimet?

Pappeuden avaimet eivät ole avaimia, joita voit koskettaa tai pitää kädessäsi, niin kuin auton avaimia. Pappeuden avain on valtuus eli lupa toimia taivaallisen Isän nimessä. Pappeuden avainten ansiosta kirkon johtajat saavat johtaa pappeuden käyttämistä maan päällä.

Jeesuksella Kristuksella on kaikki pappeuden avaimet. Kun kirkko palautettiin, Hän antoi pappeuden avaimet Joseph Smithille toimia Hänen profeettanaan. Ensimmäisellä presidenttikunnalla ja kahdentoista apostolin koorumilla on nämä avaimet tänä aikana.

Ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi ohjaavat sitä, kuinka pappeutta käytetään taivaallisen Isän lasten siunaukseksi. He jakavat eli antavat joitakin pappeuden avaimia piispoille ja seurakunnanjohtajille.

Koska maan päällä on pappeuden avaimet, meidät voidaan kastaa ja konfirmoida, me voimme saada pappeuden siunauksen, kun olemme sairaana, ja meidät voidaan sinetöidä tempelissä.

Jäimme auton ulkopuolelle!

Ulkona oli pakkanen, ja kylmä viima puri Stevensonin perheenjäsenten poskia ja neniä. Heillä oli ollut hauska hiihtopäivä, ja he palasivat autolleen. He odottivat innolla pääsevänsä sisälle autoon lämmittelemään lämmityslaitteen avulla.

Mutta kun vanhin Stevenson työnsi käden taskuun, auton avaimet olivat hävinneet! ”Missä avaimet ovat?” hän mietti. Kaikki odottivat innokkaina, että hän avaisi auton ovet. Ilman avaimia he jäivät lukitun auton ulkopuolelle! He eivät pystyneet avaamaan ovia eivätkä käynnistämään autoa. He eivät pystyneet kytkemään lämmityslaitetta päälle.

Ensimmäinen asia, mitä vanhin Stevenson teki, oli rukouksen pitäminen. Hän pyysi, että taivaallinen Isä auttaisi heitä löytämään auton avaimet. Seuraavaksi hän mietti mahdollisimman tarkkaan, minne hän olisi voinut pudottaa ne. Sitten hän muisti hyppyrin, josta hän oli laskenut aiemmin päivällä. ”Ehkäpä avaimet ovat siellä lumessa”, hän ajatteli.

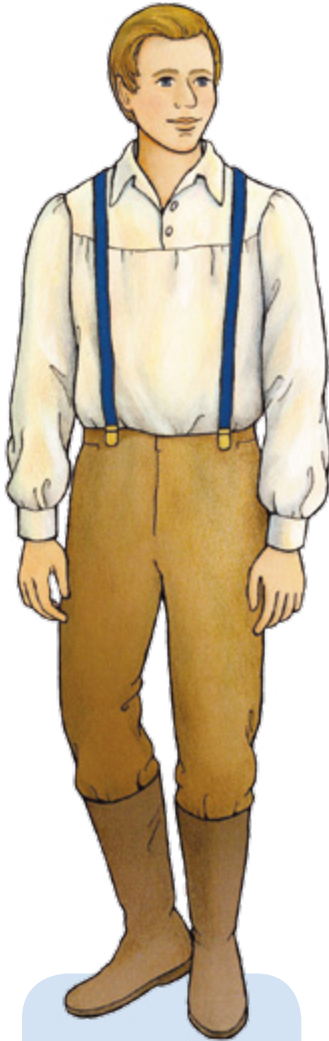
Osa perheenjäsenistä lähti vanhin Stevensonin kanssa mäen huipulle ja laski alas rinnettä. Siinä vaiheessa kun he ehtivät hyppyrin juurelle, aurinko alkoi laskea. He etsivät avaimia illan hämärtyessä. Yllätyksekseen he löysivät avaimet juuri ennen kuin tuli pimeä!

Rukoileminen ja auton avainten löytyminen muistuttivat vanhin Stevensonia siitä, että taivaallinen Isä ei jätä meitä seisomaan kylmään. Hän antaa pappeuden avaimia ja valtuutta kirkon johtajille avuksi johdattamaan meidät kaikki turvallisesti Hänen luokseen kotiin. ■

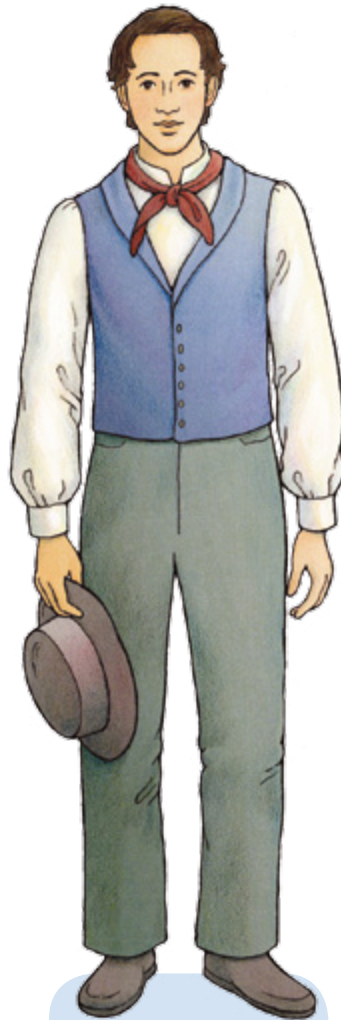

Kaste ja palautettu pappeus

Käytä näitä pyhien kirjoitusten leikekuvia, kun kerrot kertomuksia kirkon historiasta!

Joseph Smith

Oliver Cowdery

Oliver Cowdery auttoi Joseph Smithiä Mormonin kirjan kääntämisessä. Joseph Smithin kääntäessä ääneen pyhiä kirjoituksia Oliver kirjoitti sanat muistiin. Kun he lukivat kasteesta, he kysivät Jumalalta, kuinka kasteet piti suorittaa. Vastauksena heidän rukoukseensa Johannes Kastaja ilmestyi ja antoi heille Aaronin pappeuden ja opetti heitä. Joseph kastoi Oliverin, ja sitten Oliver kastoi Josephin. Myöhemmin Pietari, Jaakob ja Johannes antoivat Josephille ja Oliverille Melkisedekin pappeuden.

KONFERENSSIN LAINAUKSIA -KORTIT

Tässä on muutamia lempilainauksiamme lokakuun yleiskonferenssista.

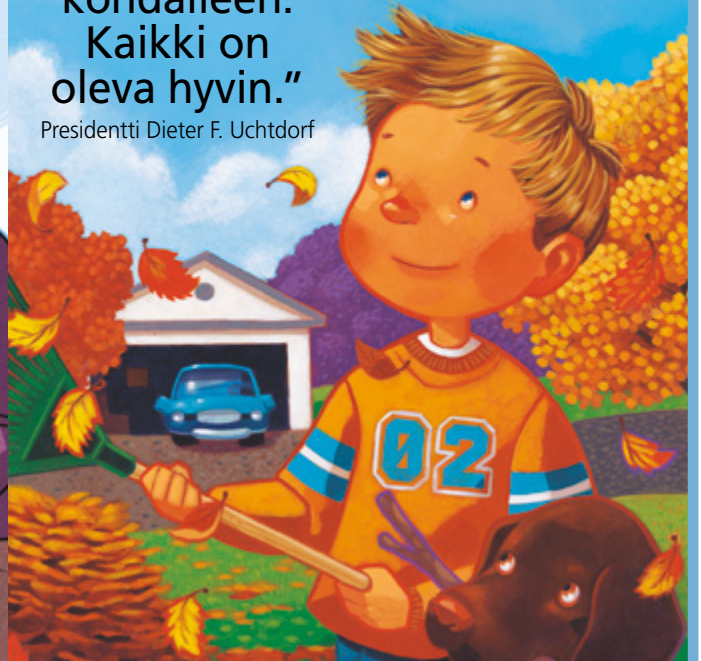
**"Taivaallinen Isä
tuntee teidät jokaisen
ja rakastaa teitä
ja -- Hän on aina
valmis auttamaan."**

Vanhin Ronald A. Rasband

**"Kaikki tullaan
asettamaan
kohdalleen.
Kaikki on
oleva hyvin."**

Presidentti Dieter F. Uchtdorf

**"Rukous
on lahja
Jumalalta.
Meidän
ei tarvitse
koskaan
tuntea
olevamme
eksyksissä
tai yksin."**

Sisar Carol F. McConkie

**"Ainoa meitä
koskeva
mielipide,
jolla on väliä,
on se, mitä
taivaallinen
Isämme
ajattelee
meistä."**

Vanhin J. Devn Cornish

Kun Jeesus oli lapsi

Kim Webb Reid

Kun Jeesus oli lapsi,
Hän asui Marian,
Joosefin sekä veljiensä
ja siskojensa kanssa.
Hän oppi perheeltään
ja taivaalliselta Isältään
olemaan viisas ja vahva.

Joka vuosi Jeesus
ja Hänen
perheensä
lähtivät pitkälle
matkalle
Jerusalemiin.
He menivät
sinne viettämään
juhlapyhää,
juutalaista
päsiäistä.

Yhtenä vuonna,
kun oli aika
lähteä kotiin,
Maria ja Joosef
luulivat, että
Jeesus matkasi
ystäviensä kanssa.
Päivän mentyä
he huomasivat,
että Hän puuttui
joukosta. Missä
Jeesus oli?

Maria ja Joosef kiiruhtivat takaisin kaupunkiin etsimään Jeesusta. He löysivät Hänet temppelistä. Hän opetti ihmisille pyhiä kirjoituksia ja vastasi heidän kysymyksiinsä. Ihmiset olivat yllättyneitä siitä, että Hän oli niin viisas.

Jeesus sanoi, että Hän oli jäänyt temppeliin palvelemaan taivaallista Isäänsä. Me voimme opiskella pyhiä kirjoituksia ja kertoa muille Jeesuksesta. Silloin mekin palvelemme taivaallista Isää! ■

Kohdasta Luuk. 2:41–52

Minä voin osoittaa rakkautta muita kohtaan

Vanhin James E. Talmage (1862–1933)
kahdentoista apostolin koorumista

VERTAUS TYHMÄSTÄ MEHILÄISESTÄ

Kuinka moni meistä on viisaampi kuin tyhmä mehiläinen?

Toisinaan huomaan, että minulla on työtehtäviä, jotka edellyttävät hiljaisuutta ja yksinäisyyttä. – – Mieluisin vetäytymispaikkani on yläkerran huone erään suuren rakennuksen tornissa. – – Huoneeseen on jokseenkin vaikea päästä, ja se on suhteellisen turvassa ihmisten tungetteluilta. – –

Joskus luonani käy kuitenkin vieraita – varsinkin kesäaikaan – sillä istuesani huoneessa ikkunat avoinna sisään pujahtaa toisinaan lentäviä hyönteisiä jakamaan huoneen kanssani. – –

Kerran huoneeseen lensi lähikukkuloilta eräs mehiläinen, ja aika ajoin tunnin tai parin ajan kuulin sen lennon miellyttävää surinaa. Pieni otus huomasi joutuneensa vangiksi, eikä yksikään sen yrityksistä löytää tie ulos osittain raollaan olevan ikkunan kautta onnistunut. Kun olin valmis lähtemään huoneesta, avasin ikkunan sepposen selälleen, ja yritin aluksi ohjata ja sitten ajaa mehiläistä kohti vapautta ja turvaa, koska tiesin hyvin, että jos se jäisi huoneeseen, se kuolisi kuten kaikki muutkin sinne ansaan jääneet hyönteiset olivat kuolleet kuivan huoneilman vuoksi. Mitä enemmän yritin ajaa sitä ulos, sitä päättäväisemmin se teki vastarintaa

ja piti puoliaan minun ponnistelujani vastaan. Sen aiemmin rauhallinen surina muuttui vihaisemmaksi, ja sen syöksähtelevä lentäminen muuttui vihamieliseksi ja uhkaavaksi.

Sitten mehiläinen yllätti minut ja pisti minua käteen – siihen käteen, joka olisi ohjannut sen vapauteen. Viimein se laskeutui kattokoristeelle, jonne en ylettäisi sitä auttamaan enkä vahingoittamaan. Sen terävän piikin aiheuttama pistävä kipu herätti minussa pikemminkin sääliä kuin suuttumusta. Tiesin, minkä väistämättömän rangaistuksen mehiläinen saisi virheellisestä vastarinnastaan ja uhmastaan, ja minun oli jätettävä tuo luontokappale kohtalonsa käsiin. Kolmen päivän kuluttua palasin huoneeseen ja löysin kirjoituspöydältä mehiläisen kuivettuneen, elottoman ruumiin. Se oli maksanut itsepäisyydestään hengellään.

Mehiläisen lyhytnäköisyys ja itsekäs väärinymmärtäminen saivat minut näyttämään viholliselta, itsepintaiselta ahdistelijalta, kuolevaiselta vihamieheltä, jolla oli mielessään vain mehiläisen tuhoaminen, vaikka todellisuudessa olin sen ystävä ja tarjosin sille vapautta, jonka se oli menettänyt tekemänsä virheen vuoksi. Yritin lunastaa sen vapaaksi kuoleman vankilasta siitä itsestään huolimatta ja palauttaa sen ulkoilman tarjoamaan vapauteen.

Olemmeko me sen verran viisaampia kuin tuo mehiläinen, ettei sen tyhmän menettelytavan ja meidän elämämme välillä vallitse mitään yhtäläisyyttä? Meillä on toisinaan taipumus kamppailla raivoa ja vihaa tuntien niitä vastoinikäymisiä vastaan, jotka kuitenkin saattavat olla suuremman viisauden ja hellän huolenpidon ilmauksia – kohdistettu lyhytaikaista mukavuuttamme vastaan pysyväksi siunaukseksimme. Kuolevaisuuden koettelemuksilla ja kärsimyksillä on jumalallinen tehtävä, jota vain jumalaton sielu ei onnistu huomaamaan. Monille vaurauden menetys on ollut siunaus – kaitselmuksen keino johdattaa tai ajaa heidät itsekkään nautinnon piiristä ulos auringonpaisteeseen, missä loputtomat mahdollisuudet odottavat yrittäjää. Pettymys, suru ja koettelemus saattavat olla osoitus kaikkietävän Isän hyvydestä.

Mieti tyhmän mehiläisen antamaa opetusta! ■

Julkaistu Improvement Era -lehdessä syyskuussa 1914, s. 1008–1009.

往前是人多許有必

我们望主的
殿 祂看的神
祂的道 敬拜
祂的律法 必
出於锡安
長解三百零三
二年九月
于台北

CHIN TAI CHENGIN TEOS MONET KANSAT LÄHTEVÄT
LIJKKEELLE (NÄKEMYS TAIPEIN TEMPPELISTÄ TAIWANISSA)

"Monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen: Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan huoneeseen;
ja hän opettaa meille teitänsä, ja me tahdomme kulkea hänen polkujaan; sillä Sionista lähtee laki ja
Jerusalemista Herran sana" (2. Nefi 12:3).

Muita aiheita tässä numerossa

NUORILLE AIKUISILLE

Koe rauhaa **EPÄTÄYDELLISYYDESSÄ**

Usein elämässä meistä tuntuu, ettemme ole tarpeeksi hyviä. Mutta puutteidemme ansiosta me voimme päättää iloita kasvamalla, edistymällä ja löytämällä voimaa heikkoudesta.

s. 44

NUORILLE

s. 54

ETSI, VIE, OPETA - TARTU **TEMPPELIHAASTEeseen**

Olet ajatellut sitä. Olet kuullut siitä. Nyt on aika sukeltaa sukututkimuksen ja temppelityön pariin. Tässä on muutamia vinkkejä, joilla pääset alkuun.

LAPSILLE

Mitä ovat pappeuden avaimet?

Pappeuden avaimet eivät ole avaimen *näköisiä*. Mutta ne avaavat meille oven moniin siunauksiin – kuten esimerkiksi kasteeseen! Lue, kuinka.

s. 72

4 02144 42130 5

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEESUKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO